

Europeiska unionens officiella tidning

L 323

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

10 december 2009

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

DIREKTIV

- ★ Rådets direktiv 2009/157/EG av den 30 november 2009 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur ⁽¹⁾ 1

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Rådet

2009/914/EG:

- ★ Rådets beslut av den 30 november 2009 om ändring av beslutet av den verkställande kommitté som inrättades genom 1990 års Schengenkonvention om ändring av de finansiella bestämmelserna om kostnaderna för installation och drift av den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem (C.SIS) 6

2009/915/EG:

- ★ Rådets beslut av den 30 november 2009 om ändring av rådets beslut 2000/265/EG av den 27 mars 2000 om upprättande av en budgetförordning för budgetaspekterna på rådets ställföreträdande generalsekreterares förvaltning av de avtal som ingås i dennes namn, på vissa medlemsstaters vägnar, om installation och drift av kommunikationsinfrastrukturen för Schengensammanhang (Sisnet) 9

Pris: 4 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

AVTAL

Rådet

- ★ **Information om datum för ikraftträdande av avtalen om utlämning och om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater** 11
-

III *Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen*

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

- ★ **Rådets beslut 2009/916/Gusp av den 23 oktober 2009 om undertecknande och ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om status för de EU-ledda styrkorna i Republiken Seychellerna inom ramen för EU:s militära insats Atalanta** 12

Avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om status för de EU-ledda styrkorna i Republiken Seychellerna inom ramen för EU:s militära insats Atalanta 14

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

- ★ **Rådets beslut 2009/917/RIF av den 30 november 2009 om användning av informationsteknik för tulländamål** 20
-

IV *Andra rättsakter*

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

Eftas övervakningsmyndighet

- ★ **Eftas övervakningsmyndighets beslut nr 28/08/KOL av den 23 januari 2008 om stödordningen för träsektorn ("Verdiskapningsprogrammet for tre") (Norge)** 31
-

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2009/157/EG

av den 30 november 2009

om renrasiga avelsdjur av nötkreatur

(kodifierad version)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 77/504/EEG av den 25 juli 1977 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur ⁽³⁾ har ändrats flera gånger på väsentliga punkter ⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.
- (2) Produktionen av nötkreatur upptar en mycket viktig plats i gemenskapens jordbruk. Tillfredsställande resultat är till stor del beroende av användningen av renrasiga avelsdjur.
- (3) Skillnader mellan medlemsstater vad gäller raser och normer hindrar handeln inom gemenskapen. Om dessa skillnader ska kunna avlägsnas, vilket skulle leda till en ökning av jordbrukets produktivitet på området, bör handeln med alla renrasiga avelsdjur inom gemenskapen göras fri.

(4) Medlemsstaterna bör få möjlighet att kräva att härstamningsintyg som är utformade enligt ett gemenskapsförfarande ska uppvisas.

(5) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾.

(6) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga I del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv gäller följande definitioner:

a) *renrasigt avelsdjur av nötkreatur*: varje nötkreatur, inklusive bufvel, vars föräldrar samt far- och morföräldrar är införda eller registrerade i en stambok för samma ras och som självt är införd i eller är registrerat och berättigat till införande i en sådan stambok.

b) *stambok*: varje bok, förteckning eller dataregister

i) som upprätthålls av en uppfödarorganisation eller förening som officiellt erkänts av den medlemsstat i vilken organisationen eller föreningen etablerades, eller av ett officiellt organ i den berörda medlemsstaten, och

⁽¹⁾ Yttrande av den 20 oktober 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 15 juli 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT L 206, 12.8.1977, s. 8.

⁽⁴⁾ Se bilaga I del A.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- ii) där renrasiga avelsdjur av en viss ras av nötkreatur är införda eller registrerade med uppgifter om deras härstamning.

Artikel 2

Medlemsstaterna ska se till att följande inte får förbjudas, begränsas eller hindras på avelsmässiga grunder:

- Handel med renrasiga avelsdjur av nötkreatur inom gemenskapen.
- Handel med sperma, ägg och embryon från renrasiga avelsdjur av nötkreatur inom gemenskapen.
- Upprättande av stamböcker förutsatt att de uppfyller kraven enligt artikel 6.
- Godkännande av organisationer eller föreningar som för stamböcker enligt artikel 6.
- Handel inom gemenskapen med tjurar som används för artificiell insemination, om inte annat följer av rådets direktiv 87/328/EEG av den 18 juni 1987 om godkännande för avel av renrasiga avelsdjur av nötkreatur ⁽¹⁾.

Artikel 3

Avelsorganisationer eller avelsföreningar som är officiellt godkända av en medlemsstat får inte motsätta sig att renrasiga avelsdjur av nötkreatur från andra medlemsstater införs i deras stamböcker, förutsatt att djuren uppfyller de krav som fastställs enligt artikel 6.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska upprätta och hålla en uppdaterad förteckning över de organ som avses i artikel 1 b i och som officiellt erkänts för att upprätta eller föra stamböcker och göra den tillgänglig för övriga medlemsstater och för allmänheten.

2. Närmare föreskrifter för den enhetliga tillämpningen av punkt 1 kan antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 7.2.

Artikel 5

Medlemsstaterna får kräva att renrasiga avelsdjur av nötkreatur samt sperma, ägg och embryon från sådana djur vid handel inom gemenskapen ska åtföljas av ett härstamningsintyg som har utformats enligt det förfarande som avses i artikel 7.2, särskilt då det gäller resultat från husdjurskontroll och avelsprövningar.

Artikel 6

Följande ska bestämmas enligt det förfarande som avses i artikel 7.2:

- Metoder för husdjurskontroll och avelsprövningar samt metoder för beräkning av djurens avelsvärde.
- Villkor för godkännande av avelsorganisationer eller avelsföreningar.
- Villkor för upprättande av stamböcker.
- Villkor för införande i stamböcker.
- Vilka uppgifter som ska anges i härstamningsintyget.

Artikel 7

1. Kommissionen ska biträdas av Ständiga kommittén för husdjursavel, som inrättats genom rådets beslut 77/505/EEG av den 25 juli 1977 om inrättande av en ständig kommitté för husdjursavel ⁽²⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 8

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 9

Direktiv 77/504/EEG, i dess lydelse enligt de rättsakter som anges i bilaga I del A, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga I del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 10

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 2 januari 2010.

⁽¹⁾ EGT L 167, 26.6.1987, s. 54.

⁽²⁾ EGT L 206, 12.8.1977, s. 11.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2009.

På rådets vägnar

S. O. LITTORIN

Ordförande

BILAGA I

Del A

Upphävt direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar
(som det hänvisas till i artikel 9)

Rådets direktiv 77/504/EEG
(EGT L 206, 12.8.1977, s. 8)

Rådets direktiv 79/268/EEG
(EGT L 62, 13.3.1979, s. 5)

Bilaga I, punkt II.A.65 och punkt II.E.6 i 1979 års anslutningsakt
(EGT L 291, 19.11.1979, s. 64 och s. 85)

Rådets direktiv 85/586/EEG
(EGT L 372, 31.12.1985, s. 44)

Endast artikel 4

Rådets förordning (EEG) nr 3768/85
(EGT L 362, 31.12.1985, s. 8)

Endast bilagan punkt 46

Rådets direktiv 91/174/EEG
(EGT L 85, 5.4.1991, s. 37)

Endast artikel 3

Rådets direktiv 94/28/EG
(EGT L 178, 12.7.1994, s. 66)

Endast artikel 11

Bilaga I, punkt V.F.I.A.60 i 1994 års anslutningsakt
(EGT C 241, 29.8.1994, s. 155)

Rådets förordning (EG) nr 807/2003
(EUT L 122, 16.5.2003, s. 36)

Endast bilaga III.23

Rådets förordning 2008/73/EG
(EUT L 219, 14.8.2008, s. 40)

Endast artikel 2

Del B

Tidsfrister för införlivande i nationell lagstiftning
(som det hänvisas till i artikel 9)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
77/504/EEG	1 januari 1979, med undantag av artikel 7 Beträffande artikel 7 ska medlemsstaterna, följa den artikeln på varje enskild punkt från samma tidpunkt som de ska följa motsvarande bestämmelser som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen, särskilt de beslut som fattas fortlöpande enligt artikel 6.
85/586/EEG	1 januari 1986
91/174/EEG	31 december 1991
94/28/EG	1 juli 1995
2008/73/EG	1 januari 2010

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 77/504/EEG	Detta direktiv
Artikel 1 a	Artikel 1 a
Artikel 1 b första och andra strecksatserna	Artikel 1 b i och ii
Artikel 2 första stycket, första till femte strecksatserna	Artikel 2 a – e
Artikel 2 andra stycket	—
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 3
Artikel 4a	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6.1 första till femte strecksatserna	Artikel 6 a – e
Artikel 6.2	—
Artikel 8.1 och 8.2	Artikel 7.1 och 7.2
Artikel 8.3	—
—	Artikel 8
Artikel 9	—
—	Artikel 9
—	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
—	Bilaga I
—	Bilaga II

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 30 november 2009

om ändring av beslutet av den verkställande kommitté som inrättades genom 1990 års Schengenkonvention om ändring av de finansiella bestämmelserna om kostnaderna för installation och drift av den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem (C.SIS)

(2009/914/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av artikel 119 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (1990 års Schengenkonvention) ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I bestämmelserna i artikel 119 i 1990 års Schengenkonvention föreskrivs det att de kostnader för installation och drift av C.SIS som avses i bestämmelserna i artikel 92.3 ska delas av de avtalslutande parterna.
- (2) De ekonomiska skyldigheter som uppstår genom installationen och driften av C.SIS regleras genom särskilda finansiella bestämmelser, som ändrats genom beslutet av Schengens verkställande kommitté av den 15 december 1997 om ändring av de finansiella bestämmelserna för C.SIS ⁽²⁾ (nedan kallad *de finansiella bestämmelserna för C.SIS*).
- (3) De finansiella bestämmelserna för C.SIS gäller för Danmark, Finland och Sverige samt Island och Norge genom

rådets beslut 2000/777/EG ⁽³⁾, för Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien genom rådets beslut 2007/471/EG ⁽⁴⁾ samt för Schweiz genom rådets beslut 2008/421/EG ⁽⁵⁾.

- (4) Bulgarien och Rumänien kommer att integreras i den första generationen av Schengens informationssystem (SIS 1+) vid en tidpunkt som ska fastställas av rådet i enlighet med artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt inom ramen för SIS 1+.
- (5) Från och med det datumet bör Bulgarien och Rumänien delta i de finansiella bestämmelserna för C.SIS.
- (6) Det är rimligt att Bulgarien och Rumänien bidrar till de tidigare C.SIS-kostnaderna. Det anses emellertid lämpligt att de, eftersom de först anslöt sig till Europeiska unionen 2007, bidrar till de tidigare kostnader som rör installationen av C.SIS från och med den 1 januari 2007. Det anses även lämpligt att de bidrar till de tidigare driftskostnaderna från och med den 1 januari 2010.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 444.

⁽³⁾ EGT L 309, 9.12.2000, s. 24.

⁽⁴⁾ EUT L 179, 7.7.2007, s. 46.

⁽⁵⁾ EUT L 149, 7.6.2008, s. 74.

- (7) Liechtenstein ska delta i bestämmelserna i Schengenregelverket från och med ett datum som rådet ska fastställa i enlighet med artikel 10 i protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. Från och med detta datum bör Liechtenstein omfattas av de finansiella bestämmelserna för C.SIS.
- (8) Det är rimligt att Liechtenstein bidrar till de tidigare kostnaderna. Det anses emellertid lämpligt att landet, eftersom protokollet undertecknades den 28 februari 2008, bidrar till de tidigare kostnader som rör installationen av C.SIS från och med den 1 januari 2008. Det anses även lämpligt att Liechtenstein bidrar till driftskostnaderna från och med den 1 januari 2010.
- (9) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁽¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 G i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet⁽²⁾.
- (10) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁽³⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 G i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁽⁴⁾ och 2008/149/RIF⁽⁵⁾.
- (11) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 G i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/261/EG⁽⁶⁾ och 2008/262/RIF⁽⁷⁾.
- (12) Förenade kungariket deltar i detta beslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och i enlighet med artikel 8.2 i rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket⁽⁸⁾.
- (13) Irland deltar i detta beslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och i enlighet med artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket⁽⁹⁾.
- (14) När det gäller Republiken Cypern utgör detta beslut en rättsakt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2008/149/RIF av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 50).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2008/261/EG av den 28 februari 2008 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 83, 26.3.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2008/262/RIF av den 28 februari 2008 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 83, 26.3.2008, s. 5).

⁽⁸⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁹⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

- (15) Detta beslut utgör en rättsakt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I avdelning I punkt 3 de finansiella bestämmelserna för C.SIS ska följande strecksatser läggas till:

- När det gäller Bulgarien och Rumänien ska bidraget endast beräknas på grundval av kostnaderna för installationen av C.SIS från och med den 1 januari 2007. De ska även bidra till driftskostnaderna för C.SIS från och med den 1 januari 2010.
- När det gäller Liechtenstein ska bidraget endast beräknas på grundval av kostnaderna för installationen av C.SIS från och med den 1 januari 2008. Liechtenstein ska även bidra till driftskostnaderna för C.SIS från och med den 1 januari 2010.”

Artikel 2

I avdelning II punkt 2 sista stycket och avdelning III punkt 2 åttonde stycket ska mottagaren vara följande:

”Ministère de l'Intérieur, Direction des systèmes d'information et de communications

(Inrikesministeriet, avdelningen för informations- och kommunikationssystem)”

Artikel 3

I detta beslut ska ”franc” och ”franska franc” ersättas med ”euro”.

Artikel 4

De ändringar som avser Liechtenstein får verkan när protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, har trätt i kraft.

Artikel 5

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2009.

På rådets vägnar

B. ASK

Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 30 november 2009

om ändring av rådets beslut 2000/265/EG av den 27 mars 2000 om upprättande av en budgetförordning för budgetaspekterna på rådets ställföreträdande generalsekreterares förvaltning av de avtal som ingås i dennes namn, på vissa medlemsstaters vägnar, om installation och drift av kommunikationsinfrastrukturen för Schengensammanhang (Sisnet)

(2009/915/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av artikel 2.1 andra stycket första meningen i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, och

av följande skäl:

- (1) Rådets ställföreträdande generalsekreterare har genom beslut 1999/870/EG ⁽¹⁾ och beslut 2007/149/EG ⁽²⁾ bemyndigats att inom ramen för Schengenregelverkets införlivande i Europeiska unionen företräda vissa medlemsstater i syfte att ingå avtal om installation och drift av kommunikationsinfrastrukturen för Schengensammanhang (Sisnet) samt att förvalta dessa avtal, i avvaktan på att denna överförs till en kommunikationsinfrastruktur under Europeiska gemenskapens ansvar.
- (2) De ekonomiska åtaganden som följer av dessa avtal täcks av en särskild budget (nedan kallad *Sisnetbudgeten*) för finansiering av den kommunikationsinfrastruktur som avses i de rådsbesluten.
- (3) De medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen genom 2005 års anslutningsakt ska integreras i den första generationen av Schengens informationssystem (SIS 1+) vid en tidpunkt som rådet ska fastställa i enlighet med artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt. Dessa medlemsstater bör från och med den tidpunkten bidra till budgeten.
- (4) Liechtenstein ska delta i Schengenregelverkets bestämmelser om Schengens informationssystem från och med en tidpunkt som ska fastställas av rådet i enlighet med artikel 10 i protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. Från och med den tidpunkten bör Liechtenstein delta i budgeten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets beslut 2000/265/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 25 ska följande punkter läggas till:

"(1a) Från och med den 1 januari 2010 ska Bulgarien och Rumänien läggas till i den förteckning över stater som avses i punkt 1.

(1b) Från och med den 1 januari 2010 ska Liechtenstein läggas till i den förteckning över stater som avses i punkt 1."

2. I artikel 26 ska tredje stycket utgå.

3. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. De stater som avses i artikel 25 ska betala in 70 % av sitt bidrag senast den 1 april, och 30 % senast den 1 oktober."

b) Punkt 1a ska utgå.

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Genom undantag från punkt 1 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 49 ska Bulgarien och Rumänien betala hela sina respektive bidrag för 2010 senast den 31 december 2010. Liechtenstein ska betala hela sitt bidrag för 2010 senast den 31 december 2010."

d) Punkt 4 ska utgå.

4. I artikel 37 ska femte stycket ersättas med följande:

"Den rådgivande kommittén ska sträva efter att anta sina yttranden med konsensus. Om konsensus inte kan nås ska den rådgivande kommittén anta sina yttranden med enkel majoritet bland sina företrädare. Minst 19 närvarande ska krävas för att förfarandena ska vara giltiga. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst. Från och med den dag som avses i artikel 25.1a ska det krävas minst 21 närvarande."

(¹) EGT L 337, 30.12.1999, s. 41.

(²) EUT L 66, 6.3.2007, s. 19.

5. Artikel 49.2 c ska ersättas med följande:

- "c) en anpassning av bidragen från de stater som avses i artikel 25 för att fastställa annan stats andel av de tidigare kostnaderna för installationen av Sisnet. Denna andel ska beräknas med beaktande av den statens del i Europeiska gemenskapernas totala momsmedel för det föregående budgetåret. Om inga uppgifter om momsmedel är tillgängliga, ska anpassningen av bidragen beräknas på grundval av varje berörd medlemsstats andel av total BNP för alla de medlemsstater som avses i artikel 25. Detta procentuella bidrag ska bli föremål för en 'kreditnota' till förmån för de stater som avses i artikel 25 i förhållande till deras andel, beräknad enligt artikel 26."

Artikel 2

När det gäller Liechtenstein ska de ändringar som anges i artikel 1 få verkan så snart protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins an-

slutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket har trätt i kraft.

Artikel 3

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Artikel 4

Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2009.

På rådets vägnar

B. ASK

Ordförande

AVTAL

RÅDET

Information om datum för ikraftträdande av avtalen om utlämning och om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater

Avtalen om utlämning och om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknade i Washington DC den 25 juni 2003 ⁽¹⁾, träder i kraft den 1 februari 2010, i enlighet med artikel 22 i avtalet om utlämning och artikel 18 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp.

⁽¹⁾ EUT L 181, 19.7.2003, s. 27.

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS BESLUT 2009/916/GUSP

av den 23 oktober 2009

om undertecknande och ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om status för de EU-ledda styrkorna i Republiken Seychellerna inom ramen för EU:s militära insats Atalanta

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 24,

med beaktande av ordförandeskapets rekommendation, och

av följande skäl:

- (1) Den 15 maj 2008 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1814 (2008) där man begär att stater och regionala organisationer vidtar åtgärder för att skydda fartyg som deltar i transport och tillhandahållande av humanitära hjälpsändningar till Somalia och i verksamhet som godkänts av Förenta nationerna.
- (2) Den 2 juni 2008 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1816 (2008) enligt vilken de stater som samarbetar med den federala övergångsregeringen i Somalia bemyndigas att, för en period på sex månader från och med antagandet av resolutionen, resa in på Somalias territorialvatten och att i enlighet med tillämplig internationell rätt använda alla nödvändiga medel för att stävja piratdåd och väpnade rån till havs. Giltigheten för dessa bestämmelser förlängdes för en tid av ytterligare tolv månader genom FN:s säkerhetsråds resolution 1846 (2008) som antogs den 2 december 2008.
- (3) Den 10 november 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/851/Gusp om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust ⁽¹⁾ (insatsen Atalanta).

(4) Enligt artikel 11 i gemensam åtgärd 2008/851/Gusp ska statusen för de EU-ledda styrkorna och deras personal, när de är utstationerade på tredjestaters landterritorium eller agerar inom tredjestaters territorialvatten eller deras inre vatten, godkännas i enlighet med förfarandet i artikel 24 i fördraget.

(5) Efter bemyndigande från rådet den 18 september 2007 i enlighet med artikel 24 i fördraget förhandlade ordförandeskapet, som biträdades av generalsekreteraren/den höge representanten, fram ett avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om status för de EU-ledda styrkorna i Republiken Seychellerna.

(6) Avtalet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om status för de EU-ledda styrkorna i Republiken Seychellerna inom ramen för EU:s militära insats Atalanta godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet med bindande verkan för Europeiska unionen.

⁽¹⁾ EUT L 301, 12.11.2008, s. 33.

Artikel 3

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Artikel 4

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 23 oktober 2009.

På rådets vägnar

T. BILLSTRÖM

Ordförande

ÖVERSÄTTNING

AVTAL

mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om status för de EU-ledda styrkorna i Republiken Seychellerna inom ramen för EU:s militära insats Atalanta

EUROPEISKA UNIONEN (EU),

å ena sidan, och

REPUBLIKEN SEYCHELLERNA, nedan kallad värdstaten,

å andra sidan,

tillsammans nedan kallade parterna,

SOM BEAKTAR

- Förenta nationernas (FN) säkerhetsråds resolutioner 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008) och 1851 (2008),
- skrivelserna från Republiken Seychellerna av den 2 april 2009 och den 21 augusti 2009 där man anhåller om att få en marin EU-styrka utplacerad på sitt territorium,
- Europeiska unionens råds gemensamma åtgärd 2008/851/Gusp av den 10 november 2008 om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust,
- det faktum att detta avtal inte påverkar parternas rättigheter och skyldigheter enligt internationella avtal och andra instrument om inrättande av internationella domstolar, inklusive stadgan för Internationella brottmålsdomstolen,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

*Artikel 1***Tillämpningsområde och definitioner**

1. Detta avtal ska tillämpas på de EU-ledda styrkorna och deras personal.
2. Detta avtal ska endast tillämpas på värdstatens territorium, inbegripet dess vatten och luftrum.
3. I detta avtal avses med
 - a) *EU-ledda styrkor (Eunavfor)*: EU:s militära högkvarter och nationella kontingenter som bidrar till EU-insatsen *Atalanta*, deras fartyg, luftfartyg, utrustning och transportmedel.
 - b) *insats*: förberedelse, inrättande, genomförande och understödande av det militära uppdraget enligt det mandat som följer av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008), 1851 (2008) och senare relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, FN:s havsrättskonvention och de skriftliga framställningarna från Republiken Seychellerna daterade den 2 april 2009 och den 21 augusti 2009.
 - c) *insatsens befälhavare*: befälhavaren för insatsen.
 - d) *EU-styrkans befälhavare*: befälhavaren i insatsområdet.
 - e) *EU:s militära högkvarter*: militära högkvarter och delar av dessa, oavsett var de är förlagda, under ledning av EU:s militära befälhavare som leder insatsen militärt.
 - f) *nationella kontingenter*: enheter, fartyg, luftfartyg och trupper, inbegripet skyddsstyrkor ombord på handelsfartyg som tillhör Europeiska unionens medlemsstater och tredjestater som deltar i insatsen.
 - g) *Eunavfors personal*: civil och militär personal som tillhör Eunavfor, personal som utplacerats för att förbereda insatsen, personal som ledsagar personer som gripits av Eunavfor och personal på uppdrag av en sändande stat eller en EU-institution inom ramen för insatsen som, om det inte föreskrivs något annat i detta avtal, vistas inom värdstatens territorium, med undantag av lokalt anställd personal och personal som anställts av internationella kommersiella entreprenörer.
 - h) *lokalt anställd personal*: personal som är medborgare i eller varaktigt bosatt i värdstaten.

- i) *anläggningar*: alla fastigheter, förläggningar och all mark som krävs för Eunavfor och Eunavfors personal.
- j) *sändande stat*: en stat som tillhandahåller en nationell kontingent till Eunavfor, inbegripet Europeiska unionens medlemsstater och tredjestater som deltar i insatsen.
- k) *vatten*: värdstatens inre vatten, arkipelagvatten och territorialhav, samt luftrummet ovanför dessa vatten.
- l) *officiell korrespondens*: all korrespondens som rör insatsen och dess funktioner.

Artikel 2

Allmänna bestämmelser

1. Eunavfor och Eunavfors personal ska respektera värdstatens lagar och andra författningar och avhålla sig från alla åtgärder och all verksamhet som strider mot insatsens mål.
2. Eunavfor ska regelbundet informera värdstatens regering om hur många personer i Eunavfors personal som är utstationerade inom värdstatens territorium eller som är stationerade på värdstatens territorium, och om identiteten på de fartyg, luftfartyg och enheter som opererar i värdstatens vatten eller som anlöper dess hamnar.

Artikel 3

Identifiering

1. Medlemmar av Eunavfors personal som vistas på värdstatens landterritorium ska alltid bära pass eller militära identitetshandlingar.
2. Eunavfors fordon, luftfartyg, fartyg och andra transportmedel ska vara försedda med Eunavfors särskiljande identifieringsmärkning och/eller registreringsskyltar, som i förväg ska anmälas till värdstatens berörda myndigheter.
3. Eunavfor får använda Europeiska unionens flagga och förevisa markeringar som militära insignier, titlar och officiella symboler på sina anläggningar, fordon och andra transportmedel. Uniformer som används av Eunavfors personal ska vara märkta med ett särskiljande Eunavfor-emblem. Nationella flaggor eller insignier för de nationella kontingenter som ingår i insatsen får anslås på Eunavfors anläggningar, fordon och andra transportmedel och uniformer, enligt beslut av EU-styrkans befälhavare.

Artikel 4

Gränspassage och förflyttning inom värdstatens territorium

1. Med undantag för besättningen på Eunavfors fartyg och luftfartyg ska Eunavfors personal resa in på värdstatens territorium endast efter uppvisande av de handlingar som föreskrivs i artikel 3.1. Personalen ska inte omfattas av pass- och viseringsbestämmelser eller invandrings- och tullkontroller vid inresa till, utresa från eller inom värdstatens territorium.
2. Eunavfors personal ska vara befriad från värdstatens bestämmelser om registrering och kontroll av utlänningar, men ska inte ha rätt till varaktig bosättning eller hemvist inom värdstatens territorium.
3. Efter ankomsten till värdstatens flygplats eller hamn ska Eunavfor rätta sig efter värdstatens lagar och andra författningar om folkhälsa och miljöhygien. Arrangemang för tillämpningen enligt artikel 18 får avtalas i detta syfte.
4. För kännedom ska värdstaten erhålla en allmän förteckning över Eunavfors resurser som förs in på dess territorium. Dessa resurser ska vara märkta med Eunavfors identifieringsmärke. Eunavfors tillgångar och transportmedel som införs på, transiteras genom eller förs ut från värdstatens territorium för insatsens räkning behöver inte åtföljas av inventarieförteckningar eller andra tullhandlingar samt är befriade från alla kontroller.
5. Medlemmar av Eunavfors personal får med iakttagande av värdstatens lagar och andra författningar framföra motorfordon och fartyg eller luftfartyg på värdstatens territorium om de innehar giltigt nationellt, internationellt eller militärt körkort eller giltig nationell, internationell eller militär sjökaptensexamen eller pilotlicens.
6. För insatsens genomförande ska värdstaten bevilja Eunavfor och Eunavfors personal fri rörlighet och frihet att resa inom dess territorium, inklusive på dess vatten och i dess luftrum. Fri rörlighet på värdstatens vatten ska under alla förhållanden omfatta möjligheten att stoppa och ankra.
7. För insatsens genomförande får Eunavfor på värdstatens territorium, inbegripet dess territorialhav och luftrum, starta, landa eller ta ombord luftfartyg eller militära anordningar, förutsatt att den ansvariga myndigheten för flygsäkerhet i värdstaten ger sitt tillstånd.
8. För insatsens genomförande krävs det inte att Eunavfors ubåtar framförs i ytläge och för flagg på värdstatens territorialhav.

För insatsens genomförande får Eunavfor och de transportmedel som insatsen hyr använda allmänna vägar, broar, färjor, flygplatser och hamnar utan att betala tullar, avgifter och liknande pålagor. Eunavfor ska inte vara befriat från rimliga avgifter för begärda och mottagna tjänster, på samma villkor som värdstatens väpnade styrkor.

Artikel 5

Privilegier och immunitet som värdstaten beviljar Eunavfor

1. Eunavfors anläggningar samt fartyg och luftfartyg ska vara okränkbara. Företrädare för värdstaten får inte bereda sig tillträde dit utan medgivande från EU-styrkans befälhavare.
2. Eunavfors anläggningar, inredning och andra tillgångar i dessa, liksom transportmedel, får inte bli föremål för husrannsakan, rekvisition, beslag eller exekutiva åtgärder.
3. Eunavfor, dess egendom och tillgångar ska oavsett lokalisering och innehavare åtnjuta immunitet från varje form av rättsligt förfarande.
4. Eunavfors arkiv och handlingar ska alltid vara okränkbara, var de än finns.
5. Eunavfors officiella korrespondens ska vara okränkbar.
6. När det gäller varor som köps in och importeras, tjänster som tillhandahålls och anläggningar som används av Eunavfor för insatsens syfte, ska Eunavfor liksom dess leverantörer och entreprenörer vara befriade från alla statliga, regionala och kommunala skatter och liknande avgifter. Eunavfor ska inte vara befriat från skatter eller avgifter som utgör ersättning för begärda och tjänster som begärts och tillhandahållits.
7. Värdstaten ska meddela införsel- och utförseltillstånd för föremål till insatsen och medge befrielse från andra tullar, avgifter och liknande pålagor än sådana som tas ut för magasinering, transporter och andra tjänster som begärts och tillhandahållits.

Artikel 6

Privilegier och immunitet som värdstaten beviljar Eunavfors personal

1. Eunavfors personal får inte underkastas någon form av gripande eller annat frihetsberövande.
2. Eunavfors personals handlingar, korrespondens och egendom ska åtnjuta okränkbarhet, utom när det är fråga om de exekutiva åtgärder som anges under punkt 6.

3. Eunavfors personal ska under alla förhållanden åtnjuta immunitet i värdstaten vad avser utövandet av dess domsrätt i straffrättsligt hänseende.

Eunavfors personals immunitet vad avser utövandet av värdstatens domsrätt i straffrättsligt hänseende får hävas av den sändande staten eller den berörda EU-institutionen allt efter omständigheterna. Ett sådant hävande måste alltid vara skriftligt.

4. Eunavfors personal ska åtnjuta immunitet vad avser utövandet av värdstatens domsrätt i tvistemål och administrativa mål när det gäller i tjänsten gjorda muntliga eller skriftliga uttalanden samt alla i tjänsten utförda handlingar. Om en civilrättslig åtgärd vidtas mot Eunavfors personal inför värdstatens domstol, ska EU-styrkans befälhavare och den sändande statens behöriga myndighet eller EU-institutionen omedelbart underrättas. Innan ett rättsligt förfarande inleds ska EU-styrkans befälhavare och den sändande statens behöriga myndighet eller EU-institutionen inför domstolen intyga huruvida handlingen i fråga utfördes i tjänsten av Eunavfors personal.

Om handlingen utfördes i tjänsten ska rättsligt förfarande inte inledas och bestämmelserna i artikel 15 ska tillämpas. Om handlingen inte utfördes i tjänsten får det rättsliga förfarandet fortsätta. Intyget av EU-styrkans befälhavare och den sändande statens behöriga myndighet eller EU-institutionen inför domstolen är bindande för värdstatens domstol och kan inte bestridas.

Om Eunavfors personal inleder ett rättsligt förfarande utesluter detta att de åberopar immunitet mot rättsliga förfaranden när det gäller alla slags genkärsmål som står i direkt samband med huvudkärålet.

5. Eunavfors personal får inte åläggas att lämna vittnesmål. Eunavfor och den sändande staten ska dock sträva efter att få fram vittnesmål eller intyg från Eunavfors personal som är inblandad i alla händelser som har samband med personer som överförs enligt ett avtal mellan Europeiska unionen och värdstaten om överföring av personer som misstänks ha begått piratdåd eller väpnade rån från Eunavfor till värdstaten.

6. Exekutiva åtgärder får inte vidtas med avseende på Eunavfors personal utom när det är fråga om ett civilrättsligt förfarande som inte står i samband med deras tjänsteutövning och som inleds mot dem. Egendom som tillhör Eunavfors personal och som av EU-styrkans befälhavare intygas vara nödvändig för deras tjänsteutövning, ska vara fri från beslag för att tillgodose anspråken i en dom eller ett beslut. Vid civilrättsliga förfaranden ska Eunavfors personal inte underkastas några begränsningar av sin personliga frihet eller några andra tvångsåtgärder.

7. Eunavfors personals immunitet vad avser utövandet av värdstatens domsrätt undantar dem inte från respektive sändande staters domsrätt.

8. Eunavfors personal ska vad avser tjänster utförda för Eunavfor vara befriad från de socialförsäkringsbestämmelser som eventuellt gäller i värdstaten.

9. Eunavfors personal ska i värdstaten vara befriad från all slags beskattning av lön och ersättningar som utbetalas till dem av Eunavfor eller de sändande staterna samt på alla inkomster som inte härrör från värdstaten.

Värdstaten ska, i överensstämmelse med de lagar och andra författningar som den kan anta, meddela införseltillstånd och medge befrielse från andra tullar, avgifter och liknande pålagor än sådana som uttas för magasinering, transporter och likartade tjänster beträffande föremål avsedda för Eunavfors personals personliga bruk.

Eunavfors personal är fritagen från visitation av sitt personliga resgods såvida det inte finns välgrundad anledning att anta att det innehåller föremål som inte är avsedda för Eunavfors personals personliga bruk, eller föremål som inte får införas eller utföras enligt värdstatens lag eller är underkastade värdstatens karantänföreskrifter. Sådan visitation får företas endast i närvaro av Eunavfors personal eller Eunavfors behöriga ombud.

Artikel 7

Lokalt anställd personal

Lokalt anställd personal ska åtnjuta privilegier och immunitet endast i den utsträckning som värdstaten medger. Värdstaten ska emellertid utöva sin domsrätt över sådan personal på sådant sätt att fullgörandet av insatsens uppgifter inte onödigtvis hindras.

Artikel 8

Domsrätt i straffrättsligt hänseende

De behöriga myndigheterna i en sändande stat får på värdstatens territorium utöva all domsrätt i straffrättsligt hänseende och alla disciplinära åtgärder som lagstiftningen i den sändande staten ger dem när det gäller all personal inom Eunavfor som omfattas av den sändande statens relevanta lagstiftning. Värdstaten ska när så är möjligt sträva efter att underlätta de behöriga myndigheternas utövande av domsrätt i den sändande staten.

Artikel 9

Uniformer och vapen

1. Bärandet av uniform ska underställas bestämmelser som EU-styrkans befälhavare har utfärdat.

2. Till havs får medlemmarna av Eunavfors militära personal, samt poliser som ledsagar personer som gripits av Eunavfor,

bära vapen och ammunition om de är bemyndigade till detta, dock strikt begränsat till vad som är nödvändigt av operativa skäl.

3. På Seychellernas landterritorium får medlemmarna av Eunavfors personal bära vapen, om de är bemyndigade till detta, inom sina inhägnade områden och vid förflyttningar mellan sådana inhägnade områden eller deras fartyg och luftfartyg samt när de ledsagar kvarhållna misstänkta pirater. Vid alla andra tillfällen får vapen endast bäras med förhandsgodkännande i enlighet med Seychellernas lag om skjutvapen och ammunition.

Artikel 10

Värdstatens stöd och upphandling

1. Värdstaten ska vid behov bistå Eunavfor med att finna lämpliga anläggningar.

2. Värdstaten ska inom ramen för sina medel och resurser kostnadsfritt tillhandahålla anläggningar som den äger, när sådana anläggningar krävs för Eunavfors administrativa och operativa verksamhet, med undantag för serviceavgifter och bränslekostnader.

3. Värdstaten ska inom ramen för sina medel och resurser bistå vid förberedelse, inrättande, genomförande och understödjande av insatsen. Värdstaten ska bistå och stödja insatsen på samma villkor som gäller för dess bistånd och stöd till sina väpnade styrkor.

4. Vilken lag som ska vara tillämplig på avtal som Eunavfor ingår i värdstaten ska fastställas i avtalet.

5. I avtalet får det fastställas att det förfarande för tvistlösning som avses i artikel 15.3 och 15.4 ska tillämpas på tvister som uppstår vid tillämpning av avtalet.

6. Värdstaten ska förenkla genomförandet av avtal som Eunavfor ingått med kommersiella aktörer för denna insats.

Artikel 11

Ändring av anläggningar

1. Eunavfor ska med värdstatens tillstånd ha tillåtelse att i enlighet med värdstatens lagar och andra författningar bygga, bygga om eller på annat sätt ändra anläggningar i den mån det krävs av operativa skäl.

2. Värdstaten ska inte kräva någon ersättning av Eunavfor för dessa byggnader, ombyggnader eller ändringar.

*Artikel 12***Avlidna medlemmar av Eunavfors personal**

1. EU-styrkans befälhavare ska ha rätt att vidta lämpliga arrangemang för hemsändning av medlemmar av Eunavfors personal som avlidit och av den avlidnes personliga egendom.
2. Obduktion får utföras på medlemmar av Eunavfors personal som avlidit först efter godkännande från den stat i vilken den avlidne var medborgare och i närvaro av en företrädare för Eunavfor och/eller den stat i vilken den avlidne var medborgare.
3. Världstaten och Eunavfor ska samarbeta så långt det är möjligt för snarast möjliga hemsändning av avlidna medlemmar av Eunavfors personal.

*Artikel 13***Säkerheten för Eunavfor och militärpolisen**

1. Världstaten ska vidta lämpliga åtgärder för att garantera tryggheten och säkerheten för Eunavfor och dess personal.
2. EU-styrkans befälhavare får inrätta en militärpolis enhet för att upprätthålla ordningen inom Eunavfors anläggningar.
3. Militärpolis enheten får även, i samråd och samarbete med världstatens militärpolis eller polis, agera utanför anläggningarna för att säkerställa god ordning och disciplin bland Eunavfors personal.
4. Personal inom Eunavfor som transiterar genom världstatens territorium för att ledsaga personer som gripits av Eunavfor får utnyttja nödvändiga fysiska tvångsåtgärder för att kvarhålla dessa.

*Artikel 14***Kommunikationer**

1. Eunavfor får installera och använda radiostationer för sändning och mottagning samt satellitsystem. Eunavfor ska samarbeta med världstatens behöriga myndigheter beträffande lämpliga frekvenser för att undvika konflikter. Världstaten ska ge kostnadsfri tillgång till frekvensspektrumet i enlighet med sina lagar och andra författningar.
2. Eunavfor ska ha rätt till obegränsad radiokommunikation (inbegripet via satellit, mobil och bärbar radio), telefon, telegraf, fax och andra medel samt rätt att, för insatsens genomförande, installera den utrustning som krävs för att upprätthålla sådana

kommunikationer inom och mellan Eunavfors anläggningar, inklusive kabelläggning och markledning.

3. Eunavfor får inom sina egna anläggningar vidta nödvändiga arrangemang för att befördra post adresserad till eller avsänd från Eunavfor och/eller Eunavfors personal.

*Artikel 15***Skadestånd vid dödsfall, skador och förlust**

1. Eunavfor och Eunavfors personal ska inte ansvara för någon skada på eller förlust av civil eller statlig egendom som är en följd av Eunavfors åtgärder inom ramen för dess officiella uppgifter eller som orsakas av verksamhet i samband med civila oroligheter eller skydd av Eunavfor.
2. Skadeståndsanspråk på grund av skada på eller förlust av civil eller statlig egendom som inte omfattas av punkt 1 liksom skadeståndsanspråk på grund av dödsfall eller personskada liksom skada på eller förlust av Eunavfors egendom ska med sikte på en uppgörelse i godo översändas till Eunavfor via världstatens behöriga myndigheter, om det rör sig om skadeståndsanspråk från juridiska och fysiska personer från världstaten, eller till världstatens behöriga myndigheter, om det rör sig om skadeståndsanspråk från Eunavfor.
3. Om en uppgörelse i godo inte kan nå ska skadeståndsanspråket läggas fram för en skadeståndskommission bestående av lika många företrädare för Eunavfor som för världstaten. Skaderegleringen ska genomföras i samförstånd.
4. Om en uppgörelse inte kan nå inom skadeståndskommissionen ska tvisten
 - a) vid skadeståndsanspråk upp till och med 40 000 EUR avgöras på diplomatisk väg av världstaten och EU:s företrädare,
 - b) vid skadeståndsanspråk som är högre än det belopp som avses enligt led a lämnas till en skiljedomstol vars beslut ska vara bindande.
5. Skiljedomstolen ska bestå av tre skiljedomare varvid en skiljedomare ska utses av världstaten, en av Eunavfor och den tredje ska utses gemensamt av världstaten och Eunavfor. Om någon av parterna inte utser en skiljedomare inom två månader eller om en överenskommelse inte kan nå mellan världstaten och Eunavfor om att utse den tredje skiljedomaren, ska skiljedomaren i fråga utses av ordföranden i Europeiska gemenskapernas domstol.

Ett administrativt arrangemang ska ingås mellan EU-insatsens/styrkans befälhavare och värdstatens administrativa myndigheter för att fastställa skadeståndskommissionens och skiljedomstolens mandat, det förfarande som ska tillämpas inom dessa organ och enligt vilka villkor skadeståndsanspråk kan göras.

Artikel 16

Kontakter och tvister

1. Alla frågor i samband med tillämpningen av detta avtal ska behandlas gemensamt av företrädare för Eunavfor och värdstatens behöriga myndigheter.
2. Om tidigare avgöranden saknas ska tvister som gäller tolkning eller tillämpning av detta avtal avgöras enbart på diplomatisk väg av värdstaten och företrädare för EU.

Artikel 17

Övriga bestämmelser

1. Närhelst det i detta avtal hänvisas till de privilegier, den immunitet och de rättigheter som Eunavfor och dess personal åtnjuter, ska värdstatens regering vara ansvarig för tillämpningen och uppfyllandet av dessa genom lämpliga lokala myndigheter i värdstaten.
2. Ingenting i detta avtal är avsett att medge avsteg från eller kunna tolkas som avsteg från några rättigheter som en EU-medlemsstat eller en annan stat som bidrar till Eunavfor åtnjuter enligt andra avtal.

Artikel 18

Arrangemang för tillämpningen

För tillämpningen av detta avtal kan operativa, administrativa, finansiella och tekniska frågor behandlas enligt särskilda arrangemang som ska fastställas mellan EU-insatsens/styrkans befälhavare och värdstatens administrativa myndigheter.

Artikel 19

Ikraftträdande och upphörande

1. Detta avtal träder i kraft vid undertecknandet och ska förbli i kraft till dess att Eunavfors alla enheter och all personal har lämnat landet, efter meddelande från Eunavfor. Vardera parten får säga upp detta avtal tidigare genom en skriftlig underrättelse sex månader i förväg.
2. Utan hinder av punkt 1 ska bestämmelserna i artiklarna 4.8, 5.1–5.3, 5.6, 5.7, 6.1, 6.3, 6.4, 6.6, 6.8–6.10, 10.2, 11, 13.1, 13.2 och 15 anses ha tillämpats från och med den dag då Eunavforpersonal först utstationerades, om denna tidpunkt infaller före den dag då avtalet träder i kraft.
3. Detta avtal kan ändras på grundval av en skriftlig överenskommelse mellan parterna.
4. Detta avtals upphörande ska inte påverka de rättigheter och skyldigheter som härrör från genomförandet av avtalet innan det upphör.

Utfärdat i Victoria, Seychellerna, i två exemplar, på engelska, den 10 november 2009.

För Europeiska unionen

För republiken Seychellerna

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS BESLUT 2009/917/RIF

av den 30 november 2009

om användning av informationsteknik för tulländamål

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 30.1 a och 34.2 c,

med beaktande av Republiken Frankrikes initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Tullmyndigheterna ansvarar tillsammans med andra behöriga myndigheter vid gemenskapens yttre gränser och inom dess territorium för att förebygga, utreda och beivra överträdelse, inte bara av gemenskapens regler utan även av nationella lagar.

(2) Ökningen av olika former av olaglig handel innebär ett allvarligt hot mot folkhälsan, allmän moral och säkerhet.

(3) Det är nödvändigt att förstärka samarbetet mellan tullmyndigheterna genom att fastställa förfaranden som möjliggör för tullmyndigheterna att agera gemensamt och utbyta personuppgifter och andra uppgifter som har samband med olaglig handel genom användning av ny teknik för förvaltning och överföring av sådan information, med beaktande av rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete ⁽²⁾ samt principerna i Europarådets ministerkommittés rekommendation nr R (87) 15 av den 17 september 1987, som reglerar användningen av personuppgifter i polissektorn (nedan kallad *rekommendation nr R (87) 15*).

(4) Det är också nödvändigt att förbättra komplementariteten i förhållande till de åtgärder som vidtas i samarbetet med Europeiska polisbyrån (Europol) och Eurojust genom att dessa organ får åtkomst till tullinformationssystemet, inklusive registret för identifiering av tullutredningar, så att de kan fullgöra uppgifterna inom deras mandat.

(5) Läsbehörighet för tullinformationssystemet bör göra det möjligt för Europol att dubbelkontrollera information som erhållits på annat sätt med den information som finns tillgänglig i de databaserna, identifiera nya kopplingar som hittills inte kunnat upptäckas och därigenom producera en mer heltäckande analys. Läsbehörighet för registret för identifiering av tullutredningar bör göra det möjligt för Europol att avslöja samband mellan brottsutredningar som hittills varit okända för Europol och som har en dimension som sträcker sig inom och utanför Europeiska unionen.

(6) Läsbehörighet för tullinformationssystemet bör göra det möjligt för Eurojust att erhålla den omedelbara information som krävs för en korrekt inledande översikt för att kunna identifiera och övervinna rättsliga hinder och uppnå bättre lagföringsresultat. Läsbehörighet för registret för identifiering av tullutredningar bör göra det möjligt för Eurojust att få information om pågående och avslutade utredningar i olika medlemsstater och därmed förbättra stödet till de rättsliga myndigheterna i medlemsstaterna.

(7) Eftersom tullmyndigheterna i sitt dagliga arbete måste tillämpa både gemenskapsrättsliga och icke-gemenskapsrättsliga bestämmelser är det nödvändigt att säkerställa att bestämmelserna om ömsesidigt bistånd och administrativt samarbete utvecklas parallellt. Bestämmelserna om tullinformationssystemet och registret för identifiering av tullutredningar i förordning (EG) nr 766/2008 ⁽³⁾ bör därför beaktas.

⁽¹⁾ Yttrande av den 24 november 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 350, 30.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 766/2008 av den 9 juli 2008 om ändring av rådets förordning (EG) nr 515/97 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EUT L 218, 13.8.2008, s. 48).

- (8) Medlemsstaterna inser att registret för identifiering av tullutredningar kommer att medföra fördelar för samordningen och förstärkningen av kampen mot gränsöverskridande brottslighet om det används fullt ut och förbinder sig därför att i största möjliga utsträckning föra in uppgifter i den databasen.
- (9) Den erfarenhet som förvärvats efter ikraftträdandet av konventionen av den 26 juli 1995 om användning av informationsteknologi för tulländamål (nedan kallad *TIS-konventionen*)⁽¹⁾ visar att en användning av tullinformationssystemet endast för observation och rapportering, diskret övervakning eller särskilda kontroller inte gör det möjligt att till fullo uppnå målsättningen med systemet, dvs. att hjälpa till att förebygga, utreda och beivra grova överträdelse av nationella lagar.
- (10) En strategisk analys bör hjälpa de ytterst ansvariga att fastställa projekt, mål och riktlinjer för att bekämpa bedrägerier, planera verksamheten och avsätta tillräckliga resurser för att uppfylla de operativa målen.
- (11) En operativ analys av verksamhet, medel och avsikter hos vissa personer eller företag som inte följer eller som inte tycks följa de nationella lagarna bör hjälpa tullmyndigheterna att i särskilda fall vidta lämpliga åtgärder för att nå målen för kampen mot bedrägerier.
- (12) TIS-konventionen bör därför ersättas.
- (13) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (14) Detta beslut hindrar inte medlemsstaterna från att tillämpa sina konstitutionella bestämmelser om allmänhetens tillgång till officiella handlingar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

UPPRÄTTANDE AV ETT TULLINFORMATIONSSYSTEM

Artikel 1

1. Ett gemensamt automatiskt informationssystem för tulländamål (nedan kallat *tullinformationssystemet* eller *systemet*) upprättas härmed.
2. Syftet med tullinformationssystemet ska vara att i enlighet med detta beslut bistå med att förebygga, utreda och beivra grova överträdelse av nationella lagar genom att göra informationen snabbare tillgänglig och därmed öka ändamålsenligheten i samarbets- och kontrollförfarandena hos tullmyndigheterna i medlemsstaterna.

KAPITEL II

DEFINITIONER

Artikel 2

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *nationella lagar*: sådana lagar eller bestämmelser i en medlemsstat vilkas tillämpning medlemsstatens tullmyndigheter helt eller delvis har behörighet för, angående
 - a) rörlighet för varor som är föremål för förbuds-, restriktions- eller kontrollåtgärder, särskilt sådana som omfattas av artiklarna 30 och 296 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (*EG-fördraget*),
 - b) åtgärder för att kontrollera förflyttningar av kontanta medel inom gemenskapen, när sådana åtgärder vidtas i enlighet med artikel 58 i EG-fördraget,
 - c) överföring, omvandling, döljande eller förvanskning av egendom eller avkastning som förvärvats eller erhållits direkt eller indirekt genom olaglig internationell narkotikahandel eller vid överträdelse av
 - i) sådana lagar eller andra författningar i en medlemsstat vilkas tillämpning medlemsstatens tullmyndigheter helt eller delvis har behörighet för, angående gränsöverskridande rörlighet för varor som är föremål för förbuds-, restriktions- eller kontrollåtgärder, särskilt de åtgärder som avses i artiklarna 30 och 296 i EG-fördraget, samt icke harmoniserade punktskatter,
 - ii) samtliga gemenskapsbestämmelser och deras genomförandebestämmelser som reglerar import, export, transitering och närvaro av varor i ett handelsutbyte mellan medlemsstaterna och tredjeländer samt mellan medlemsstaterna i fråga om varor som inte har gemenskapsstatus enligt artikel 23 i EG-fördraget eller varor som går igenom kompletterande kontroller eller utredningar för att deras gemenskapsstatus ska fastställas,
 - iii) samtliga bestämmelser som antas på gemenskapsnivå enligt den gemensamma jordbrukspolitiken och de särskilda bestämmelser som antagits för varor härrörande från bearbetning av jordbruksprodukter, eller

⁽¹⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 33.

- iv) samtliga bestämmelser som antas på gemenskapsnivå för harmoniserade punktskatter och mervärdesskatt på import tillsammans med nationella genomförandebestämmelser, eller som använts inom denna ram.
2. *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (den registrerade) varigenom en identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt, särskilt genom hänvisning till ett identifikationsnummer eller till en eller flera faktorer som är specifika för hans fysiska, fysiologiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.
3. *uppgiftslämnande medlemsstat*: den medlemsstat som för in uppgifter i tullinformationssystemet.
4. *operativ analys*: analys av aktiviteter som strider mot, eller förefaller strida mot, nationella lagar, genom följande etapper:
- Insamling av uppgifter, däribland personuppgifter.
 - Bedömning av källans och uppgifternas tillförlitlighet.
 - Efterforskning, metodisk identifiering och tolkning av uppgifternas inbördes förhållande eller förhållandet mellan uppgifterna och andra upplysningar av vikt.
 - Utformning av iakttagelser, hypoteser eller rekommendationer som direkt av de behöriga myndigheterna kan användas som riskinformation för att förhindra och spåra andra aktiviteter som strider mot nationella lagar och/eller för att närmare identifiera de personer eller företag som deltar i sådana aktiviteter.
5. *strategisk analys*: efterforskning och identifiering av allmänna trender för överträdelser av nationella lagar genom bedömning av hotbilden, omfattningen och verkningarna av vissa typer av aktiviteter som strider mot nationella lagar, för att därefter kunna göra prioriteringar, bättre bedöma företeelsen eller hotbilden, ändra inriktningen på arbetet för att förebygga och spåra bedrägerier samt se över organisationen. I strategisk analys får endast helt avidentifierade uppgifter användas.
- endast innehålla sådana uppgifter som är nödvändiga för att uppnå dess mål såsom det fastställts i artikel 1.2, inbegripet personuppgifter inom följande kategorier:
- Varor.
 - Transportmedel.
 - Företag.
 - Personer.
 - Tendenser i samband med bedrägeri.
 - Tillgång till sakkunskap.
 - Kvarhållande, beslag eller förverkande av egendom.
 - Kvarhållande, beslag eller förverkande av kontanta medel.
2. Kommissionen ska säkerställa den tekniska förvaltningen av tullinformationssystemets infrastruktur i enlighet med de tillämpningsbestämmelser som antagits av rådet.
- Kommissionen ska rapportera om förvaltningen till den kommitté som avses i artikel 27.
3. Kommissionen ska till den kommittén meddela de praktiska åtgärder som antagits för den tekniska förvaltningen.

Artikel 4

- Medlemsstaterna ska fastställa vilka uppgifter som ska föras in i tullinformationssystemet inom var och en av de kategorierna som avses i artikel 3.1 i den utsträckning detta krävs för att uppnå systemets mål. Personuppgifter ska inte i något fall föras in i kategorin i artikel 3.1 e.
- När det gäller kategorierna i artikel 3.1 a–d ska de personuppgifter som förts in i systemet inte omfatta mer än följande uppgifter:
 - Efternamn, flicknamn, förnamn, tidigare efternamn och antagna namn.
 - Födelsedatum och födelseort.
 - Medborgarskap.
 - Kön.
 - Nummer, utfärdandeort och datum på id-handlingar (pass, id-kort, körkort).

KAPITEL III

DRIFT OCH ANVÄNDNING AV TULLINFORMATIONSSYSTEMET

Artikel 3

- Tullinformationssystemet ska bestå av en central databas, åtkomlig genom terminaler i varje medlemsstat. Systemet ska

f) Adress.

g) Särskilda bestående fysiska kännetecken.

h) Skäl till att uppgifterna förs in.

i) Föreslagna åtgärder.

j) En varningskod som anger att personen tidigare varit beväpnad, våldsamt eller är flyktbenägen.

k) Transportmedlets registreringsnummer.

3. När det gäller kategorin i artikel 3.1 f ska de personuppgifter som förts in i systemet inte omfatta mer än experternas för- och efternamn.

4. När det gäller kategorierna i artikel 3.1 g och 3.1 h ska de personuppgifter som förts in i systemet inte omfatta mer än följande:

a) Efternamn, flicknamn, förnamn, tidigare efternamn och antagna namn.

b) Födelsedatum och födelseort.

c) Medborgarskap.

d) Kön.

e) Adress.

5. Inte under några omständigheter får sådana personuppgifter som förtecknas i artikel 6 i rambeslut 2008/977/RIF föras in i tullinformationssystemet.

Artikel 5

1. Uppgifter i de kategorier som avses i artikel 3.1 a-g ska föras in i tullinformationssystemet endast för observation och rapportering, diskret övervakning, särskilda kontroller och strategisk eller operativ analys.

Uppgifter i den kategori som avses i artikel 3.1 h ska föras in i tullinformationssystemet endast för strategisk eller operativ analys.

2. För de åtgärder som avses i punkt 1, får personuppgifter i de kategorier som avses i artikel 3.1 föras in i tullinformationssystemet endast om det finns konkreta indikationer, särskilt på grundval av tidigare olaglig verksamhet, som tyder på att den berörda personen har gjort, gör eller kommer att göra sig skyldig till grova överträdelser av nationella lagar.

Artikel 6

1. Om de åtgärder som avses i artikel 5.1 genomförs får följande uppgifter, helt eller delvis, samlas in och överlämnas till den uppgiftslämnande medlemsstaten:

i) Att varan, transportmedlet, företaget eller den berörda personen har lokaliserats.

ii) Plats, tid och orsak för kontrollen.

iii) Resrutt och destination.

iv) Personer som medföljer den berörda personen, eller transportmedlets passagerare.

v) Använt transportmedel.

vi) Medförda föremål.

vii) Under vilka omständigheter varan, transportmedlet, företaget eller personen upptäcktes.

Om dessa uppgifter samlas in i samband med diskret övervakning ska åtgärder vidtas för att säkerställa att övervakningens diskreta natur inte äventyras.

2. I samband med de särskilda kontroller som avses i artikel 5.1 får personer, transportmedel och föremål undersökas i den utsträckning det är tillåtet och i enlighet med lagar, bestämmelser och förfaranden i den medlemsstat där undersökningen äger rum. Om särskild kontroll inte är tillåten enligt en medlemsstats lagstiftning, ska den automatiskt omvandlas av den medlemsstaten till observationer och rapportering eller diskret övervakning.

Artikel 7

1. Direkt åtkomst till uppgifter som förts in i tullinformationssystemet ska vara förbehållen de nationella myndigheter som varje medlemsstat utser. Dessa nationella myndigheter ska vara tullmyndigheter, men kan också inbegripa andra myndigheter som enligt den berörda medlemsstatens lagar, bestämmelser och förfaranden är behöriga att handla i syfte att uppnå det mål som anges i artikel 1.2.

2. Varje medlemsstat ska till de övriga medlemsstaterna och till den kommitté som avses i artikel 27 översända en förteckning över de behöriga myndigheter som, i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, utsetts till att ha direkt åtkomst till tullinformationssystemet, och i fråga om varje myndighet med uppgift om till vilka uppgifter denna kan få åtkomst och för vilka ändamål.

3. Utan hinder av punkterna 1 och 2 får rådet genom ett enhälligt beslut tillåta att internationella eller regionala organisationer får åtkomst till tullinformationssystemet. När rådet fattar detta beslut ska det beakta alla ömsesidiga arrangemang och alla utlåtanden av den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 25, om huruvida dataskyddsbestämmelserna är tillräckliga.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna, Europol och Eurojust får använda de uppgifter som de erhåller från tullinformationssystemet endast för att uppnå det mål som anges i artikel 1.2. De får dock använda dem för administrativa eller andra ändamål med föregående tillstånd från den medlemsstat som fört in uppgifterna i systemet och om inte annat följer av de villkor som angetts av denna medlemsstat. En sådan användning för andra ändamål ska vara förenlig med lagar, bestämmelser och förfaranden i den medlemsstat som önskar använda uppgifterna i enlighet med artikel 3.2 i rambeslut 2008/977/RIF, och bör beakta princip 5.2 i i rekommendation nr R (87) 15.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 4 i denna artikel, artiklarna 7.3 samt 11 och 12, får uppgifter som erhålls från tullinformationssystemet användas endast av de nationella myndigheter i varje medlemsstat som varje medlemsstat angett och som i enlighet med den medlemsstatens lagar, bestämmelser och förfaranden är behöriga att vidta åtgärder för att uppnå det mål som anges i artikel 1.2.

3. Varje medlemsstat ska till de andra medlemsstaterna och till den kommitté som avses i artikel 27 sända en förteckning över de behöriga myndigheter som den har angett i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

4. Uppgifter som erhålls från tullinformationssystemet får, med föregående tillstånd av den medlemsstat som fört in uppgifterna i systemet och om inte annat följer av de villkor som denna stat angett, överföras för användning av andra nationella myndigheter än dem som angivits i punkt 2 i denna artikel, till tredjeländer och till internationella eller regionala organisationer som vill använda dem. Varje medlemsstat ska vidta särskilda åtgärder för att garantera dessa uppgifters säkerhet när de överförs till organ som är belägna utanför dess territorium. En redogörelse för dessa åtgärder ska meddelas den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 25.

Artikel 9

1. Införandet av uppgifter i tullinformationssystemet ska vara underställt lagar, bestämmelser och förfaranden i den uppgiftslämnande medlemsstaten, såvida inte strängare bestämmelser fastställs i detta beslut.

2. Användning av uppgifter ur tullinformationssystemet, inklusive genomförandet av någon åtgärd enligt artikel 5.1 på

förslag av den uppgiftslämnande medlemsstaten, ska vara underställd lagar, bestämmelser och förfaranden i den medlemsstat som använder sig av uppgifterna, såvida inte strängare bestämmelser fastställs i detta beslut.

Artikel 10

1. Varje medlemsstat ska utse en behörig tullmyndighet som nationellt ska ansvara för tullinformationssystemet.

2. Den myndighet som avses i punkt 1 ska ansvara för att tullinformationssystemet fungerar på ett riktigt sätt i medlemsstaten och ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att detta beslut följs.

3. Medlemsstaterna ska meddela varandra namnet på den myndighet som avses i punkt 1.

Artikel 11

1. Europol ska ha rätt att inom ramen för sitt mandat och för att fullgöra sina uppgifter få åtkomst till de uppgifter som förts in i tullinformationssystemet i enlighet med artiklarna 1, 3-6 och 15-19 och att söka i dem.

2. Om en sökning av Europol ger vid handen att det finns en matchning mellan information som behandlats av Europol och uppgifter i tullinformationssystemet, ska Europol genom de kanaler som fastställs i rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrå (Europol) ⁽¹⁾ informera den medlemsstat som fört in uppgifterna.

3. Användning av uppgifter från en sökning i tullinformationssystemet ska ske med samtycke från den medlemsstat som fört in uppgifterna i systemet. Om den medlemsstaten tillåter att dessa uppgifter används ska behandlingen av dessa regleras genom beslut 2009/371/RIF. Europol får överföra sådan information till tredjeländer och utomstående instanser endast med samtycke från den medlemsstat som fört in uppgifterna i systemet.

4. Europol får begära andra uppgifter från de berörda medlemsstaterna i enlighet med beslut 2009/371/RIF.

5. Utan att det påverkar punkterna 3 och 4 får Europol inte sammankoppla delar av tullinformationssystemet till vilka den har åtkomst med något datoriserat system för insamling och behandling av uppgifter som drivs av eller vid Europol, eller överföra uppgifter i detta till något sådant system eller ladda ned eller på annat sätt kopiera några delar av tullinformationssystemet.

Europol ska begränsa åtkomsten till uppgifter som har förts in i tullinformationssystemet till personal vid Europol med särskilt tillstånd.

⁽¹⁾ EUT L 121, 15.5.2009, s. 37.

Europol ska låta den gemensamma tillsynsmyndighet som har inrättats enligt artikel 34 i beslut 2009/371/RIF se över Euro-pols verksamhet i samband med att den utövar sin rätt att inhämta och söka uppgifter som har förts in i tullinformations-systemet.

6. Ingenting i denna artikel ska tolkas så att det påverkar bestämmelserna i beslut 2009/371/RIF beträffande uppgifts-skydd och ansvaret för otillåten eller felaktig behandling av sådana uppgifter av personal vid Euro-pol, eller så att det på-verkar befogenheterna för den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättats genom det beslutet.

Artikel 12

1. De nationella medlemmarna i Eurojust, deras biträdande nationella medlemmar, assisterande nationella medlemmar och personal med särskilt tillstånd ska ha rätt att inom ramen för sitt mandat och för att fullgöra Eurojusts uppgifter få åtkomst till de uppgifter som förts in i tullinformationssystemet i enlighet med artiklarna 1, 3–6 och 15–19 och att söka i dem.

2. Om en sökning av en nationell medlem i Eurojust, dennes biträdande nationella medlemmar, assisterande nationella medlemmar eller personal med särskilt tillstånd ger vid handen att det finns en matchning mellan information som behandlats av Eurojust och uppgifter i tullinformationssystemet, ska han eller hon informera den medlemsstat som har fört in uppgifterna. Uppgifter som erhålls genom en sådan sökning får vidarebe-fordras till tredjeländer och utomstående instanser endast med samtycke från den medlemsstat som har fört in uppgifterna.

3. Ingenting i denna artikel får tolkas så att det påverkar bestämmelserna i rådets beslut 2009/426/RIF av den 16 december 2008 om förstärkning av Eurojust och om änd-ring av beslut 2002/187/RIF om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet⁽¹⁾ beträffande uppgifts-skydd och ansvaret för otillåten eller felaktig behandling av sådana uppgifter genom nationella medlemmar i Eurojust, deras biträdande nationella medlemmar, assisterande nationella medlemmar och personal med särskilt tillstånd, eller så att det på-verkar den genom det beslutet inrättade gemensamma tillsyns-myndighetens befogenheter.

4. Ingen del av tullinformationssystemet till vilken de natio-nella medlemmarna i Eurojust, deras biträdande nationella medlemmar, assisterande nationella medlemmar och personal med särskilt tillstånd har åtkomst får sammankopplas med ett data-system för insamling och behandling av uppgifter som drivs av eller vid Eurojust, och uppgifter från det första får inte heller överföras till det andra, och inga delar av tullinformationssyste-met får laddas ned.

5. Åtkomst till uppgifter i tullinformationssystemet ska be-gränsas till nationella medlemmar i Eurojust, deras biträdande nationella medlemmar, assisterande nationella medlemmar och personal med särskilt tillstånd och får inte omfatta även annan personal vid Eurojust.

KAPITEL IV

ÄNDRING AV UPPGIFTER

Artikel 13

1. Endast den uppgiftslämnande medlemsstaten ska ha rätt att ändra, komplettera, rätta eller radera uppgifter som den har fört in i tullinformationssystemet.

2. Om en uppgiftslämnande medlemsstat upptäcker eller uppmärksammas på att de uppgifter som den har fört in är oriktiga i sak eller har förts in eller lagrats i strid med detta beslut, ska den ändra, komplettera, rätta eller radera dessa upp-gifter på lämpligt sätt och underrätta de övriga medlemsstaterna, Euro-pol och Eurojust i enlighet med detta.

3. Om en medlemsstat, Euro-pol eller Eurojust har bevis som tyder på att en uppgift är oriktig i sak eller har förts in eller lagrats i tullinformationssystemet i strid med detta beslut ska den informera den uppgiftslämnande medlemsstaten om detta snarast möjligt. Denna part ska kontrollera de berörda uppgif-terna och, om så är nödvändigt, omedelbart rätta eller radera dem. Den uppgiftslämnande medlemsstaten ska underrätta de övriga medlemsstaterna, Euro-pol och Eurojust om eventuella rättelser eller raderingar.

4. Om en medlemsstat vid införandet av uppgifter i tullinfor-mationssystemet upptäcker att dess rapport strider mot en tidi-gare rapport i fråga om innehåll eller erforderliga åtgärder, ska medlemsstaten omedelbart underrätta den medlemsstat som upprättat den tidigare rapporten. De båda medlemsstaterna ska sedan försöka lösa problemet. Om de inte kommer överens ska den första rapporten behållas, men de delar av den nya rapporten som inte står i strid med den första rapporten ska föras in i tullinformationssystemet.

5. Om en domstol eller en annan behörig myndighet i en medlemsstat fattar ett slutligt beslut att ändra, komplettera, rätta eller radera uppgifter i tullinformationssystemet, ska medlems-staterna gemensamt åta sig att verkställa detta om inte annat följer av detta beslut. Om dessa beslut av domstolar eller andra behöriga myndigheter i olika medlemsstater, däribland de beslut som avses i artikel 23.1 när det gäller rättelse eller radering, strider mot sådana beslut, ska den medlemsstat som förde in de berörda uppgifterna radera dem ur tullinformationssystemet.

KAPITEL V

BEVARANDE AV UPPGIFTER

Artikel 14

1. Uppgifter som förts in i tullinformationssystemet ska be-varas endast under den tid som behövs för att uppnå det syfte för vilket de fördes in. Behovet att bevara dem ska ses över minst en gång per år av den uppgiftslämnande medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT L 138, 4.6.2009, s. 14.

2. Den uppgiftslämnande medlemsstaten får inom omprövningsperioden besluta att bevara uppgifterna till nästa omprövning om det är nödvändigt för att uppnå de syften för vilka de fördes in. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 22 och 23 ska dessa uppgifter automatiskt överföras till den del av tullinformationssystemet till vilken åtkomsten är begränsad i enlighet med punkt 4 i denna artikel, om något beslut om att behålla uppgifterna inte föreligger.

3. När en överföring av uppgifter från tullinformationssystemet enligt punkt 2 är förestående ska tullinformationssystemet automatiskt en månad i förväg underrätta den uppgiftslämnande medlemsstaten.

4. De uppgifter som överförts enligt punkt 2 i denna artikel ska bevaras ytterligare ett år i tullinformationssystemet men ska, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 22 och 23, vara tillgängliga endast för en företrädare för den kommitté som avses i artikel 27 eller för de tillsynsmyndigheter som avses i artiklarna 24 och 25.1. Under denna tid får uppgifterna endast tas fram för kontroll av deras riktighet och lagenlighet, varefter de ska raderas.

KAPITEL VI

INRÄTTANDE AV ETT REGISTER FÖR IDENTIFIERING AV TULLUTREDNINGAR

Artikel 15

1. Tullinformationssystemet ska, utöver uppgifterna i enlighet med artikel 3, även innefatta uppgifterna i enlighet med detta kapitel i en särskild databas (nedan kallad *registret för identifiering av tullutredningar*). Alla bestämmelser i detta beslut ska, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel och kapitlen VII och VIII, även tillämpas på registret för identifiering av tullutredningar. Undantaget i artikel 21.2 ska emellertid inte tillämpas.

2. Syftet med registret för identifiering av tullutredningar är att göra det möjligt för de nationella myndigheter med ansvar för tullutredningar som har utsetts enligt artikel 7, när de inleder en utredning eller gör utredningar om en eller flera personer eller företag, samt för Europol och Eurojust, att identifiera de behöriga myndigheter i de övriga medlemsstaterna som utreder eller har gjort utredningar om dessa personer eller företag, för att genom information om förekomsten av utredningar uppnå det syfte som avses i artikel 1.2.

3. Varje medlemsstat ska till de andra medlemsstaterna, Europol, Eurojust och till den kommitté som avses i artikel 27 översända en förteckning över grova överträdelse av dess nationella lagar till registret för identifiering av tullutredningar.

Denna förteckning ska endast omfatta sådana överträdelse som kan bestraffas med

- a) ett frihetsstraff eller en frihetsberövande åtgärd under en maximiperiod av minst tolv månader, eller med
- b) böter på minst 15 000 EUR.

4. Om den medlemsstat som hämtar uppgifter i registret för identifiering av tullutredningar behöver ytterligare uppgifter om en bevarad utredning om en person eller ett företag, ska den ansöka om bistånd från den uppgiftslämnande medlemsstaten på grundval av gällande instrument om ömsesidigt bistånd.

KAPITEL VII

DRIFT OCH ANVÄNDNING AV REGISTRET FÖR IDENTIFIERING AV TULLUTREDNINGAR

Artikel 16

1. Uppgifter ur utredningar ska föras in i registret för identifiering av tullutredningar endast för de syften som anges i artikel 15.2. Dessa uppgifter får endast omfatta följande kategorier:

- a) Personer och företag som är eller har varit föremål för en utredning av en behörig myndighet i en medlemsstat, och som
 - i) i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning är misstänkta för att begå, ha begått, delta eller ha deltagit i en grov överträdelse av nationella lagar,
 - ii) har varit föremål för en rapport i vilken en sådan överträdelse konstateras, eller
 - iii) har varit föremål för en administrativ eller rättslig påföljd för en sådan överträdelse.
- b) Det område som utredningen gäller.
- c) Namn, nationalitet och kontaktinformation för den myndighet i medlemsstaten som ansvarar för utredningen samt ärendenummer.

De uppgifter som avses i leden a–c ska föras in i ett dataregister separat för varje person eller företag. Sammankopplingar mellan dataregister får inte göras.

2. Personuppgifterna som avses i punkt 1 a får endast omfatta följande information:

- a) För personer: efternamn, flicknamn, förnamn, tidigare efternamn och antagna namn, födelsedatum och födelseort, nationalitet och kön.

b) För företag: firmanamn, det namn som används i affärsförbindelser, adress, momsnummer och registreringsnummer för punktskatter.

3. Uppgifterna ska föras in för en begränsad tid, i enlighet med artikel 19.

Artikel 17

En medlemsstat ska inte vara skyldig att i enskilda fall registrera uppgifterna enligt artikel 16, om och så länge som detta skulle skada den allmänna ordningen eller andra väsentliga intressen, särskilt om detta skulle utgöra ett omedelbart och allvarligt hot mot dess allmänna säkerhet eller en annan medlemsstats eller ett tredjelands allmänna säkerhet, eller när andra väsentliga intressen av lika stor betydelse står på spel, eller om en sådan registrering kan medföra allvarlig skada för individers rättigheter eller hindra en pågående utredning.

Artikel 18

1. Införandet av uppgifter i registret för identifiering av tullutredningar samt sökningar i detta ska vara förbehållet de myndigheter som avses i artikel 15.2.

2. En sökning i registret för identifiering av tullutredningar ska innehålla följande personuppgifter:

a) För personer: förnamn och/eller efternamn och/eller flicknamn och/eller tidigare efternamn och/eller antagna namn och/eller födelsedatum.

b) För företag: firmanamn och/eller det namn som används i affärsförbindelser och/eller adress och/eller momsnummer och/eller registreringsnummer för punktskatter.

KAPITEL VIII

BEVARANDEPERIOD FÖR UPPGIFTERNA I REGISTRET FÖR IDENTIFIERING AV TULLUTREDNINGAR

Artikel 19

1. Perioden för bevarandet ska fastställas i enlighet med den uppgiftslämnande medlemsstatens lagar, bestämmelser och förfaranden. Följande tidsfrister, räknat från och med den dag då uppgifterna fördes in får dock inte överskridas:

a) Uppgifter som avser pågående utredningar får bevaras i högst tre år, om ingen överträdelse har konstaterats under den perioden. Uppgifterna ska raderas före utgången av treårsperioden om tolv månader har förflutit sedan utredningens sista åtgärd genomfördes.

b) Uppgifter som avser utredningar där en överträdelse har konstaterats men som ännu inte resulterat i en dom eller ett bötesföreläggande får bevaras i högst sex år.

c) Uppgifter som avser utredningar som har resulterat i en dom eller ett bötesföreläggande får bevaras i högst tio år.

2. Under alla skeden i en utredning som avses i punkt 1 a-c ska alla uppgifter om personen eller företaget inom tillämpningsområdet för artikel 16 omedelbart raderas, så snart som personen eller företaget enligt den uppgiftslämnande medlemsstatens lagar och andra författningar har avförts från utredningen.

3. Uppgifter i registret för identifiering av tullutredningar ska automatiskt raderas från och med den tidpunkt då perioden för bevarande enligt punkt 1 överskridits.

KAPITEL IX

SKYDD AV PERSONUPPGIFTER

Artikel 20

Rambeslut 2008/977/RIF ska gälla för skydd vid utbyte av uppgifter i enlighet med det här beslutet om inget annat anges i det här beslutet.

Artikel 21

1. Uppgifter får kopieras endast för tekniska syften, förutsatt att sådan kopiering krävs för direktsökning av de myndigheter som avses i artikel 7.

2. Om inte annat följer av artikel 8.1 får personuppgifter som förts in av andra medlemsstater inte kopieras från tullinformationssystemet till andra nationella dataregister, med undantag för kopior i sådana system för riskanalys som används för att målstyra nationella tullkontroller eller kopior i system för operativ analys som används för att samordna åtgärder. Sådana kopior får göras i den mån detta krävs för specifika fall eller utredningar.

3. I de båda undantagsfall som avses i punkt 2 får endast analytiker som bemyndigats av varje medlemsstats nationella myndigheter behandla personuppgifter ur tullinformationssystemet inom ramen för ett riskanalyssystem som används för att målinrikta tullkontroller av nationella myndigheter eller inom ramen för ett system för operativ analys som används för att samordna åtgärder.

4. Varje medlemsstat ska tillställa övriga medlemsstater och den kommitté som avses i artikel 27 en förteckning över organ som arbetar med riskanalys och vars analytiker har tillåtelse att kopiera och behandla personuppgifter i tullinformationssystemet.

5. Personuppgifter som kopierats från tullinformationssystemet ska endast bevaras under den tid som behövs för att uppnå det syfte för vilket de kopierades. Behovet att bevara dem ska omprövas minst en gång per år av den medlemsstat som gjorde kopieringen. Uppgifterna får inte bevaras i mer än tio år. Personuppgifter som inte är nödvändiga för fortsatt operativ analys ska omedelbart raderas eller avidentifieras.

Artikel 22

Individens rättigheter med avseende på personuppgifter i tullinformationssystemet, särskilt deras rätt till tillgång till uppgifterna, till rättelse, radering eller blockering, ska utövas i enlighet med lagar, bestämmelser och förfaranden i den medlemsstat som genomför rambeslut 2008/977/RIF där dessa rättigheter åberopas. Ansökan om tillgång ska avslås om detta är nödvändigt och proportionellt för att inte äventyra några pågående nationella utredningar, eller under perioden för diskret övervakning eller spaning och rapportering. Vid bedömning av om ett sådant undantag är tillämpligt ska den berörda personens legitima intressen beaktas.

Artikel 23

1. Inom varje medlemsstats territorium får var och en i enlighet med lagar, bestämmelser och förfaranden i den berörda medlemsstaten anhängiggöra talan vid behöriga domstolar eller, i förekommande fall, göra anmälan vid domstol eller behörig myndighet, enligt den medlemsstatens lagar, bestämmelser och förfaranden avseende personuppgifter som rör den enskilda personen själv i tullinformationssystemet för att

- a) låta rätta eller radera personuppgifter som innehåller sakfel,
- b) låta rätta eller radera personuppgifter som förts in eller lagrats i tullinformationssystemet i strid med detta beslut,
- c) erhålla tillgång till personuppgifter,
- d) blockera personuppgifter,
- e) erhålla skadestånd enligt artikel 30.2.

2. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 31 förbinder sig de berörda medlemsstaterna inbördes att verkställa de slutliga beslut som fattas av en domstol eller en annan behörig myndighet i enlighet med punkterna 1a-c i denna artikel.

Artikel 24

Varje medlemsstat ska utse en eller flera nationella tillsynsmyndigheter med ansvar för skydd av personuppgifter till att utöva oberoende övervakning av sådana uppgifter som förts in i tullinformationssystemet i enlighet med rambeslut 2008/977/RIF.

Artikel 25

1. En gemensam tillsynsmyndighet ska inrättas, som ska bestå av två företrädare från varje medlemsstats respektive oberoende nationella tillsynsmyndighet eller tillsynsmyndigheter.

2. Den gemensamma tillsynsmyndigheten ska övervaka och garantera tillämpningen av bestämmelserna i detta beslut och rambeslut 2008/977/RIF när det gäller skydd för enskilda avseende behandling av personuppgifter i tullinformationssystemet.

3. För det ändamålet ska den gemensamma tillsynsmyndigheten vara behörig att övervaka tullinformationssystemets drift, att undersöka alla tillämpnings- och tolkningssvårigheter som kan uppstå under systemets drift, att undersöka de problem som kan uppstå då medlemsstaternas nationella tillsynsmyndigheter utövar oberoende tillsyn eller vid utövandet av enskildas rätt till tillgång till tullinformationssystemet, och att utarbeta förslag syftande till gemensamma problemlösningar.

4. Vid uppfyllandet av sina åligganden ska den gemensamma tillsynsmyndigheten ha åtkomst till tullinformationssystemet.

5. Rapporter avfattade av den gemensamma tillsynsmyndigheten ska överlämnas till de myndigheter till vilka de nationella tillsynsmyndigheterna överlämnar sina rapporter, till Europaparlamentet och till rådet.

Artikel 26

1. Europeiska datatillsynsmannen ska utöva tillsyn över kommissionens verksamhet när det gäller tullinformationssystemet. De uppgifter och befogenheter som avses i artiklarna 46 och 47 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽¹⁾ ska gälla i enlighet därmed.

2. Den gemensamma tillsynsmyndigheten och den europeiska datatillsynsmannen ska inom ramen för sina respektive befogenheter samarbeta inom sina ansvarsområden och säkerställa samordnad tillsyn av tullinformationssystemet, inbegripet utfärdande av relevanta rekommendationer.

3. Den gemensamma tillsynsmyndigheten och den europeiska datatillsynsmannen ska i detta syfte sammanträda minst en gång om året. Europeiska datatillsynsmannen ska stå för kostnader och service för dessa möten.

⁽¹⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

KAPITEL X

INSTITUTIONELL RAM

Artikel 27

1. En kommitté bestående av företrädare för medlemsstaternas tullmyndigheter ska inrättas. Kommittén ska fatta sina beslut enhälligt när det rör bestämmelserna i punkt 2 a och med en två tredjedels majoritet när det är bestämmelserna i punkt 2 b. Kommittén ska anta sin egen arbetsordning genom enhälligt beslut.

2. Kommittén ska ansvara för

- a) att bestämmelserna i detta beslut verkställs och tillämpas korrekt, utan att det påverkar de myndigheters befogenheter som avses i artiklarna 24, 25.1 och 26.1,
- b) att tullinformationssystemet fungerar väl i fråga om de tekniska och operativa aspekterna. Kommittén ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de åtgärder som anges i artiklarna 14 och 28 verkställs regelrätt avseende tullinformationssystemet.

För att tillämpa denna punkt får kommittén ha direkt åtkomst till och använda uppgifter från tullinformationssystemet.

3. Kommittén ska årligen rapportera till rådet om tullinformationssystemets effektivitet och ändamålsenlighet i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, vid behov kombinerat med rekommendationer. Rapporten ska sändas till Europaparlamentet för information.

4. Kommissionen ska delta i kommitténs arbete.

KAPITEL XI

SÄKERHET I FÖRBINDELSE MED
TULLINFORMATIONSSYSTEMET

Artikel 28

1. Alla nödvändiga administrativa åtgärder som behövs för att upprätthålla säkerheten ska vidtas

- a) av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, avseende tullinformationssystemets terminaler i respektive medlemsstater samt av Europol och Eurojust,
- b) av den kommitté som avses i artikel 27, avseende tullinformationssystemet och de terminaler som är belägna i samma lokaler som tullinformationssystemet och som används för tekniska ändamål och för de kontroller som avses i punkt 3 i denna artikel.

2. De behöriga myndigheterna, Europol, Eurojust och den kommitté som avses i artikel 27 ska särskilt vidta åtgärder för att

- a) förhindra att obehöriga får åtkomst till de installationer som används för databehandlingen,
- b) förhindra att uppgifter och datamedier läses, kopieras, ändras eller tas bort av obehöriga,
- c) förhindra obehörigt införande av uppgifter och varje obehörig läsning, ändring eller radering av uppgifterna,
- d) förhindra att obehöriga får åtkomst till uppgifter i tullinformationssystemet med hjälp av dataöverföringsutrustning,
- e) se till, beträffande användningen av tullinformationssystemet, att behöriga personer har åtkomst endast till de uppgifter för vilka de är behöriga,
- f) se till att det går att kontrollera och fastställa till vilka myndigheter data får överföras genom dataöverföringsutrustning,
- g) se till att det går att kontrollera och fastställa i efterhand vilka uppgifter som har förts in i tullinformationssystemet, när och av vem, samt att övervaka sökningar,
- h) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av uppgifter under överföring av uppgifterna och transport av datamedierna.

3. Den kommitté som avses i artikel 27 ska övervaka sökningar i tullinformationssystemet, för att verifiera att de gjorda sökningarna varit godkända och gjorts av godkända användare. Minst 1 % av alla sökningar som görs ska kontrolleras. En förteckning över dessa sökningar och verifikationer ska föras in i tullinformationssystemet och får endast användas för det ovan nämnda ändamålet av den kommittén och de tillsynsmyndigheter som avses i artiklarna 24 och 25. Förteckningen ska raderas efter sex månader.

Artikel 29

Den behöriga tullmyndighet som avses i artikel 10.1 ska ansvara för de säkerhetsåtgärder som anges i artikel 28, avseende de terminaler som finns på den berörda medlemsstatens territorium, översynsfunktionerna i artiklarna 14.1, 14.2 och 19 samt för att detta beslut tillämpas regelrätt, i den utsträckning lagar, bestämmelser och förfaranden i denna medlemsstat så kräver.

KAPITEL XII

ANSVAR OCH SKYLDIGHETER

Artikel 30

1. Varje medlemsstat ska försäkra sig om att de uppgifter den fört in i tullinformationssystemet i enlighet med artiklarna 3, 4.1 och 8 i rambeslut 2008/977/RIF är korrekta, aktuella, fullständiga och tillförlitliga samt om att registreringen skett lagenligt.

2. Varje medlemsstat ska vara skadeståndsansvarig i enlighet med sin nationella lagstiftning för alla skador som åsamkas en person genom användningen av tullinformationssystemet. Detta ska även gälla skador som orsakats av en medlemsstat som fört in oriktiga uppgifter eller fört in eller lagrat uppgifter på ett olagligt sätt.

3. Om en mottagande medlemsstat utbetalar skadestånd för en skada som vållats genom användning av oriktiga uppgifter som förts in i tullinformationssystemet av en annan medlemsstat, ska de sistnämnda medlemsstaterna till den mottagande medlemsstaten återbetala det skadeståndsbelopp som utbetalats men därvid ta hänsyn till eventuella felaktigheter som kan ha begåtts av den mottagande medlemsstaten.

4. Europol och Eurojust ska vara skadeståndsansvariga i enlighet med de rättsakter genom vilka de upprättas.

Artikel 31

1. Europeiska gemenskapernas allmänna budget ska täcka utgifter för anskaffning, utredning, utveckling och underhåll av central it-utrustning (hårdvara), programvara och dedicerade nätverksuppkopplingar, och för därmed sammanhängande produktion, stöd och utbildning som inte kan hållas separata från driften av tullinformationssystemet för tillämpningen av gemenskapens tull- och jordbruksbestämmelser samt för kostnader för medlemsstaternas användning av tullinformationssystemet inom sina territorier, inklusive kommunikationskostnader.

2. Medlemsstaterna ska täcka de kostnader för underhåll av de nationella arbetsstationerna/terminalerna som genomförandet av detta beslut medför.

KAPITEL XIII

GENOMFÖRANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Uppgifter som tillhandahålls enligt detta beslut ska utbytas direkt mellan medlemsstaternas myndigheter.

Artikel 33

Medlemsstaterna ska se till att deras nationella lagstiftning överensstämmer med detta beslut senast den 27 maj 2011.

Artikel 34

1. Detta beslut ersätter såväl TIS-konventionen som protokollet av den 12 mars 1999 utarbetat på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om tillämpningsområdet för tvätt av avkastning i konventionen om användning av informationsteknologi för tulländamål och om införande av uppgift om transportmedlets registreringsnummer i konventionen ⁽¹⁾ och protokollet av den 8 maj 2003, upprättat i enlighet med artikel 34 i fördraget om Europeiska unionen, om ändring, när det gäller inrättande av ett register för identifiering av tullutredningar, av konventionen om användning av informationsteknologi för tulländamål ⁽²⁾ med verkan från och med den 27 maj 2011.

2. TIS-konventionen och de protokoll som avses i punkt 1 ska därmed upphöra att gälla med verkan från och med tillämpningsdagen för detta beslut.

Artikel 35

Om inte annat följer av detta beslut ska tillämpningsåtgärder i TIS-konventionen och de protokoll som avses i artikel 34.1 upphöra att gälla med verkan från och med den 27 maj 2011.

Artikel 36

1. Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Det ska tillämpas från och med den 27 maj 2011.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2009.

På rådets vägnar

B. ASK

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 91, 31.3.1999, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 139, 13.6.2003, s. 2.

IV

(Andra rättsakter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETS BESLUT

nr 28/08/KOL

av den 23 januari 2008

om stödordningen för träsektorn ("Verdiskapningsprogrammet för tre") (Norge)

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET⁽¹⁾ HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT

62 i EES-avtalet, särskilt kapitlen om regionalstöd och statligt
stöd till forskning och utveckling,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska sam-
arbetsområdet⁽²⁾, särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,

med beaktande av gruppundantagsförfordningarna för stöd till
utbildning respektive små och medelstora företag samt förord-
ningen om stöd av mindre betydelse⁽³⁾,

med beaktande av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande
av en övervakningsmyndighet och en domstol⁽³⁾, särskilt
artikel 24,

med beaktande av övervakningsmyndighetens beslut nr
147/06/KOL av den 17 maj 2006 att inleda ett formellt under-
sökningförfarande enligt artikel 1.2 i del I av protokoll 3 till
övervaknings- och domstolsavtalet,

med beaktande av artikel 1.2 i del I och artiklarna 4.4, 6, 7.5,
13 och 14 i del II av protokoll 3 till övervaknings- och dom-
stolsavtalet,

efter att enligt artikel 6 i del II av protokoll 3 till övervaknings-
och domstolsavtalet ha uppmanat berörda parter att inkomma
med synpunkter⁽⁶⁾, och

med beaktande av övervakningsmyndighetens riktlinjer för stat-
ligt stöd⁽⁴⁾ för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning (EGT L 10, 13.1.2001, s. 20), kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, 13.1.2001, s. 33) och kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5). Den sistnämnda förordningen ersätter kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EGT L 10, 13.1.2001, s. 30) och kapitel 12 i riktlinjerna om statligt stöd (som antogs genom övervakningsmyndighetens beslut nr 54/96/KOL av den 15 maj 1996, EGT L 245, 26.9.1996, s. 28). Samtliga förordningar har införlivats i bilaga 15 till EES-avtalet (vid punkt 1 d–f).

⁽⁶⁾ EUT C 272, 9.11.2006, s. 19, och EES-supplement nr 55, 9.11.2006.

⁽¹⁾ Nedan kallad *övervakningsmyndigheten*.

⁽²⁾ Nedan kallat *EES-avtalet*.

⁽³⁾ Nedan kallat *övervaknings- och domstolsavtalet*.

⁽⁴⁾ Procedurregler och materiella regler inom området för statligt stöd – riktlinjer för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet och artikel 1 i del I av protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet – antagna och utfärdade av övervakningsmyndigheten den 19 januari 1994, offentliggjorda i EGT L 231, 3.9.1994, s. 1, och EES-supplement nr 32, 3.9.1994, s. 1. Riktlinjerna ändrades senast genom övervakningsmyndighetens beslut nr 154/07/KOL av den 3 maj 2007, nedan kallade *riktlinjerna för statligt stöd*.

av följande skäl:

1. SAKFÖRHÅLLANDEN

1. Förfarande

Genom en skrivelse av den 1 februari 2005 (referensnummer: 307555) mottog Eftas övervakningsmyndighet ett klagomål (nedan kallat *klagomålet*) från en branschorganisation för den norska murbruks- och betongindustrin, "byggutengrenser.no" (nedan kallad *klaganden*). I klagomålet, som övervakningsmyndigheten mottog och registrerade den 3 februari 2005, gör klaganden gällande att norska staten beviljar stöd till träförädlingsindustrin på grundval av "Verdiskapningsprogrammet för tre", även kallat "Treprogrammet" (nedan kallat *stödordningen för träsektorn*).

Genom en skrivelse av den 17 maj 2006 och efter olika skriftväxlingar⁽⁷⁾, informerade övervakningsmyndigheten de norska myndigheterna om att den hade beslutat att inleda ett förfarande enligt artikel 1.2 i del I av protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet beträffande stödordningen för träsektorn.

Genom en skrivelse av den 3 juli 2006 från Norges delegation vid Europeiska unionen, till vilken skrivelser från Fornyings- och administrasjonsdepartementet och Landbruks- och matdepartementet – båda daterade den 26 juni 2006 – bifogades, lade de norska myndigheterna fram sina synpunkter. Skrivelserna mottogs och registrerades av övervakningsmyndigheten den 4 juli 2006 (referensnummer: 380386, nedan kallade *Synpunkter från de norska myndigheterna på beslutet att inleda ett formellt undersökningsförfarande*).

Övervakningsmyndighetens beslut nr 147/06/KOL om att inleda ett formellt undersökningsförfarande offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* och i EES-supplementet till denna⁽⁸⁾. Övervakningsmyndigheten har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet. Övervakningsmyndigheten har inte tagit emot några synpunkter från berörda parter.

Övervakningsmyndigheten och de norska myndigheterna hade slutligen informella kontakter under hösten 2007, både per telefon och via e-post, om stödordningen för träsektorn. Information som mottagits av övervakningsmyndigheten i detta sammanhang har konsoliderats av de norska myndigheterna i en skrivelse som Fornyings- och administrasjonsdepartementet skickade via e-post den 10 december 2007 (referensnummer: 456845).

⁽⁷⁾ För närmare information om denna skriftväxling, se beslut nr 147/06/KOL om att inleda ett formellt undersökningsförfarande, som sammanfattas i EUT C 272, 9.11.2006, s. 19 och i EES-supplement nr 55, 9.11.2006. Det fullständiga beslutet har offentliggjorts på övervakningsmyndighetens webbplats: www.eftasurv.int

⁽⁸⁾ Se fotnot 7 ovan för information om offentliggörandet.

2. Beskrivning av de föreslagna åtgärderna

2.1 Syftet med stödordningen för träsektorn och dess förvaltning enligt vad som anges i det förberedande lagstiftningsarbetet

Vitboken från 1998–1999

Syftet med stödordningen för träsektorn anges i en vitbok från regeringen till Folketinget om värdeskapande och möjligheter inom skogssektorn (St. meld. nr. 17 [1998–99 *Verdiskapning og miljø – muligheter i skogssektoren*] – nedan kallad *vitboken*).

Syftet med vitboken var att fastställa en allmän policy för en rationell och hållbar användning av skogsresurser och att öka skogssektorernas bidrag till samhällsökonomi och det norska samhällets allmänna utveckling. I vitboken föreslogs införandet av olika åtgärder för att nå målet – av vilka ett var stödordningen för träsektorn. I vitboken föreslogs inrättandet av ett femårsprogram för att öka värdet inom trävaru- och träförädlingsindustrin. I vitboken angavs mer specifikt att syftet med stödordningen för träsektorn bör vara att öka värdeskapandet inom skogs- och träförädlingsbranschen samt att öka skogssektorns bidrag till att skapa mer hållbara produktions- och konsumtionsmönster⁽⁹⁾. Inom dessa ramar bör stödordningen vara inriktad på att i) utveckla träförädlingen, ii) öka användningen av trävaror och iii) förbättra relationerna mellan skogssektorn och marknaden i olika handelsled⁽¹⁰⁾. I vitboken angavs också att den nya stödordningen bör vara inriktad på att identifiera möjligheterna inom produktutveckling, design och arkitektur och att stödordningen bör bidra till att lyfta fram trä som ett attraktivt byggmaterial som mer än hittills kan användas för vitt skilda ändamål⁽¹¹⁾. På en mer allmän nivå konstaterades det i vitboken att syftet att öka värdet inom träförädlingsbranschen bör uppnås inom landet⁽¹²⁾.

Rekommendation (1998–1999) och arbetsgruppens rapport

Ramen för inrättandet av stödordningen för träsektorn fastställdes närmare i en rekommendation av den 3 juni 1999 (nedan kallad *rekommendationen*) som ett permanent stortingsutskott lade fram för Stortinget (Innst. S. nr. 208 [1998–1999]). I rekommendationen föreslås att en arbetsgrupp ska tillsättas för att utreda strategierna, genomförandet och finansieringsbehoven för den nya stödordningen.

En kort tid därefter, i juli 1999, inrättades en arbetsgrupp som bland annat bestod av företrädare för jordbruksministeriet, branschorganisationer för skogsägare respektive virkesproducenter, FoU-institut samt företrädare för detaljhandelssektorn. Den 14 april 2000 offentliggjorde arbetsgruppen en rapport (nedan kallad *arbetsgruppens rapport*) om stödordningens innehåll, organisation och finansiering.

⁽⁹⁾ Avsnitt 7.3.3 i vitboken.

⁽¹⁰⁾ Avsnitt 7.3.3 i vitboken.

⁽¹¹⁾ Avsnitt 2.4.1 i vitboken.

⁽¹²⁾ Avsnitt 6.1.1 i vitboken. I avsnitt 6.1.1 i vitboken konstateras desutom följande om fokuseringen på den norska industrin: "För att öka värdeskapandet är det viktigt att beakta både möjligheten att minska kostnaderna i förädlings- och försäljningsledet och att öka användningen och förbättra utnyttjandet av trävaror som producerats i Norge."

I arbetsgruppens rapport erinras om stödordningens övergripande mål, som anges i vitboken. I arbetsgruppens rapport specificeras ytterligare att stödordningen bör begränsas till produktionskedjan mellan skogssektorn och den mekaniska träförädlingsindustrin, men att den också bör omfatta leveranserna av råvaror till träförädlingsindustrin (t.ex. för att förbättra kvaliteten, precision och säkra leveranser)⁽¹³⁾. I arbetsgruppens rapport konstateras det också att ett av målen är att stödordningen inriktas på norska virkesresurser och att förbättringar åstadkoms inom den norska (trä)förädlingssektorn.

I arbetsgruppens rapport föreslås att ansvaret för att förvalta och genomföra stödordningen för träsektorn ska ligga hos i) "Statens nærings- og distriktsutviklingsfond", allmänt kallad "SND" (som omorganiserats och från och med den 1 januari 2004 heter "Innovasjon Norge") och ii) en förvaltningsgrupp (nedan kallad *förvaltningsgruppen*), bestående av företrädare för olika departement och marknadsaktörer, som utnämns av jordbruksministeriet⁽¹⁴⁾.

Enligt arbetsgruppens rapport är det rent konkret förvaltningsgruppens uppgift att utvärdera och utveckla stödordningen (däribland att säkra värdekedjans engagemang i verksamheten och att kontrollera att den verksamhet som bedrivs inom ramen för stödordningen motsvarar dess mål och strategier), medan Innovasjon Norge bör vara det organ som ansvarar för att genomföra stödordningen⁽¹⁵⁾. I detta syfte bemyndigades Innovasjon Norge att godkänna och tilldela all finansiering inom ramen för stödordningen.

Under det formella undersökningsförfarandet klargjorde de norska myndigheterna att de principer som ligger till grund

⁽¹³⁾ Avsnitt 1.4 i arbetsgruppens rapport, där det också konstateras att stödordningen inte omfattar skogskultur, infrastruktur, transporter, fält och åkrar, skogsprodukter för dekorationsändamål och bioenergi, som bör omfattas av andra statliga åtgärder. I avsnitt 2.1 i arbetsgruppens rapport definieras den skogsbaserade värdekedjan (eller skogssektorn) som alla aktörer som är involverade från stubbe till slutanvändare. Med "skog" avses utbudssidan (skogsgärdare och skogsägarorganisationer) och handelsledet (skogsentreprenörer, inklusive terrängtransporter, virkesmätning och virkesomsättning, skogskulturarbete, driftsplanering osv.). Med "produktion" avses all förädling av virke till produkter som lämpar sig för slutanvändare, men med tonvikt på den mekaniska träförädlingskedjan (traditionellt arbete i sågar och snickerier och vidareförädling till dörrar, fönster, trappor och andra byggnadselement samt tillverkning av trä möbler, trähus och hantverksbaserade produkter). Med "marknaden" avses slutanvändarna men också olika handelsled och andra aktörer i det skogsbaserade produktionssystemet, till exempel underleverantörer av varor och tjänster till skogsbruket och den skogsbaserade industrin.

⁽¹⁴⁾ Avsnitt 1.5, 6.2 och 6.3 i arbetsgruppens rapport. Sedan maj 2003 omfattar gruppen även företrädare för alternativa finansieringskällor och landshövdingens kontor.

⁽¹⁵⁾ Årliga rapporter om stödordningens utvecklande och genomförande ska inges till Landbruksdepartementet och utgör grunden såväl för utarbetandet av budgeten som för utarbetandet av riktlinjer för Innovasjon Norge (tidigare SND); se avsnitt 1.5, 6.2 och 6.3 i arbetsgruppens rapport.

för Innovasjon Norges allmänna arbetsrutiner (för förvaltningen av andra stödordningar) tillämpades i samband med genomförandet av stödordningen för träsektorn⁽¹⁶⁾. Innovasjon Norge tilldelade följaktligen stöd inom ramen för stödordningen för träsektorn på grundval av i) Innovasjon Norges överordnade policy ("Superior Policy")⁽¹⁷⁾, ii) Innovasjon Norges interna EES-riktlinjer, iii) det första årliga tilldelningsbrevet från Landbruksdepartementet⁽¹⁸⁾, iv) allmänna förfaranden i instruktionsboken för handläggare vid Innovasjon Norge, och v) övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd⁽¹⁹⁾. Rent praktiskt fastställs de viktigaste av dessa principer i de interna EES-riktlinjerna, som även ligger till grund för en stor del av de synpunkter som de norska myndigheterna har lagt fram.

De interna EES-riktlinjerna har utarbetats av Innovasjon Norge på grundval av de norska stödordningar som den för närvarande förvaltar. De innehåller en förklaring av begreppet statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet, utdrag ur riktlinjerna för statligt stöd och reglerna för stöd av mindre betydelse samt en tabell som visar på stödnivåer för befintliga stödordningar⁽²⁰⁾. De interna EES-riktlinjerna har fortlöpande uppdaterats och följaktligen har fem olika versioner överlämnats till övervakningsmyndigheten⁽²¹⁾.

De norska myndigheterna har angett att även om arbetsgruppens rapport inte innehåller några villkor som måste uppfyllas för att projekt ska vara berättigade till stöd, utarbetades sådana villkor i de interna EES-riktlinjerna. Trots att arbetsgruppens rapport inte uttryckligen hänvisar till de interna EES-riktlinjerna har de norska myndigheterna uppgett att hänvisningen i arbetsgruppens rapport till fastställandet av "principer och praxis" (inom ramen för EES-reglerna) som ska ligga till grund för att genomföra stödordningen för träsektorn ska tolkas som

⁽¹⁶⁾ Se Synpunkter från de norska myndigheterna på beslutet att inleda ett formellt undersökningsförfarande.

⁽¹⁷⁾ Den överordnade policyn är ett vägledande dokument som fastställer vissa yttre gränser för Innovasjon Norges beviljande av stöd (t.ex. att utesluta beviljandet av driftsstöd och exportstöd) och föreskriver att stöd måste tilldelas inom de gränser som fastställs i internationella avtal till vilka Norge är part.

⁽¹⁸⁾ Tilldelningsbrevet av den 6 oktober 2000 innehåller information om budgeten för genomförandet av stödprogrammet för trä, med hänvisning till stödprogrammets mål, sektor och målgrupper.

⁽¹⁹⁾ De norska myndigheterna har också hänvisat till den lag som reglerar Innovasjon Norge och dess "standarvillkor" för att tilldela utvecklingsstöd, som innehåller administrativa bestämmelser om bland annat tidsfrister, dokumentation, kontrollåtgärder och återbetalning av stöd.

⁽²⁰⁾ Innehåller även bestämmelser om kumulering, referensräntor och beräkning av stöd.

⁽²¹⁾ De olika versionerna är daterade januari 2000, augusti 2001, juni 2003, september 2004 och juli 2005 och skiljer sig inte nämnvärt från varandra. För enkelhetens skull hänvisar användningen av begreppet "interna EES-riktlinjer" nedan till texten i den senaste versionen och texten i tidigare versioner kommenteras endast i nödvändiga fall (till följd av avvikelser eller ytterligare text).

en hänvisning till de interna EES-riktlinjerna⁽²²⁾. Enligt de norska myndigheterna har de interna EES-riktlinjerna på detta sätt blivit en integrerad del av stödordningen för träsektorn⁽²³⁾. Handläggare vid Innovasjon Norge har anvisats att bedöma ansökningar på grundval av de särskilda regler i de interna EES-riktlinjerna som de anser vara tillämpliga. Om de anser att stödet inte alls utgör statligt stöd kan projektet finansieras till 100 %⁽²⁴⁾.

2.2 Rättslig grund och årlig budget

Av statsbudgeten för de relevanta åren framgår att stödordningen för träsektorn finansieras av Landbruks- och matdepartementet genom årliga anslag ur statsbudgeten. Finansieringen av stödordningen för träsektorn fastställdes i regeringens proposition till stortinget om statsbudgeten för år 2000 (St. prp. nr. 1 [1999–2000]), där finansieringen av stödordningen för träsektorn hade förts in under kapitel 1142 som budgetpost 71⁽²⁵⁾. I statsbudgetarna för de följande åren öronmärktes anslag för stödordningen för trä⁽²⁶⁾.

I Landbruksdepartementets första årliga tilldelningsbrev till Innovasjon Norge tilldelas medel till Innovasjon Norge som beordras att fördela dessa medel i linje med de mål, stödområden och målgrupper som fastställts i arbetsgruppens rapport⁽²⁷⁾.

Genom en skrivelse av den 29 september 2005, uppdaterad genom en skrivelse av den 3 juli 2006, underrättade de norska myndigheterna övervakningsmyndigheten om att budgetarna för stödordningen för träsektorn för budgetåren 2000–2005 varit följande:

⁽²²⁾ I avsnitt 1.3 i arbetsgruppens rapport anges att finansiering ska tilldelas inom ramen för de regler som gäller i EES-området och i avsnitt 7.1 anges att "Bestämmelserna i regelverket om statligt stöd (EES-reglerna) ska ligga till grund. Inom ramen för dessa bestämmelser måste programmet fastställa egna principer och praxis." Se även Synpunkter från de norska myndigheterna på beslutet att inleda ett formellt undersökningsförfarande.

⁽²³⁾ Se Synpunkter från de norska myndigheterna på beslutet att inleda ett formellt undersökningsförfarande och e-post av den 18 januari 2008 från de norska myndigheterna (referensnummer: 461470).

⁽²⁴⁾ Se även delarna i avsnitt I-2.4 nedan om medfinansiering och projekt där 100 % av kostnaderna finansieras.

⁽²⁵⁾ Se också den ändrade budgeten (St. prp. nr. 61 (1999–2000)). Stödordningen för träsektorn har haft olika benämningar, bland annat "Treprogrammet" och "Verdiskapningsprogrammet för tre" eller med hänvisning till den ursprungliga rekommendation som det permanenta utskottet lade fram för stortinget (Innst. S. nr. 208 (1998–1999)).

⁽²⁶⁾ 2001: St. prp. nr. 1 (2000–2001) och ändringsbudget (St. prp. nr. 84 (2000–2001)); 2002: St. prp. nr. 1 (2001–2002) och ändringsbudget (St. prp. nr. 1 Tilllegg nr. 4 (2001–2002)); 2003: St. prp. nr. 1 (2002–2003) och ändringsbudget (St. prp. nr. 65 (2002–2003)); 2004: St. prp. nr. 1 (2003–2004) och ändringsbudget (St. prp. nr. 63); 2005: St. prp. nr. 1 (2004–2005) och ändringsbudget (St. prp. nr. 65 (2004–2005)). Under de fyra första åren (2000–2003) öronmärktes anslagen för stödordningen under budgetpost 71 i kapitel 1142 i statsbudgeten, medan anslagen för de två sista åren (2004 och 2005) öronmärktes under budgetpost 71 i kapitel 1149 i statsbudgeten.

⁽²⁷⁾ Skrivelse av den 6 oktober 2000 som de norska myndigheterna överlämnade till övervakningsmyndigheten som bilaga 3 till Synpunkter från de norska myndigheterna på beslutet att inleda ett formellt undersökningsförfarande.

Årlig budget

År	Budget (milj. NOK)	Godkänt (milj. NOK)
2000	17	8,8
2001	25	25,7
2002	20	18,2
2003	36	39,3
2004	35	28,4
2005	33	39,5
Totalt	166	159,9

Stöd betalades ut inom tre år efter det år under vilket ett godkännande ("tilsagn") beviljats och efter det att stödmottagaren slutfört projektet. Om budgeten för ett visst år inte användes helt och hållet överfördes det resterande beloppet till följande år. Följaktligen kan totalsumman av belopp som godkänts ett visst år vara högre än budgetbeloppet för samma år.

2.3 Mottagare av stöd enligt stödordningen för träsektorn

I arbetsgruppens rapport anges att stödordningen för träsektorn bör vara inriktad på företag och andra aktörer som har konkreta projekt som omfattas av stödordningens strategier och målområden och som bidrar till ökat värdeskapande⁽²⁸⁾.

De norska myndigheterna har ytterligare specificerat att stödordningen för träsektorn är öppen för alla berörda branscher (som omfattar "mekanisk träförädlingsindustri") samt branscher som kan bidra till att uppnå målen för stödordningen, till exempel branscher där man tittar på användningen av trä i kombination med andra material⁽²⁹⁾. Inom dessa parametrar är stödordningen öppen för "enskilda, företag, myndigheter, branschförbund" samt "institut för utbildning och forskning" oavsett i vilket land de har etablerats⁽³⁰⁾.

2.4 Stödberättigande kostnader och stödnivå

Stödberättigande kostnader

De norska myndigheterna har uppgett att stöd som beviljas inom ramen för stödordningen för träsektorn beviljas projekt som "... bidrar till att mål som ligger inom ramen för stödordningens strategier och arbetsområden uppnås" och inspirerar till innovation. Av arbetsgruppens rapport framgår att följande tre strategier bör följas i syfte att uppnå målen för stödordningen. Varje enskild strategi bör genomföras genom

⁽²⁸⁾ Avsnitt 4.6 i arbetsgruppens rapport.

⁽²⁹⁾ Se skrivelse av den 29 september 2005 från de norska myndigheterna till övervakningsmyndigheten, som bifogats en skrivelse av den 3 oktober 2005 från Norges delegation vid Europeiska unionen (referensnummer: 345465).

⁽³⁰⁾ Se skrivelse av den 29 september 2005, nämnd ovan i fotnot 29, och Synpunkter från de norska myndigheterna på beslutet att inleda ett formellt undersökningsförfarande.

de typer av verksamhet som anges för varje strategi⁽³¹⁾. Kostnaderna för denna verksamhet är därför stödberättigande inom ramen för stödordningen.

- i) Profilerings- och kommunikationsstrategi (dvs. att skapa engagemang för och vilja att utveckla värdekedjan, locka till sig kompetens, människor och kapital, synliggöra och aktivt profilera skog och träarbete, rikta uppmärksamheten på fördelarna med trä som material och sprida information).

Åtgärderna för att genomföra denna strategi omfattar kampanjer där skogs- och träindustrin framställs positivt, informations-spridning genom design- och arkitekturmagasin där trä profileras och information till professionella användare, universitet och utbildningsanordnare samt konsumenter. Övriga åtgärder omfattar en Internetportal och ett nätverk med syftet att sprida information genom hela värdekedjan som samtidigt fungerar som en allmän informationskälla, inrättandet av både nationella och regionala mötesplatser för forsknings- och utvecklingsgrupper, arkitekter, designere, IT-inriktade grupper, trendforskare, innovatörer, investerare osv.

- ii) Strategi för produktutveckling och nyskapande (omfattar förverkligandet av nya möjligheter, idéer och initiativ och bidrar till innovation och nya produkter).

Bland de åtgärder som bör vidtas ingår program för strukturutveckling, inrättande av näringslivsforum som vänder sig till småföretag, innovationsprojekt knutna till olika utbildningsanordnare, design- och arkitektävlingar, utveckling av nya produkter inom nya marknadssegment (exempelvis marknaden för fritid, anläggningar/infrastruktur för "offentliga miljöer", produkter i trä för hälso- och sjukvård etc.) och utvecklingsprojekt som är inriktade på att generera vinst i värdekedjan (råvaror, biprodukter, handel med trä och elektronisk handel). Bland övriga åtgärder märks inrättandet av ett forum och strukturer för att utveckla nyskapande och innovation, studentprojekt för innovation och arkitekt- och designävlingar för att öka användningen av särskilda trämaterial.

- iii) Strategi för samarbete och effektivitet (förbättringar när det gäller distribution av varor och processer i värdekedjan samt kostnadseffektivitet, värdeskapande och lönsamhet liksom optimalt utnyttjande av mänskliga resurser och infrastruktur).

Åtgärderna omfattar utveckling av ett integrerat logistiksystem för att förbättra tidpunkten för distributionen av varor och produkternas kvalitet och pris, informationsteknik för kostnadsbesparingar i försäljnings- och distributionsled och utveckling av IT-system för kommunikation genom hela värdekedjan i syfte att förbättra kvaliteten. Bland övriga åtgärder återfinns tävlingar, förundersökningar om utvecklingen av ett integrerat IT-system och digitalisering av information om varorna i hela värdekedjan, kompetensprogram för kostnadseffektivitet i värdeutveckling och (åtgärder för) vinstskapande inom skogsbruk, träindustri och trähandel.

I de interna EES-riktlinjerna specificeras stödberättigande kostnader för små och medelstora företag, utbildningsverksamhet och forskning och utveckling, samt för "investeringar" (som görs av små och medelstora företag samt i regionala områden). En översättning av beskrivningarna av stödberättigande kostnader i de interna EES-riktlinjerna bifogas som bilaga I⁽³²⁾.

Stödnivåer

I de interna EES-riktlinjerna anges stödnivåer för små och medelstora företag⁽³³⁾ medan stödnivåer för andra typer av stöd endast anges genom en hänvisning till en tabell med rubriken "Högsta stödnivåer för de stödordningar som förvaltas av Innovasjon Norge – företagsstorlek och stödområden". Tabellen, som inte innehåller någon hänvisning till stödordningen för träsektorn, återges i en översatt version i bilaga II till detta beslut.

Eftersom tabellen hänvisar till två olika stödnivåer för tekniska förstudier för forskning och utveckling inom stödordningen – med rubrikerna "OFU/IFU" och "Omställning och nyskapning" ("Omställning och nyskapande") – har myndigheterna förklarat att det är den stödnivå som anges för stödordningen "OFU/IFU" som har tillämpats på stödordningen för träsektorn. Skillnaden mellan stödnivåerna är att stödnivån för tekniska genomförbarhetsstudier som utförs av stora företag i samband med forskning före introduktion på marknaden (för stora företag) kan uppgå till 55 % inom stödordningen "Omställning och nyskapning" medan motsvarande stödnivå inom stödordningen "OFU/IFU" endast uppgår till 50 %.

Stödnivåer i samband med medfinansiering och finansiering av kostnaderna till 100 %

För att erhålla stöd inom ramen för stödordningen för träsektorn måste stödmottagarna i princip bidra med finansiering och arbetskraft⁽³⁴⁾. Det finns emellertid inget generellt minimikrav för medfinansieringen, utan finansieringsandelen är snarare beroende av projektets syfte och art. I detta sammanhang har de norska myndigheterna konstaterat att eftersom stöd enligt stödordningen för träsektorn beviljas i enlighet med de stödnivåer som anges i de interna EES-riktlinjerna förekommer i praktiken alltid viss medfinansiering.

⁽³²⁾ Övervakningsmyndighetens översättning.

⁽³³⁾ När stöd beviljas till investeringar ligger den högsta stödnivån på 7,5 % för medelstora företag och på 15 % för små företag medan den för konsulttjänster och branschmässor ligger på 50 %.

⁽³⁴⁾ Avsnitt 1.4 och 7.1 i arbetsgruppens rapport.

⁽³¹⁾ Avsnitt 4.1–4.4 och avsnitt 5 i arbetsgruppens rapport.

Myndigheterna har likväl dessutom förklarat att det finns en praxis enligt stödordningen för träsektorn att finansiera vissa projekt till 100 % – i vilket fall det inte förekommer någon medfinansiering. I detta avseende har myndigheterna hänvisat till arbetsgruppens rapport, i vilken följande fastställs: "Stödordningens finansieringsandel kan variera beroende av projekts syfte och art. Vid projekt där det är svårt att identifiera aktörer som direkt kan gynnas av projektet, t.ex. rena utredningsprojekt eller förstudier, kan stödordningen finansiera projektet i sin helhet. I projekt som förväntas ha hög och direkt nytta för deltagarna, kan finansieringsandelen vara motsvarande låg. Bestämmelserna i regelverket om statligt stöd (EES-reglerna) måste tillämpas. Inom ramen för dessa bestämmelser ska programmet fastställa egna principer och praxis." (35)

Myndigheterna har emellertid även uppgett att praxis att finansiera projekt till 100 % har tillämpats i fall där det varit svårt att identifiera de aktörer som direkt skulle gynnas av projektet (eller där enskilda företag endast anses gynnas i låg utsträckning), t.ex. vid förstudier och rapporter inom särskilda målområden. Ett exempel på detta som nämnts av myndigheterna är stödet på 125 000 norska kronor till Norsk Treteknisk Institutt till ett projekt för produktutveckling av hyvlad panel för internt bruk (36). De norska myndigheterna konstaterade att resultaten (av projektet) är tillgängliga för medlemsföretagen, men att en stor del av Norsk Treteknisk Instituts information i alla handlingar är tillgänglig via dess bibliotek.

2.5 Stöd av mindre betydelse

De norska myndigheterna har angett att det stöd som beviljats på grundval av särskilda bestämmelser i stödordningen för träsektorn uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse. Myndigheterna har förklarat att när stöd av mindre betydelse har beviljats innehåller den skrivelse om godkännande som sänds till stödmottagaren en hänvisning till det högsta beloppet och tidsramen för stöd av mindre betydelse liksom till stödmottagarens plikt att upplysa myndigheterna om stöd som mottas från andra källor inom tre år från tidpunkten för skrivelsen om godkännande (37).

Myndigheterna har vidare redogjort för förekomsten av en administrativ praxis enligt vilken stöd som t.ex. beviljas för forskning och utveckling kan "fyllas på" med stöd av mindre betydelse. Denna praxis fastställs särskilt i de interna EES-riktlinjerna i de versioner som är daterade i september 2004 och juli 2005 (38).

(35) Avsnitt 7.1 i arbetsgruppens rapport.

(36) Även om detta belopp skulle klassificeras som stöd av mindre betydelse har Norsk Treteknisk Institutt dessutom erhållit annat stöd.

(37) Denna skyldighet att lämna uppgifter formuleras på följande sätt: "EØS-regelverket – opplysningsplikt Tildelingen av tilskuddet skjer i henhold til reglene for bagatellmessig støtte. Ved eventuelle nye søknader om offentlig støtte (uansett støttekilde) har støttemottaker plikt til å opplyse om dette tilskuddet. Opplysningsplikten gjelder i 3 år fra tilsagnstidspunktet. Støttemottakeren må ikke motta mer enn til sammen 100 000 Euro (ca kr 815 000,-) i støtte etter reglene for bagatellmessig støtte over et tidsrom på 3 år."

(38) Avsnitt 4.2 i dessa.

2.6 Stödordningens början och varaktighet

De norska myndigheterna har uppgett att stödordningen för träsektorn trädde i kraft den 1 juli 2000 (dvs. det datum från och med vilket det var möjligt att ansöka om stöd) och gällde under fem år, fram till slutet av 2005 (det sista stödet beviljades den 30 december 2005) (39).

2.7 Handel med träprodukter

Det framgår av vitboken från regeringen till stortinget om värdeskapande och möjligheter inom skogssektorn att Norge exporterar sina träprodukter till EU. I detta sammanhang anges det särskilt i avsnitt 4.3 i vitboken att "Norge exporterar ca 85–90 % av produktionen av pappersmassa och pappersprodukter och cirka 35 % av timmerproduktionen. Leveranserna till EU-länder utgör 70 % respektive 90 % av exporten. Eventuella strategier eller politiska åtgärder inom EU som kan påverka EU:s import av skogsindustriprodukter kan leda till stora konsekvenser för den norska skogssektorn" (40). Dessutom framgår det av statistiska uppgifter från Eurostat att handeln med träprodukter inom EU är omfattande (41). Slutligen framgår det av statistik från den norska statistiska centralbyrån ("Statistisk sentralbyrå") att Norge också importerar betydande mängder timmer, förädlad trä och träprodukter ("Tømmer, trelast og kork...") från EU (42).

2.8 EES-avtalets räckvidd

I artikel 8.3 i EES-avtalet föreskrivs följande:

"Om inte annat anges, skall bestämmelserna i detta avtal tillämpas endast på

- a) varor som faller under kapitlen 25–97 i systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, med undantag för de varor som räknas upp i protokoll 2,

(39) Detta bekräftas i kommentarerna till förslaget till statsbudgeten i St. prp. nr. 1 (2000–2001) och arbetsgruppens rapport.

(40) Inofficiell översättning av följande citat: "Norge eksporterer ca 85–90 % av produksjonen av tremasse og papirprodukter og ca 35 % av trelast-produksjonen. Leveransene til EU-land utgjør henholdsvis 70 % og 90 % av eksporten. Eventuelle strategier eller politiske vedtak innen EU som kan påvirke EUs import av skogindustriprodukter vil kunne få store konsekvenser for den norske skogssektoren."

(41) Statistiken från Eurostat för åren 1999–2004, som omfattar både import och export av olika slags förädlad trä och timmer inom EU (där värdet uttrycks i antingen tusentals kubikmeter eller i ton), visar att handeln med träprodukter inom EU är omfattande. Den relevanta statistiken är följande: i) import och export av rundvirke inom EU-25; "tabell fores51", ii) import av pappersmassa, papper och papp inom EU-25, "tabell fores62", iii) export av trämassa inom EU-25 "tabell fores62", iv) import av sågat virke och träskivor inom EU-25; "tabell fores61", samt v) export av sågat virke inom EU-25 "tabell fores61". Alla tabeller finns tillgängliga på <http://europa.eu.int/comm/eurostat> eller kan beställas från Eurostat via deras webbplats.

(42) Se webbsidan <http://www.ssb.no/muh/tab15-01.shtml> som visar tabell 15, Handel med utvalda länder efter varugrupper. Tvåsiffrig SITC. Jan–mars 2006. Miljoner kronor.

b) varor som anges i protokoll 3 i enlighet med de speciella arrangemang som anges i protokollet.”

Trä och träprodukter omfattas av kapitel 44.

2.9 Skäl till att förfarandet inlett

Övervakningsmyndigheten inledde det formella undersökningsförfarandet på grundval av den preliminära slutsatsen att stödordningen för träsektorn utgjorde statligt stöd som inte omfattades av de undantag som fastställs i EES-avtalet. Övervakningsmyndigheten hyste därför tvivel om huruvida stödordningen kunde anses förenlig med EES-avtalets goda funktion. Övervakningsmyndigheten hänvisade till att det i de dokument om stödordningen som överlämnats av de norska myndigheterna inte definierades vilka typer av projekt som kunde beviljas stöd och inte heller angavs vilka kostnader som var stödberättigande eller fastställdes tak för högsta tillåtna stödnivå.

De norska myndigheterna uppmanades att inkomma med all eventuell information som visade att interna instruktioner hade utfärdats i syfte att genomföra stödordningen för träsektorn i enlighet med principerna i riktlinjerna för statligt stöd/gruppundantagsförordningarna. Övervakningsmyndigheten påpekade emellertid att även om en sådan administrativ praxis skulle kunna påvisas, förbehöll den sig den rätten att inta en ståndpunkt om att stödordningen inte är förenligt med EES-avtalets goda funktion med hänsyn till praxisen enligt stödordningen att finansiera projekt till 100 % i de fall där den administrerande myndigheten anser att det inte är en fråga om stöd eftersom verksamheten inte kan genomföras av enskilda företag och det antas att ett enskilt företag endast drar liten nytta av resultatet.

När det gäller huruvida det stöd som beviljats på grundval av särskilda bestämmelser i stödordningen för träsektorn om stöd av mindre betydelse uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse enligt riktlinjerna för statligt stöd eller den senare förordningen om stöd av mindre betydelse (som i detta avseende ersatte riktlinjerna om statligt stöd från och med den 1 februari 2003) ⁽⁴³⁾ ansåg övervakningsmyndigheten preliminärt att de relevanta bestämmelserna inte följde reglerna för stöd av mindre betydelse.

3. Synpunkter från de norska myndigheterna

3.1 Förfarande

De norska myndigheterna har medgivit att stödordningen formellt borde ha anmälts till övervakningsmyndigheten, men hävdar att det faktum att stödordningen för träsektorn inte anmälades inte innebär att övervakningsmyndigheten, enbart utifrån detta, kan dra slutsatsen att den är oförenlig med EES-avtalets goda funktion.

⁽⁴³⁾ Det tidigare kapitel 12 i riktlinjerna för statligt stöd ströks genom övervakningsmyndighetens beslut nr 198/03/KOL av den 5 november 2003. Redan från och med den 1 februari 2003 ersattes emellertid kapitel 12 av förordning (EG) nr 69/2001, nedan kallad *förordningen om stöd av mindre betydelse*.

3.2 Innehåll

Förekomsten av interna instruktioner eller order uppifrån

De norska myndigheterna hävdar att de materiella reglerna om statligt stöd i EES-avtalet i praktiken är uppfyllda. I Innovasjon Norges överordnade policy föreskrivs för det första att all finansiering ska beviljas inom de gränser som fastställs i internationella avtal till vilka Norge är part. För det andra har handläggare vid Innovasjon Norge (genom arbetsgruppens rapport) anvisats att genomföra stödordningen för träsektorn i enlighet med EES-avtalet. De interna EES-riktlinjerna utarbetades i syfte att främja förenlighet med EES-avtalet. För det tredje är handläggarna väl förtrogna med riktlinjerna för statligt stöd och har deltagit i kurser i detta ämne. Vid tveksamheter kan de rådfråga Innovasjon Norges juridiska avdelning.

Fall av icke-stöd

När det gäller praxis att finansiera projekt till 100 % har de norska myndigheterna hävdad att denna praxis tillämpas på projekt som inte omfattas av räckvidden för EES-avtalet, antingen eftersom det inte rör sig om statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet eller eftersom stöd har beviljats som stöd av mindre betydelse. Myndigheterna har tillhandahållit en tabell som anger hur all finansiering som beviljats inom ramen för stödordningen för träsektorn har tilldelats.

Myndigheterna hävdar att i åtta fall (varav två exempel anges) har stöd beviljats till projekt som omfattar produkter (t.ex. ”stående timmer”) som inte förtecknas i kapitlen 25–97 i systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering och därmed inte omfattas av räckvidden för EES-avtalet.

Myndigheterna anger ytterligare att 114 mottagare av stöd inom ramen för stödordningen för träsektorn inte klassificeras som ”företag” enligt artikel 61.1 i EES-avtalet eftersom stödmottagarna inte bedriver en ekonomisk verksamhet. Femton fall anses omfatta stöd till ”Institut för utbildning eller forskning”, 25 fall ”Offentliga organ” som rör stöd till kommuner och 74 fall rör stöd till ”Branschorganisationer”.

När det gäller fallen av stöd till ”Institut för utbildning eller forskning” (där två exempel anges, varav det ena rör en organisation utan vinstsyfte) anser myndigheterna att de inte omfattas av räckvidden för artikel 61.1 i EES-avtalet på grundval av avsnitt 2.2 i det tidigare kapitel 14 i riktlinjerna för statligt stöd om forskning och utveckling, i vilket följande föreskrivs: ”Offentliga institut för högre utbildning eller forskning utan vinstsyfte omfattas normalt inte av artikel 61.1 i EES-avtalet.” Vidare anges följande: ”Om resultaten av offentligt finansierade FoU-projekt som genomförts av sådana institut ställs till den europeiska industrins förfogande på ett icke-diskriminerande sätt, utgår övervakningsmyndigheten från principen om att detta normalt inte skall betraktas som statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet.”

De norska myndigheterna hävdar att stöd till "Branschorganisationer" (som utgörs av ideella organisationer med uppdrag att sprida information) inte kan anses utgöra statligt stöd eftersom finansieringen inte riktas (direkt) till företag utan kanaliseras via branschorganisationer som inte betraktas som företag. Hänvisning görs till kommissionens beslut avseende Asetra som, enligt de norska myndigheterna, friades eftersom Asetra inte var ett företag enligt artikel 87.1 i EG-fördraget⁽⁴⁴⁾. Myndigheterna hävdade vidare att domstolen i flera ärenden har tolkat "begreppet 'ekonomisk fördel'" och att domstolens resonemang i mål C-143/99 *Adria-Wien* indikerar att en linje måste dras mellan abstrakta fördelar (dvs. de kostnader som normalt inte "belastar ett företags budget") och de som skulle göra detta⁽⁴⁵⁾.

Myndigheterna hävdar också att i ytterligare 31 fall (där fler exempel gavs) erhöll stödmottagarna inte någon ekonomisk fördel eftersom de i sin tur tillhandahöll en tjänst och att fallen därmed inte omfattas av artikel 61.1 i EES-avtalet.

Stöd av mindre betydelse

De norska myndigheterna hänvisar till den skrivelse om godkännande enligt vilken stödmottagaren måste upplysa "om stöd som erhålls på grundval av eventuella nya ansökningar om offentligt stöd ... Upplysningsplikten gäller i 3 år från tidpunkten för skrivelsen om godkännande. Stödmottagaren får inte motta stöd av mindre betydelse på mer än totalt 100 000 euro (ca 815 000 norska kronor) under en tidsperiod på tre år".

Myndigheterna hävdar att hänvisningen till "en tidsperiod på tre år" klargör att stödmottagaren inte kan erhålla stöd av mindre betydelse under någon tidsperiod på tre år oavsett av det rör sig om tiden före eller efter tidpunkten för skrivelsen om godkännande. Plikten att upplysa om stöd som mottagits tre år från tidpunkten för skrivelsen om godkännande måste läsas i samband med texten avseende skyldigheten att inte motta stöd under "en" tidsperiod på tre år. Enligt myndigheterna säkerställer detta överensstämmelse med förordningen om stöd av mindre betydelse. Myndigheterna anser dessutom att merparten av det stöd som beviljats i vilket fall som helst ligger under taket för stöd av mindre betydelse.

Myndigheterna har emellertid också förklarat att "[det förfarandemässiga] ramverket för stöd av mindre betydelse har dock i vissa fall inte följts eftersom stödet ansågs vara förenligt med de materiella reglerna och gruppundantagen för stöd till små och medelstora företag, forskning och utveckling, samt utbildning". Myndigheterna har senare förklarat att hänvisning till en brist på överensstämmelse med "procedurregler" innebär att i 10 fall beviljades stöd upp till den tillåtna stödnivån men "fylldes på" med stöd av mindre betydelse utan att mottagaren informerades om inslaget av stöd av mindre betydelse.

Stödets förenlighet

De norska myndigheterna hävdar att övervakningsmyndigheten inte i tillräcklig utsträckning har uppmärksammat den praxis och de förfaranden som Innovasjon Norge följt vid bedömning av stödets förenlighet.

⁽⁴⁴⁾ Kommissionens beslut av den 31 mars 2000 avseende statligt stöd N 673/99 (EGT C 184, 1.7.2000, s. 25).

⁽⁴⁵⁾ Mål C-143/99, *Adria-Wien*, REG 2001, s. I-8365.

Myndigheterna uppger i huvudsak att inget stöd har beviljats som regionalstöd inom ramen för stödordningen för träsektorn och att den översikt (bifogad de interna EES-riktlinjerna) i vilken de högsta tillåtna stödnivåerna fastställs (inbegripet nivåerna för regionalstöd) kan ha lett till detta missförstånd. Omedelbar efter detta uppger myndigheterna emellertid att det finns exempel där stöd har beviljats upp till den högsta tillåtna stödnivån för forskning och utveckling men "fylldes på" med en bonus på 5 % i regionalstöd. Som ett exempel på detta hänvisas till stödet till *Trysil Skog AS*.

När det gäller 78 fall av forskning och utveckling (varav tre exempel nämns) hävdar myndigheterna att stödet har beviljats i överensstämmelse med de materiella principerna i riktlinjerna för statligt stöd. Hänsyn har tagits till den omfattning i vilken det i ett projekt planeras för utvecklingen av ny teknik, kunskap och metoder, varav de mest innovativa projekten har prioriterats. Hänsyn har också tagits till huruvida projektet är berättigat till finansiering från andra källor, t.ex. inom ordningen för "SkatteFUNN" (ett forskningsprogram för företag).

Myndigheterna hävdar att även om det i de interna EES-riktlinjerna inte hänvisas till titeln på eller referensnumret till gruppundantagsförordningarna för stöd till små och medelstora företag och utbildning, är förordningarna "i stor utsträckning införlivade".

II. BEDÖMNING

1. Förekomsten av statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet

I artikel 61.1 i EES-avtalet föreskrivs följande:

"Om inte annat föreskrivs i detta avtal, är stöd som ges av EG-medlemsstater, Eftastater eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med detta avtal i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalslutande parterna."

För att en åtgärd ska betraktas som statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet måste följande fyra kumulativa kriterier vara uppfyllda: Åtgärden måste i) ge mottagarna en ekonomisk fördel som de inte skulle ha fått vid normal verksamhet, ii) fördelen måste ha beviljats av staten eller med hjälp av statliga medel och måste iii) vara selektiv genom att gynna vissa företag eller viss produktion, samt iv) snedvrída konkurrensen och påverka handeln mellan de avtalslutande parterna.

1.1 Ekonomisk fördel

Åtgärden måste ge mottagarna en ekonomisk fördel som de inte skulle ha fått vid normal verksamhet.

Inom ramen för stödordningen för träsektorn beviljar de norska myndigheterna ekonomiska bidrag till företag, myndigheter, branschorganisationer, fackföreningar osv., som kan bidra till att målen i stödordningen förverkligas. De företag som erhåller sådana bidrag får en ekonomisk fördel, dvs. ett bidrag, som de inte skulle ha fått under normal verksamhet.

1.2 Statliga medel

Fördelen beviljas av staten eller med hjälp av statliga medel.

De stöd som beviljas inom ramen för stödordningen för träsektorn finansieras av Landbruks- och matdepartementet och kommer direkt från statsbudgeten.

1.3 Gynna vissa företag eller viss produktion

Åtgärden måste gynna vissa företag eller viss produktion.

Det framgår av flera olika lagförarbeten (t.ex. vitboken, rekommendationen och arbetsgruppens rapport) som låg till grund för statsbudgetarna och inrättandet av stödordningen för träsektorn, att stödordningen syftar till att förbättra i) mervärdet inom träförädlingsbranschen, och ii) relationerna i olika handelsled mellan skogssektorn och marknaden (vilket inbegriper leverans av råvaror till träförädlingsindustrin) tillsammans med det allmänna syftet att öka den faktiska användningen av trävaror.

Bidrag inom ramen för stödordningen för träsektorn beviljas därför bara när det anses att de kan gynna träförädlingssektorn och därmed förbunden träindustri och leveranserna av råvaror till sådana industrier. Stödordningen gynnar därför företag inom träindustrin i förhållande till företag inom andra sektorer och är följaktligen selektiv. I detta avseende har Eftadomstolen fastslagit att en åtgärd kan vara selektiv även om den omfattar (företag inom) en hel sektor ⁽⁴⁶⁾.

Det bör noteras att trots att bidrag inom ramen för stödordningen för träsektorn även kan beviljas till företag inom andra industrier (till exempel industrier som undersöker möjligheten att använda trä i kombination med andra material) är denna möjlighet endast öppen för industrier som kan bidra till stödordningens övergripande mål att allmänt öka värdeskapandet inom träförädlingsindustrin. Övervakningsmyndigheten anser därför att syftet med denna möjlighet ytterst är att gynna företag inom träförädlingsindustrin och därmed förbunden industri inom träsektorn.

1.4 Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan de avtalsslutande parterna

Åtgärderna måste snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan de avtalsslutande parterna.

Inom ramen för stödordningen för träsektorn beviljar de norska myndigheterna bidrag till företag inom träförädlingsindustrin (och därmed förbunden industri). Den norska industrin exporterar en stor del av sitt timmer och sina förädlade träprodukter (upp till 90 %) till övriga EES-länder där handeln med träprodukter är omfattande. Dessutom importerar Norge timmer, förädlad trä och träprodukter från EU. Under dessa förhållanden kommer stöd som beviljas företaget inom ramen för stödord-

ningen att stärka mottagarnas ställning i förhållande till konkurrerande företag inom förädlingsindustrin (och därmed förbunden industri) i Norge eller övriga EES-länder. Eftersom trä bara är ett av de material som används inom byggbranschen kommer bidrag inom ramen för stödordningen till byggföretag att stärka deras ställning jämfört med övriga konkurrerande företag inom byggbranschen ⁽⁴⁷⁾.

På grundval av detta anser övervakningsmyndigheten att ekonomiska bidrag som beviljas till företag inom ramen för stödordningen för träsektorn kommer att snedvrida konkurrensen och påverka handeln.

1.5 Slutsats och förekomst av en stödordning

Mot bakgrund av ovanstående drar övervakningsmyndigheten slutsatsen att stödordningen för träsektorn uppfyller kriterierna i artikel 61.1 i EES-avtalet och följaktligen utgör statligt stöd. De norska myndigheterna har emellertid hävdade att vissa av de enskilda stöd som beviljats inom ramen för stödordningen för träsektorn inte omfattas av räckvidden för EES-avtalet och därmed inte utgör statligt stöd.

Övervakningsmyndigheten har dragit slutsatsen (som inte ifrågasätts av de norska myndigheterna) att stödordningen för träsektorn är en akt på grundval av vilken enskilda stöd, utan krav på ytterligare genomförandeåtgärder, kan beviljas till företag som definieras i akten i allmänna och abstrakta ordalag. Stödordningen utgör därför en stödordning enligt artikel 1.d i del II av protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet. I detta avseende erinrar övervakningsmyndigheten att EG-domstolen i mål C-310/99 konstaterat följande: "Det fanns ingen anledning till varför det omtvistade beslutet skulle innehålla en analys av det stöd av det stöd som beviljats i enskilda fall på grundval av stödordningen. Det är endast vid återkrav av stöd som det är nödvändigt att bedöma situationen för varje enskilt företag." ⁽⁴⁸⁾ I enlighet med denna rättspraxis har övervakningsmyndigheten bedömt stödordningen för träsektorn på grundval av stödordningens art (till skillnad från särdragen i de enskilda stöd som tilldelats inom ramen för stödordningen). De norska myndigheternas argument kan inte påverka denna bedömning utan kommer endast att beaktas om och när återkrav diskuteras. Slutsatsen i fråga om huruvida stödordningen är förenlig eller inte med EES-avtalets goda funktion påverkar inte frågan om återkrav i enskilda fall där stöd har beviljats. Som konstaterats i den dom som citerats ovan utgör det ett andra steg och återbetalning av stöd kommer endast att begäras i de fall där de materiella reglerna om statligt stöd faktiskt har överträtts.

⁽⁴⁶⁾ Förenade målen E-5/04, E-6/04 och E-7/04, Fesil och Finnjord, Eftadomstolens rapport 2005, s. 117, punkt 77. Detta domslut bekräftar EG-domstolens rättspraxis enligt mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-3671, punkt 33. Se även mål C-66/02, Italien mot kommissionen, REG 2005, s. I-10901, punkt 95.

⁽⁴⁷⁾ Se i detta sammanhang mål C-730/79, Philip Morris mot kommissionen, REG 1980, s. 2671, punkt 11, där följande fastställs: "Om ett statligt finansiellt stöd förstärker ett företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag i handeln inom gemenskapen skall denna handel anses påverkas av detta stöd."

⁽⁴⁸⁾ Mål C-310/99, Italien mot kommissionen, REG 2002, s. I-2289, punkt 91. I mål C-66/02, Italien mot kommissionen, REG 2005, s. I-10901, punkt 91, angav domstolen följande: "Vad gäller en stödordning kan kommissionen begränsa sig till att granska den ifrågasatta stödordningens allmänna särdrag och den är inte skyldig att undersöka varje enskild tillämpning av stödordningen [...] för att pröva om denna ordning innebär ett stöd." Se även mål E-2/05, Eftas övervakningsmyndighet mot Island, Eftadomstolens rapport, 2005, s. 202, punkt 24.

Övervakningsmyndigheten noterar att de norska myndigheterna inte har ifrågasatt att stödordningen för träsektorn gör det möjligt att bevilja stöd till mottagare för produkter som omfattas av EES-avtalet, t.ex. trä. De norska myndigheterna har inte heller ifrågasatt att stödordningen omfattar en möjlighet att ge stöd till enheter som klassificeras som företag enligt artikel 61.1 i EES-avtalet. Slutligen är det obesträtt att stödordningen inte uteslutande finansierade stödmottagare som i sin tur tillhandahåller en tjänst.

Med andra ord förutsågs beviljandet av statligt stöd i själva stödordningen. Möjligheten att vissa mottagare inom ramen för stödordningen inte omfattas av räckvidden för EES-avtalet (genom hänvisning till det faktum att deras produkter inte omfattas av avtalet, eller att de i sig inte är företag i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet) ändrar inte klassificeringen av stödordningen för träsektorn som en stödordning enligt artikel 61.1 i EES-avtalet.

2. Förfarandekrav

I artikel 1.3 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet anges att "Eftas övervakningsmyndighet skall underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder [...]. Medlemsstaten i fråga får inte genomföra åtgärden förrän detta förfarande lett till ett slutgiltigt beslut".

Övervakningsmyndigheten anser inledningsvis att eftersom kapitel 44 i systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (om trä och träprodukter) omfattas av EES-avtalet måste stödordningen bedömas på grundval av EES-avtalet. De norska myndigheterna anmälde inte stödordningen för träsektorn innan den genomfördes och har därför inte uppfyllt sin skyldighet enligt artikel 1.3 i del I av protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet. Statligt stöd som beviljas inom ramen för stödordningen utgör därför "olagligt stöd" i den mening som avses i artikel 1 f i del II av protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet.

3. Stödets förenlighet

Övervakningsmyndigheten konstaterar preliminärt att samtidigt som stödordningen för träsektorn innehöll uppgifter om exempelvis mål och stödberättigande kostnader tycks den inte ha innehållit några villkor enligt vilka stödet skulle beviljas. En stödordning som inte innehåller några specifika gränser för beviljandet av stöd (t.ex. i fråga om stödnivåer) är inte en ordning som övervakningsmyndigheten skulle kunna godkänna som förenlig med EES-avtalets goda funktion. Faktum är att även om övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd i praktiken kan ha iakttagits i enskilda fall ändrar detta inte ståndpunkten utan, vilket konstateras i punkt I-1.5 ovan, påverkar endast frågan huruvida återbetalning av stöd är nödvändigt.

I detta sammanhang konstaterar övervakningsmyndigheten emellertid att de norska myndigheterna har uppgett att hänvisningen i arbetsgruppens rapport till att genomföra stödordningen på grundval av "principer och praxis" inom ramen för EES-reglerna är en implicit hänvisning till de interna EES-riktlin-

jerna. Övervakningsmyndigheten tolkar detta som att dessa riktlinjer, som till exempel fastställer högsta tillåtna stödnivåer enligt EES-reglerna i olika situationer, skulle betraktas som reglerna för stödordningen och de villkor på vilka stöd inom ramen för stödordningen skulle beviljas. Stödordningen innehöll med andra ord en identifierbar uppsättning bestämmelser som begränsade beviljandet av stöd inom denna stödordning.

I den mån som de norska myndigheterna konstaterar att "riktlinjerna fortlöpande revideras" erinras att förenligheten av olagligt statligt stöd med EES-avtalets goda funktion ska bedömas enligt de materiella kriterier som fastställs i de instrument som gällde när stödet beviljades eller, om det gäller en stödordning, när stödordningen etablerades. Dessutom måste varje revidering av reglerna för en stödordning bedömas för att fastställa om de utgör en ändring av stödordningen i den mening som avses i beslut 195/04/KOL⁽⁴⁹⁾. I följande bedömning analyseras därför huruvida Innovasjon Norges interna EES-riktlinjer, inklusive senare ändringar av dessa, i egenskap av reglerna för stödordningen för träsektorn, har ansetts förenliga med EES-avtalets goda funktion och i synnerhet med övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd och gruppundantagsförordningarna i deras lydelse vid var och en av dessa tidpunkter.

3.1 Förenlighet med artikel 61.2 i EES-avtalet

Inget av undantagen i artikel 61.2 i EES-avtalet är tillämpligt i föreliggande fall, eftersom stödordningen för träsektorn inte har något av de syften som anges i bestämmelserna i fråga.

3.2 Förenlighet med artikel 61.3 i EES-avtalet

En statlig stödåtgärd anses vara förenlig med EES-avtalets goda funktion enligt artikel 61.3 a i EES-avtalet om den är utformad för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning. Eftersom det inte finns några sådana områden fastställda på Norges regionalstöds-karta, är denna bestämmelse inte relevant⁽⁵⁰⁾.

Inte heller undantaget i artikel 61.3 b i EES-avtalet gäller, eftersom syftet med det statliga stöd som beviljas enligt stödordningen inte är att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller att avhjälpa en allvarlig störning i Norges ekonomi.

⁽⁴⁹⁾ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004 (EUT L 139, 25.5.2006, s. 37), ändrat genom beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 319/05/KOL av den 14 december 2005 (EUT C 286, 23.11.2006, s. 9). Se även mål T-195/01, Gibraltar mot kommissionen, REG 2001, s. II-3915. Det bör också konstateras att eftersom det inledande upprättandet av stödordningen var "olagligt" i förordandehänsyn, måste även alla efterföljande ändringar av stödordningen behandlas som olagligt stöd.

⁽⁵⁰⁾ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 327/99/KOL av den 16 december 1999 om kartan över stödområden och stödnivåer (Norge).

Undantaget i artikel 61.3 c i EES-avtalet, där det fastställs att stöd kan anses som förenligt med den gemensamma marknaden om det underlättar utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, kan emellertid vara tillämpligt. Detta är fallet om åtgärden är förenlig med riktlinjerna för statligt stöd eller någon av de tillämpliga gruppundantagsförordningarna.

Regionalstöd

Företag blir berättigade till regionalstöd när de är etablerade i vissa regioner som definieras i Norges regionalstödslista, som det hänvisas till ovan, och när villkoren i riktlinjerna för statligt stöd om regionalstöd är uppfyllda⁽⁵¹⁾.

De norska myndigheterna har hävdad att stöd inom ramen för stödordningen inte har beviljats i form av regionalstöd. Övervakningsmyndigheten konstaterar emellertid att stödordningen har genomförts på grundval av de interna EES-riktlinjerna som tillhandahåller en möjlighet att bevilja regionalstöd (investeringsstöd)⁽⁵²⁾. Dessutom har myndigheterna hänvisat till fall där stöd till forskning och utveckling har "fyllts på" med en bonus på 5 % i regionalstöd (där Trysil Skog AS är ett exempel).

Övervakningsmyndigheten konstaterar att de villkor som fastställs i riktlinjerna för statligt stöd om beviljandet av regionalstöd måste vara uppfyllda även där bonus i form av regionalstöd beviljas. Varken arbetsgruppens rapport eller de interna EES-riktlinjerna innehåller emellertid någon hänvisning till de villkor som måste vara uppfyllda för att regionalstöd ska kunna beviljas, t.ex. identifiering av regionala fördelar (i form av produktiva investeringar eller sysselsättningskapande). De innehåller inte heller någon hänvisning till Norges regionalstödslista. Under dessa omständigheter kan övervakningsmyndigheten inte försäkra sig om att bestämmelserna om regionalstöd inom ramen för stödordningen för träsektorn är förenliga med riktlinjerna för statligt stöd om regionalstöd.

Stöd till forskning och utveckling

Statligt stöd till forskning och utveckling kan anses förenligt med EES-avtalets goda funktion om de relevanta villkoren i riktlinjerna för statligt stöd är uppfyllda⁽⁵³⁾. I riktlinjerna för statligt stöd definieras de olika typerna av forskning och utveck-

ling, såsom "grundforskning", "industriforskning" och "utveckling före introduktion på marknaden", och de respektive stödnivåer som ska tillämpas för var och en av dessa kategorier.

Övervakningsmyndigheten konstaterar att den stödberättigad forskning, de stödberättigade kostnader och de stödnivåer som fastställs i de interna EES-riktlinjerna motsvarar de som fastställs i riktlinjerna för statligt stöd om forskning och utveckling förutom när det gäller tekniska förstudier. Samtidigt som tabellen om stödnivåer i de interna EES-riktlinjerna hänvisar till två olika stödnivåer för tekniska förstudier som genomförs av stora företag i samband med forskning före introduktion på marknaden, nämligen 50 % och 55 %⁽⁵⁴⁾, föreskrivs uttryckligen i riktlinjerna för statligt stöd att en kombination av bonus inte får leda till en stödnivå på mer än 50 % för forskning före introduktion på marknaden⁽⁵⁵⁾.

Eftersom en av de stödnivåer som fastställs i de interna EES-riktlinjerna inte är förenlig med riktlinjerna för statligt stöd och det inte finns några belegg för förekomsten av några instruktioner som handläggare ska tillämpa för stödnivån för stödprogrammet OFU/IFU, som är förenliga med riktlinjerna för statligt stöd, tycks reglerna för stödordningen för träsektorn förutse en eventuell stödnivå som överskrider den högsta tillåtna stödnivå som fastställs i riktlinjerna för statligt stöd. Dessutom har det inte framförts några skäl till övervakningsmyndigheten om varför en högre stödnivå än den som fastställs i riktlinjerna för statligt stöd ska accepteras.

Stöd till små och medelstora företag respektive utbildning

Stöd som beviljas enligt gruppundantagsförordningarna för stöd till små och medelstora företag respektive utbildning anses förenliga med EES-avtalets goda funktion på villkor att stödordningen uppfyller alla krav i den relevanta gruppundantagsförordningen och innehåller en uttrycklig hänvisning till denna (genom angivande av titeln och hänvisning till referensnumret vid offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*)⁽⁵⁶⁾. Varken statsbudgetarna eller arbetsgruppens rapport, eller något annat av det förberedande lagstiftningsarbetet rörande stödordningen för träsektorn, innehåller emellertid någon hänvisning till att gruppundantagsförordningen för stöd till små och medelstora företag eller gruppundantagsförordningen för stöd till utbildning har tillämpats. Övervakningsmyndigheten har inte heller mottagit någon information från de norska myndigheterna om att någon av gruppundantagsförordningarna för offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* har tillämpats. De norska myndigheterna har därför inte uppfyllt kraven i gruppundantagsförordningarna och stödordningen för träsektorn kan därför inte anses förenlig med gruppundantagen.

⁽⁵¹⁾ Det tidigare kapitel 25 i riktlinjerna för statligt stöd om regionalstöd ersattes med nya riktlinjer den 6 april 2006 och kommissionens förordning (EG) nr 1628/2006 (införlivad genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 157/2006, publicerad i EUT L 89, 29.3.2007, s. 33, och EES-supplement nr 15, 29.3.2007, s. 24). Förordningen trädde i kraft den 9 december 2006.

⁽⁵²⁾ Se de tak för (regionalstöd) som anges i tabellen i bilagan till de interna EES-riktlinjerna och den förklarande delen om investeringsstöd (avsnitt 4.6).

⁽⁵³⁾ De tidigare riktlinjerna om forskning och utveckling ersattes med nya riktlinjer den 7 februari 2007.

⁽⁵⁴⁾ I versionerna från 2000 och 2001 tycks det inte fastställas någon särskild stödnivå alls för tekniska förstudier.

⁽⁵⁵⁾ Avsnitt 5.3.7 i det dåvarande kapitel 14 i riktlinjerna för statligt stöd om stöd till forskning och utveckling.

⁽⁵⁶⁾ Se artikel 3.3 i gruppundantagsförordningarna för stöd till små och medelstora företag respektive utbildning. Stöd som uppfyller de formella kraven för gruppundantag undantas från anmälningskravet.

Stödordningen kan emellertid bedömas vara förenlig med EES-avtalets goda funktion på grundval av artikel 61.3 c i EES-avtalet mot bakgrund av de materiella principerna i gruppundantagsförordningarna för stöd till små och medelstora företag respektive utbildning. I detta avseende konstaterar övervakningsmyndigheten att alla definitioner, stödberättigade kostnader och stödnivåer för stöd till utbildning i de interna EES-riktlinjerna⁽⁵⁷⁾ motsvarar gruppundantagsförordningarna om stöd till utbildning. Dessutom motsvarar definitionerna, de stödberättigade kostnaderna och de tillämpliga stödnivåerna för stöd till konsulttjänster och mässor för små och medelstora företag i de interna EES-riktlinjerna⁽⁵⁸⁾ gruppundantagsförordningarna om små och medelstora företag.

Enligt avsnitt 4.3.2 i de interna EES-riktlinjerna kan emellertid stöd till små och medelstora företag beviljas för "nätverksbyggande och samarbete", som är ett syfte som klart faller utanför räckvidden för de materiella regler som fastställs i gruppundantagsförordningarna för små och medelstora företag. Frågan är därför om stöd för sådana syften kan anses förenligt enligt riktlinjerna för statligt stöd om små och medelstora företag eller enligt de materiella principerna som fastställs i dessa direkt enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet⁽⁵⁹⁾.

I riktlinjerna för statligt stöd anges att stöd för "samarbete" till små och medelstora företag kan beviljas under förutsättning att konkurrensen inte påverkas i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. På grundval av detta anser övervakningsmyndigheten att den möjlighet som fastställs i de interna EES-riktlinjerna att bevilja små och medelstora företag stöd för att "identifiera arbetspartners, strategier och formalisera samarbete under etableringsfasen" skulle kunna vara acceptabelt.

Däremot anser övervakningsmyndigheten att möjligheten att bevilja stöd till oidentifierade "extraordinära gemensamma åtgärder"⁽⁶⁰⁾ under "driftsfasen" öppnar upp för möjligheten att, vid vilken tidpunkt som helst, bevilja stöd till en lång rad åtgärder som inte nödvändigtvis skulle omfattas av räckvidden för samarbete mellan små och medelstora företag och därför skulle kunna påverka konkurrensen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. När de norska myndigheterna frågades om detta hävdade de att stöd enligt denna bestämmelse endast beviljas till konsulttjänster. De norska myndigheterna uppgav emellertid i detta sammanhang att bestämmelsen även gjorde det möjligt att bevilja stöd till "relaterade tjänster" i samband med stöd till nätverksbyggande.

Övervakningsmyndigheten anser att den på grundval sådana vaga och öppna bestämmelser inte kan försäkra sig om att stödordningens bestämmelser om stöd till små och medelstora företag är förenliga med riktlinjerna för statligt stöd om små och medelstora företag eller de materiella principerna i dessa, och att de därför inte kan anses vara förenliga med EES-avtalets goda funktion enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet.

⁽⁵⁷⁾ Avsnitt 4.4 i dessa.

⁽⁵⁸⁾ Avsnitt 4.3 och 4.3.1 i dessa.

⁽⁵⁹⁾ Det tidigare kapitlet i riktlinjerna för statligt stöd till små och medelstora företag ersattes av gruppundantagsförordningen om små och medelstora företag den 26 juni 2002.

⁽⁶⁰⁾ Sådana åtgärder omfattar åtgärder liknande kompetenshöjning ("kompetanseheving").

Praxis att finansiera projekt till 100 %

I arbetsgruppens rapport fastställs att stödordningen kan finansiera projektet i sin helhet där det är svårt att identifiera aktörer som direkt kan gynnas av projektet. De norska myndigheterna har förklarat att finansiering av projekt till 100 % sker i sådana fall där det exempelvis är svårt att identifiera direkta stödmottagare, eller där mottagarna endast anses gynnas i låg utsträckning (dvs. vid förstudier och rapporter inom särskilda målområden), på grundval att det i dessa fall inte är fråga om statligt stöd⁽⁶¹⁾.

När det gäller denna praxis är det befogat med följande två påpekanden: 1. Även om de norska myndigheterna nämner preliminära studier och rapport som exempel på fall där det inte rör sig om statligt stöd, fastställer riktlinjerna om stöd till forskning och utveckling högsta tillåtna stödnivåer för tekniska genomförbarhetsstudier vilket visar att finansiering av studier (även av förberedande slag) kan vara en fråga om statligt stöd⁽⁶²⁾. 2. Såvida inte det beviljade stödbeloppet ligger under tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse utesluter mottagandet av ett mindre stödbelopp inte, i sig, förekomsten av statligt stöd.

På grundval av detta anser övervakningsmyndigheten att praxis att finansiera projekt till 100 % inte grundas på kriterier som skulle kunna utesluta att det rör sig om statligt stöd och eftersom finansiering av projekt till 100 % inte kan accepteras enligt något avsnitt i riktlinjerna för statligt stöd, eller som hävdats i detta fall att en sådan stödnivå är berättigad direkt enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet, är en stödordning som tillåter en sådan praxis inte förenlig med EES-avtalets goda funktion.

Slutsatser

Av ovanstående framgår att stödordningen för träsektorn i flera avseenden inte är förenlig med riktlinjerna för statligt stöd och inte omfattas av undantaget direkt enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet. Övervakningsmyndigheten anser därför att stödordningen för träsektorn inte kan anses förenlig med EES-avtalets goda funktion.

3.3 Stöd av mindre betydelse

Enligt de norska myndigheterna rymmer stödordningen för träsektorn villkor som, om de uppfylls, garanterar att ett stöd är av mindre betydelse. Övervakningsmyndigheten anser att de relevanta bestämmelserna enligt stödordningen för träsektorn inte är förenliga med reglerna för stöd av mindre betydelse.

⁽⁶¹⁾ Praxis att finansiera projekt till 100 % väcker både en fråga om närvaron av statligt stöd och en fråga om förenlighet. Med hänsyn till hänvisningen till denna möjlighet i arbetsgruppens rapport antas att stödordningen förutser en sådan praxis och att förenligheten av de bestämmelser som reglerar denna praxis måste bedömas för deras förenlighet (detta avsnitt). Frågan angående närvaron (eller avsaknaden) av statligt stöd kommer endast att vara relevant för frågan om återbetalning.

⁽⁶²⁾ Avsnitt 5.3.7 i det dåvarande kapitel 14 om stöd till forskning och utveckling.

Ett stöd kan utgöra stöd av mindre betydelse enligt riktlinjerna för statligt stöd eller den senare förordningen om stöd av mindre betydelse, vilket innebär att stödet inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet och att det inte behöver anmälas. Eftersom stödordningen för träsektorn genomfördes mellan den 1 juli 2000 och slutet av 2005 är båda regeluppsättningarna om stöd av mindre betydelse relevanta för bedömningen av stödordningen ⁽⁶³⁾.

I både förordningen om stöd av mindre betydelse och riktlinjerna för statligt stöd föreskrivs att de nationella myndigheterna endast får bevilja stöd av mindre betydelse om de först har kontrollerat att den totala storleken på stödet av mindre betydelse som företaget beviljats inte ökar på grund av det övriga stöd av mindre betydelse som företaget har mottagit under de föregående tre åren. Ett godtagbart sätt enligt både förordningen om stöd av mindre betydelse och riktlinjerna för statligt stöd att kontrollera tröskelvärden för stöd av mindre betydelse är att stödmottagaren upplyser om detta information ⁽⁶⁴⁾.

När stöd av mindre betydelse beviljas inom ramen för stödordningen för träsektorn hänvisas till reglerna om stöd av mindre betydelse och stödmottagarna underrättas om plikten att upplysa myndigheterna om annat stöd av mindre betydelse som mottagits under en tidsperiod på tre år från tidpunkten för skrivelsen om godkännande av stöd av mindre betydelse.

I sitt beslut att inleda ett formellt undersökningsförfarande ansåg övervakningsmyndigheten att eftersom denna upplysningsplikt endast gäller det stöd av mindre betydelse som mottagits efter det att stöd mottagits inom ramen för stödordningen för träsektorn, måste stödmottagaren inte upplysa om huruvida den erhållit stöd av mindre betydelse innan den erhöll stöd av mindre betydelse inom ramen för stödordningen för träsektorn. De norska myndigheterna har emellertid hävdats att den skrivelse om godkännande som sänds till stödmottagaren även hänvisar till regeln om att stöd som mottagits under "en tidsperiod på tre år" inte kan överstiga tröskelvärden för stöd av mindre betydelse.

Övervakningsmyndigheten konstaterar att plikten för stödmottagaren att upplysa om stöd som mottagits "från tidpunkten för skrivelsen om godkännande" står i strid mot hänvisningen till regeln att stöd som erhållits under "en tidsperiod på tre år" inte får överstiga tröskelvärden för stöd av mindre betydelse. Under sådana omständigheter kan övervakningsmyndigheten inte försäkra sig om att en stödmottagare klart skulle uppfatta denna underrättelse som en plikt att upplysa om stöd under "en tidsperiod på tre år". Övervakningsmyndigheten håller därför fast vid sin preliminära ståndpunkt att, i den mån de aktuella bestämmelserna ska betraktas som en del av reglerna för stödordningen, det inte går att dra slutsatsen att de på förhand

⁽⁶³⁾ Enligt de norska myndigheterna är datumet då de gav sitt tillstånd ("tillsagn") avgörande för huruvida det tidigare kapitel 12 i riktlinjerna för statligt stöd eller den senare förordningen om stöd av mindre betydelse ska tillämpas på stödet i fråga.

⁽⁶⁴⁾ I detta avseende, se hänvisningen till "kontrollmetoden" i riktlinjerna för statligt stöd.

säkerställer att bestämmelserna om stöd av mindre betydelse iaktas ⁽⁶⁵⁾.

Förutom detta konstaterar övervakningsmyndigheten att – åtminstone i versionerna av de interna EES-riktlinjerna från september 2004 och juli 2005 – det finns en praxis enligt stödordningen för träsektorn där statligt stöd som beviljats för t.ex. forskning och utveckling kan fyllas på med ytterligare stöd som beviljats i form av stöd av mindre betydelse ⁽⁶⁶⁾. I linje med kommissionens beslut i *Kahla Porzellan GmbH* anser övervakningsmyndigheten att om stödet överskrider tröskelnivån för stöd av mindre betydelse – till följd av det totala stöd som beviljats till ett företag inom tre år – måste det totala beloppet betraktas som statligt stöd ⁽⁶⁷⁾. På grundval av detta anser övervakningsmyndigheten att en praxis där tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse endast iaktas för en del av det stöd som beviljats till ett företag per definition innebär att det totala stöd som beviljats kan överstiga tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse ⁽⁶⁸⁾.

Mot denna bakgrund anser övervakningsmyndigheten att de relevanta bestämmelserna inom ramen för stödordningen för träsektorn inte är förenliga med reglerna om stöd av mindre betydelse och att stödordningen därför inte kan godkännas som förenlig med EES-avtalets goda funktion.

4. Slutsats

På grundval av den information som överlämnats av de norska myndigheterna anser övervakningsmyndigheten att stödordningen för träsektorn utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet som inte är förenligt med avtalet. I linje med kommissionens praxis i detta avseende anser övervakningsmyndigheten emellertid att även om stödordningen för trä, betraktad som en stödordning, inte är förenlig med EES-avtalets goda funktion kan enskilt stöd som beviljats inom ramen för stödordningen för träsektorn som uppfyller kriterierna i riktlinjerna för statligt stöd om små och medelstora företag och/eller forskning och utveckling, eller de materiella reglerna i gruppundantagsförordningarna för stöd till små och medelstora företag respektive utbildning kan förklaras vara förenligt med EES-avtalets goda funktion ⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁵⁾ Det faktum att flera godkännanden kan ligga under tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse är inte relevant eftersom övervakningsmyndigheten, i syfte att analysera om statligt stöd är förenligt, är begränsad till att bedöma villkoren för stödordningen för trä. De faktiska omständigheterna kommer att vara relevanta för frågan om återbetalning.

⁽⁶⁶⁾ Se avsnitt I-2.5 ovan för en beskrivning av denna praxis.

⁽⁶⁷⁾ Kommissionens beslut 2003/643/EG av den 13 maj 2003 om det statliga stöd som Tyskland har genomfört till förmån för Kahla Porzellan GmbH och Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (EUT L 227, 11.9.2003, s. 12). På liknande sätt måste, vid bedömning av om de relevanta stödnivåerna som fastställs i riktlinjerna för statligt stöd har iakttagits, hänsyn tas till det totala stödbelopp som beviljats till samma företag.

⁽⁶⁸⁾ Det bör noteras att de relevanta stödnivåerna också måste respekteras. När stöd av mindre betydelse beviljas i kombination med annat stöd, får det totala stödbeloppet inte överskrida de högsta tillåtna stödnivåerna för de olika stödkategorierna. Det är naturligtvis endast relevant när det totala stödet inte kan betraktas som stöd av mindre betydelse.

⁽⁶⁹⁾ Se t.ex. kommissionens beslut 2004/343/EG av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike har genomfört för övertagande av verksamhet från företag i svårigheter (EUT L 108, 16.4.2004, s. 38), och kommissionens beslut 2003/86/EG av den 20 december 2001 om den stödordning som Spanien genomförde 1993 till förmån för vissa nystartade företag i Biscaya (Spanien) (EUT L 40, 14.2.2003, s. 11).

Eftersom stödordningen för träsektorn inte har anmälts till övervakningsmyndigheten utgör allt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet som beviljats inom ramen för stödordningen för träsektorn olagligt stöd i den mening som avses i artikel 1 f i del II av protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet. Av artikel 14 i del II av protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet följer att myndigheten ska besluta att olagligt stöd som inte överensstämmer med reglerna för statligt stöd enligt EES-avtalet ska återbetalas av stödmottagaren. Detta påverkar emellertid inte i) enskilt stöd som beviljats som uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt riktlinjerna för statligt stöd eller förordningen om stöd av mindre betydelse, och ii) enskilt stöd som beviljats som anses förenligt på grundval av förenlighet med riktlinjerna för statligt stöd om små och medelstora företag och/eller forskning och utveckling, eller med de materiella reglerna i gruppundantagsförordningarna för stöd till små och medelstora företag respektive utbildning, som uppfyller de relevanta stödnivåer som fastställs i dessa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Stödordningen för träsektorn är inte förenlig med EES-avtalets goda funktion i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet.

Artikel 2

Individuellt stöd som beviljats inom ramen för stödordningen för träsektorn utgör inte statligt stöd om det uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt riktlinjerna för statligt stöd eller förordningen om stöd av mindre betydelse, beroende på vilken som var tillämplig vid den tidpunkt då stödet beviljades.

Artikel 3

Individuellt stöd som beviljats inom ramen för stödordningen för träsektorn som uppfyller kriterierna i riktlinjerna för statligt stöd till små och medelstora företag och/eller forskning och utveckling, eller de materiella reglerna i gruppundantagsförordningarna för stöd till små och medelstora företag respektive utbildning, är förenligt med EES-avtalets goda funktion upp till beloppet för de tillåtna stödnivåerna.

Artikel 4

De norska myndigheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva det stöd som avses i artikel 1 annat än det stöd som avses i artiklarna 2 och 3.

Artikel 5

Återkravet ska ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Till beloppet ska läggas ränta och sammansatt ränta från och med den dag då stödet betalades ut till stödmottagarna till dess att det faktiskt återbetalas. Ränta ska beräknas på grundval av artikel 9 i beslut nr 195/04/KOL⁽⁷⁰⁾.

Artikel 6

De norska myndigheterna ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta Eftas övervakningsmyndighet om de åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Konungariket Norge.

Artikel 8

Endast den engelska texten är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 23 januari 2008.

För Eftas övervakningsmyndighet

Per SANDERUD
Ordförande

Kurt JAEGER
Ledamot av kollegiet

⁽⁷⁰⁾ Se fotnot 49.

BILAGA I

STÖDBERÄTTIGANDE KOSTNADER ENLIGT DE INTERNA EES-RIKTLINJERNA

När det gäller stöd till små och medelstora företag ⁽¹⁾ är följande kostnader stödberättigande: i) konsulttjänster som tillhandahålls av externa konsulter (exklusive de av en fortlöpande och periodisk natur och de som rör normala driftskostnader), ii) deltagande, för första gången, i mässor och utställningar, och iii) nätverksbyggande och samarbete under både etablerings- och ingångsättningsfasen. Etableringsfasen omfattar finansiering för att identifiera arbetspartner, utarbeta strategier och formalisera samarbetet etc. Igångsättningsfasen omfattar administrationskostnader för administrationen av samarbetet under de första tre åren (minskar gradvis) och "extraordinära gemensamma åtgärder". Ett exempel på det senare är "kompetenshöjning" men finansiering under "extraordinära gemensamma åtgärder" kan också beviljas till andra liknande åtgärder under både etableringsfasen och senare under driftsfasen.

När det gäller stöd som beviljas till utbildning görs skillnad mellan särskild utbildning och allmän utbildning. Särskild utbildning omfattar undervisning som direkt och i huvudsak kan användas i arbetstagarens nuvarande eller framtida anställning i det stödmottagande företaget och som ger färdigheter som inte alls (eller endast i begränsad utsträckning) kan överföras till andra företag eller arbetsområden. Allmän utbildning är utbildning som omfattar undervisning som inte uteslutande kan användas i arbetstagarens nuvarande eller framtida anställning, utan ger färdigheter som i stor utsträckning går att överföra till andra företag och därmed väsentligt förbättrar arbetstagarens möjligheter att få anställning.

De stödberättigade kostnaderna för utbildningsstöd omfattar följande: personalkostnader för lärare, resekostnader för lärare och deltagare, andra löpande utgifter (t.ex. för material och utrustning), avskrivning av hjälpmedel och utrustning (i den utsträckning de används uteslutande för utbildningsprojektet), kostnader för vägledning och rådgivning med avseende på utbildningsprojektet, personalkostnaderna för deltagarna upp till det sammanlagda beloppet av de andra angivna stödberättigande kostnaderna. Endast de timmar då arbetstagarna faktiskt deltar i utbildningen, efter avdrag för eventuell tid i produktionen eller motsvarande, får medräknas. De stödberättigande kostnaderna ska visas med hjälp av genomsynliga och specificerade skriftliga underlag.

När det gäller forskning och utveckling är följande kostnader stödberättigande enligt de interna EES-riktlinjerna: personalkostnader (forskare, tekniker och assisterande personal, som uteslutande arbetar med forskning och utveckling) instrument, utrustning, arbetsutrymmen och byggnader (som permanent och uteslutande används för forskning och utveckling). Konsulthjälp och motsvarande tjänster (uteslutande för forsknings- och utvecklingsverksamheten) och administration i direkt anknytning till forsknings- och utvecklingsverksamheten. Andra stödberättigande kostnader kan vara driftskostnader som material, tillbehör och liknande produkter som är direkt knutna till forsknings- och utvecklingsverksamheten.

När det gäller "investeringar" (av små och medelstora företag och i samband med regionalstöd) är följande kostnader stödberättigande: byggnader, anläggningar, maskiner, grundläggande investeringar samt kostnader i samband med patent och förvärvande av patent, licenser och teknisk kunskap. Särskilda regler gäller för projekt inom vilka investeringskostnaderna överstiger 50 miljoner euro.

Driftsstöd (definierat som rutinuppgifter eller kostnader för distribution, marknadsföring och redovisning) beviljas inte.

⁽¹⁾ Endast de viktigaste bestämmelserna för definitionen av små och medelstora företag anges i de interna EES-riktlinjerna. I övrigt hänvisas till den ursprungliga definitionen i riktlinjerna för statligt stöd.

BILAGA II

HÖGSTA STÖDNIVÅER FÖR DE STÖDORDNINGAR SOM FÖRVALTAS AV INNOVASJON NORGE – FÖRETAGSSTORLEK OCH STÖDOMRÅDEN

- () anger att stödordningen bara i undantagsfall är relevant för de angivna syftena eller företagstyperna
- Upp till 100 000 euro får beviljas inom ramen för samtliga stödordningar enligt bestämmelserna för stöd av mindre betydelse

Åtgärd – Stödordning	Syfte	Små och medelstora företag (< 250 anställda och ytterligare två kriterier)		Stora företag
		Små företag (< 50 anställda och ytterligare två kriterier)	Medelstora företag (< 250 anställda och ytterligare två kriterier)	
"Landsdekkende innovasjonsordning"	Investeringar	15 %	7,5 %	0
	"Mjukt" stöd	50 %		0
	Utbildningsstöd (ska för närvarande inte ges från LI)	(Särskild/allmän – 35 %/70 %)		(Särskild/allmän – 25 %/50 %)
	Forskning och utveckling:			
	— Utvecklingsaktiviteter för kommersialisering	35 %		25 %
	— Tekniska förstudier	75 %		50 %
	— (Individuell forskning, tekniska förstudier)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
"OFU/IFU" (offentlig forskning och utveckling/industriell forskning och utveckling)	Forskning och utveckling:			
	— Utvecklingsaktiviteter för kommersialisering	35 % (regionalt stödområde + 5 %)		25 % (regionalt stödområde + 5 %)
	— Tekniska förstudier	75 %		50 %
	— (Individuell forskning, tekniska förstudier)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
"Tilskudd til fylkeskommunene for regional utvikling"	Investeringar:			
	Zon A	30 %		25 %
	B	25 %		20 %
	C	20 % (25 %) (*)		10 % (15 %)
	"Mjukt" stöd	50 %		0
	Utbildningsstöd	(Särskild/allmän – 40 %/75 %)		(Särskild/allmän – 30 %/55 %)
	Forskning och utveckling:			
	— Utvecklingsaktiviteter för kommersialisering	40 %		30 %
	— Tekniska förstudier	75 %		55 %
	— (Individuell forskning, tekniska förstudier)	(65 % 75 %)		(55 % 75 %)

Åtgärd – Stödordning	Syfte	Små och medelstora företag (< 250 anställda och ytterligare två kriterier)		Stora företag
		Små företag (< 50 anställda och ytterligare två kriterier)	Medelstora företag (< 250 anställda och ytterligare två kriterier)	
"Omställning og nyskapning"	Investeringar:			
	— Utanför det regionala stödområdet	15 %	7,5 %	0
	— Inom det regionala stödområdet	Zon A: 30 %, B: 25 % och C: 20 % (25 %) (**)		Zon A: 25 %, B: 20 % och C: 10 % (15 %)
	"Mjukt" stöd			
	— Utanför det regionala stödområdet	50 %		
— Inom det regionala stödområdet	50 %			
Stöd till utbildning:	— Utanför det regionala stödområdet	(Särskild/allmän – 35 %/70 %)		(Särskild/allmän – 25 %/50 %)
	— Inom det regionala stödområdet	(Särskild/allmän – 40 %/75 %)		(Särskild/allmän – 30 %/55 %)
Forskning och utveckling:	<i>Utanför det regionala stödområdet:</i>			
	— Utvecklingsaktiviteter för kommersialisering	35 %		25 %
	Tekniska förstudier	75 %		50 %
	— (Individuell forskning, Tekniska förstudier)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
	<i>Inom det regionala stödområdet:</i>			
	— Utvecklingsaktiviteter för kommersialisering	40 %		30 %
Tekniska förstudier	75 %		55 %	
— (Individuell forskning, tekniska förstudier)	(65 % 75 %)		(55 % 75 %)	
"Etablererstipend"	Stöd av mindre betydelse	Max. NOK 400 000 (i särskilda fall mer, dock högst 100 000 euro)		

(*) Upp till 25 %/15 % får användas för åtgärder som kan förväntas ha stark distriktpolitisk effekt. I länen Vest-Agder, Rogaland och Hordaland får stödnivån inte överstiga 20 %/10 %.

(**) Upp till 25 %/15 % får användas för åtgärder som kan förväntas ha stark regional effekt. I länen Vest-Agder, Rogaland och Hordaland får stödnivån inte överstiga 20 %/10 %.

V

(Rättsakter som från och med den 1 december 2009 antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och Euratomfördraget)

RÄTTSAKTER VARS OFFENTLIGGÖRANDE ÄR OBLIGATORISKT

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1202/2009

av den 7 december 2009

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av furfurylalkohol med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad grundförordningen), särskilt artiklarna 9 och 11.2,

med beaktande av det förslag som har lämnats av kommissionen, efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

- (1) I oktober 2003 infördes slutgiltiga antidumpningsåtgärder i form av en särskild tull på import av furfurylalkohol med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad Kina) genom rådets förordning (EG) nr 1905/2003 ⁽²⁾. De särskilda tullsatserna låg på mellan 84 EUR och 160 EUR per ton för fyra samarbetande kinesiska tillverkare, medan tullen för hela landet fastställdes till 250 EUR per ton (nedan kallad den ursprungliga undersökningen).

2. Begäran om översyn

- (2) Efter offentliggörandet i maj 2008 av ett meddelande om det nära förestående upphörandet av de gällande antidumpningsåtgärderna avseende import av furfurylalkohol med ursprung i Kina ⁽³⁾, mottog kommissionen den 30 juli 2008 en begäran om översyn av dessa åtgärder i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.

- (3) Begäran framställdes av International Furan Chemicals BV (nedan kallad sökanden) för den enda tillverkare i unionen som representerar 100 procent av unionens produktion av furfurylalkohol. Begäran var baserad på att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till att dumpningen skulle fortsätta eller återuppträda och orsaka skada för unionsindustrin.

- (4) Efter samråd med rådgivande kommittén slog kommissionen fast att tillräckliga bevis förelåg för att inleda en översyn i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen och offentliggjorde ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾ om att denna översyn hade inletts.

3. Undersökning

3.1 Förfarande

- (5) Kommissionen underrättade officiellt den sökande unionstillverkaren, de exporterande tillverkarna i Kina, de kinesiska myndigheterna, tillverkaren i det föreslagna jämförbara landet, Förenta staterna, importörerna/handlarna och användarna i unionen som man visste var berörda, om att översynen hade inletts. Kommissionen gav berörda parter tillfälle att lämna synpunkter skriftligt och att begära att bli hörda inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet.
- (6) Kommissionen skickade frågeformulär till alla parter som fick officiell underrättelse om att översynen hade inletts och till dem som gav sig till känna inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet.
- (7) Svar på frågeformuläret togs emot från den sökande unionstillverkaren, två handlare, tio användare, två intresseorganisationer för användare, en exporterande tillverkare i Kina och tillverkaren i det jämförbara landet.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 283, 31.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 111, 6.5.2008, s. 50.

⁽⁴⁾ EUT C 275, 30.10.2008, s. 21.

3.2 Berörda parter och kontrollbesök

- (8) Kommissionen inhämtade och kontrollerade all information som ansågs nödvändig för att fastställa om det var sannolikt att dumpningen skulle fortsätta eller återkomma och frågan om unionens intresse. Kontrollbesök genomfördes på följande företag:

— Unionstillverkare med närstående bolag:

- TransFurans Chemicals BVBA, Geel, Belgien.
- International Furan Chemicals BV, Rotterdam, Nederländerna.
- Central Romana Corporation, LTD, La Romana, Dominikanska republiken.

— Exporterande tillverkare i Kina:

- Zhucheng Taisheng Chemical Co. Ltd

— Tillverkare i det jämförbara landet:

- Penn Speciality Chemicals Inc., Förenta staterna (nedan kallat *Förenta staterna*).

— Ej närstående importörer/handlare:

- S. Chemicals, Nederländerna.

— Användare:

- Kiilto OY, Finland.
- Mazzon F.lli, Italien.
- SATEF Hüttenes-Albertus, Italien.
- Ashland Sudchemie Kernsfest, Tyskland.
- Hüttenes-Albertus, Tyskland.

3.3 Undersökningsperiod

- (9) Undersökningen av huruvida dumpningen fortsätter eller återuppstår omfattade perioden 1 oktober 2007–30 september 2008 (nedan kallad översynsperioden eller i tabeller ÖP).
- (10) Undersökningen av de tendenser som är relevanta för att analysera sannolikheten för att en skada fortsätter eller återuppstår omfattade perioden från den 1 januari 2005 fram till slutet av översynsperioden (nedan kallad skadeundersökningsperioden).

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (11) Den produkt som undersöks är densamma som i den ursprungliga undersökningen, det vill säga furfurylalkohol med ursprung i Kina, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2932 13 00.
- (12) Furfurylalkohol är en kemisk produkt. Det är en färglös till blekgul vätska som är löslig i många vanliga organiska lösningsmedel. Råvaran för produktion av furfurylalkohol är furfural, vilket är en kemisk vätska som erhålls genom bearbetningen av olika typer av jordbruksavfall såsom sockerrör, majscolvar och risskal.
- (13) Furfurylalkohol är en handelsvara. Den huvudsakliga användningen av furfurylalkohol är produktion av konstharter, som används i produktionen av gjutformar som används för att tillverka metallgjutningar för industriella syften.

2. Likadan produkt

- (14) Precis som i det ursprungliga förfarandet har undersökningen visat att de grundläggande fysiska och tekniska egenskaperna för furfurylalkohol som tillverkas och säljs av unionsindustrin i unionen, furfurylalkohol som tillverkas och säljs på den inhemska kinesiska marknaden, furfurylalkohol som importerats till unionen från Kina samt furfurylalkohol som tillverkas och säljs i Förenta staterna är desamma och att de har samma användningsområden.
- (15) Alla dessa produkter anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT DUMPNING

- (16) I enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen undersöktes det huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till fortsatt dumpning.
- (17) I enlighet med artikel 11.9 i grundförordningen användes samma metod som i den ursprungliga undersökningen. Eftersom en översyn vid giltighetstidens utgång inte medför någon undersökning av förändrade omständigheter, togs ingen ytterligare hänsyn till huruvida tillverkarna skulle beviljas marknadsekonomisk status eller ej.

1. Inledande anmärkningar

- (18) Det erinras om att i den ursprungliga undersökningen samarbetade totalt fyra kinesiska exporterande tillverkare i undersökningen och begärde marknadsekonomisk status i enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen. Ingen av dessa kinesiska exporterande tillverkare uppfyllde dock alla de nödvändiga villkoren för att bevilja marknadsekonomisk status och alla anspråk på marknadsekonomisk status måste därför avslås. Alla beviljades individuell behandling eftersom undersökningen visade att de uppfyllde de nödvändiga kriterierna. Det noteras att den enda kinesiska exportör som samarbetade i den aktuella översynen vid giltighetstidens utgång beviljades individuell behandling i den ursprungliga undersökningen.

- (19) Den enda samarbetande kinesiska exporterande tillverkaren stod för 23,1 procent av importen till unionen under översynsperioden. Ingen tillförlitlig information om importen av den berörda produkten till unionen under översynsperioden kunde inhämtas direkt från de andra exporterande tillverkarna. Under dessa omständigheter, och i enlighet med artikel 18 i grundförordningen, måste kommissionen för de totala importmängderna och importpriserna använda tillgängliga fakta, det vill säga Eurostat och den dokumentation som hade lämnats in av sökanden i begäran om inledning av en översyn.
- (20) De befintliga antidumpningstullarna, som ligger på mellan 84 och 160 EUR per ton, med en resterande tull för hela landet på 250 EUR per ton, motsvarar den skadenivå som fastställdes under den föregående undersökningen.

2. Dumpning av import under undersökningsperioden

2.1 Jämförbart land

- (21) I den ursprungliga undersökningen användes Förenta staterna (nedan kallat Förenta staterna) som lämpligt land med marknadsekonomi för att fastställa normalvärdet för Kina. I meddelandet om inledningen av den aktuella översynen uppgav kommissionen sin avsikt att använda Förenta staterna som jämförbart land. Berörda parter bjöds in att kommentera denna avsikt. Förenta staterna ansågs vara lämpligt med tanke på storleken och öppenheten på dess hemmamarknad samt det faktum att en tillverkare från Förenta staterna hade samtyckt till att samarbeta till fullo i undersökningen.
- (22) En intresseorganisation för importörer motsatte sig valet av Förenta staterna som jämförbart land, med argumentet att det endast fanns en huvudtillverkare i Förenta staterna och att de inhemska priserna var extremt höga. En kinesisk exporterande tillverkare hävdade att konkurrensnivån i Förenta staterna var lägre än nivån på den kinesiska hemmamarknaden och att marknaderna därför inte var jämförbara. Trots att det endast fanns en tillverkare på marknaden i Förenta staterna fann man dock att även importen spelade en roll, vilket garanterade en tillräcklig konkurrensnivå på denna stora marknad. Vidare samtyckte ingen av de kända tillverkare som kontaktades i andra tänkbara jämförbara länder, däribland Thailand, Turkiet och Sydafrika, till att samarbeta.
- (23) Baserat på det ovanstående slogs det fast att Förenta staterna var det lämpligaste och rimligaste jämförbara landet i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen.

2.2 Normalvärde

- (24) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen fastställdes normalvärdet på grundval av kontrollerade uppgifter från tillverkaren i Förenta staterna.

(25) Kommissionen fastställde först att tillverkarens totala inhemska försäljning i Förenta staterna skedde i tillräckliga mängder och därför kunde betraktas som representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen.

(26) Det undersöktes därefter huruvida den berörda produkten, som såldes i representativa mängder på det jämförbara landets hemmamarknad, kunde betraktas som att den såldes under normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen. Man fann att försäljningsvolymen per typ, såld till ett nettopris som motsvarar eller överskrider produktionskostnaden, utgjorde 80 procent eller mer av den totala försäljningsvolymen och det vägda genomsnittliga priset för denna typ var lika med eller mer än produktionskostnaden. Därför kunde de faktiska inhemska priserna, beräknade som ett vägt genomsnitt av priserna för all inhemska försäljning som skedde under översynsperioden användas, oavsett om försäljningen var lönsam eller ej.

(27) Normalvärdet fastställdes därmed, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen, på grundval av de priser som oberoende kunder i det jämförbara landet hade betalat eller skulle betala vid normal handel.

2.3 Exportpris

(28) Den enda kinesiska exporterande tillverkare som samarbetade beviljades individuell behandling i den ursprungliga undersökningen. I enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen fastställdes exportpriset för den berörda produkten för detta företag på grundval av det exportpris som faktiskt betalats eller skulle betalas av den första oberoende kunden i unionen.

(29) Med tanke på att samarbetsviljan i Kina var mycket låg beräknades den landsomfattande dumpningsmarginalen som skulle gälla för alla andra exportörer i Kina med hjälp av den kinesiska exportstatistiken.

2.4 Jämförelse

(30) För att säkerställa en riktig jämförelse av normalvärdet och exportpriset tog man i form av justeringar hänsyn till olikheter i faktorer som påverkar priserna och därmed prisernas jämförbarhet i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. Lämpliga justeringar för kostnader för transport, försäkring och krediter beviljades i alla fall där de bedömdes skäliga, korrekta och kunde bestyrkas med verifierationer.

2.5 Dumpningsmarginal

(31) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet som fastställdes för Förenta staterna med det vägda genomsnittliga exportpriset för den samarbetande kinesiska exporterande tillverkaren på nivån fritt fabrik. Denna jämförelse visade att det förekom omfattande dumpning, och dumpningsmarginalen uppgick till mer än 40 procent.

(32) Baserat på Eurostats statistik och kinesisk statistik befanns dumpningsmarginalen för all annan kinesisk export till unionen också vara omfattande och i samma storleksordning som ovan.

3. Utveckling av importen om åtgärderna skulle upphöra att gälla

3.1 Inledande anmärkning

(33) Det erinras om att åtgärderna har varit i kraft sedan oktober 2003.

3.2 Utveckling av produktion och kapacitetsutnyttjande i Kina

(34) I brist på ett meningsfullt samarbete med de kinesiska exporterande tillverkarna under den aktuella översynen fanns inga kontrollerbara uppgifter tillgängliga om deras kapacitet och kapacitetsutnyttjande.

(35) Enligt sökandens bedömning uppgick den totala produktionskapaciteten i Kina 2006 till cirka 364 900 ton furfurylalkohol per år.

(36) Enligt China National Chemical Information Center ⁽¹⁾ "har Kinas produktionskapacitet för furfural och furfurylalkohol genomgått en överdrivet snabb expansion på senare år. Den övergripande trögheten i konsumtionssektorer nedströms såsom furylharts har lett till ett allvarligt utbudsöverskott på marknaden för furfural och furfurylalkohol". "Produktionen av furfural och särskilt furfurylalkohol i Kina är fortfarande beroende av export". Denna källa uppger även att det fanns mer än 300 furfurylalkoholtillverkare i Kina 2005. Den totala årliga produktionskapaciteten av furfurylalkohol var 240 000 ton och produktionen var cirka 140 000 ton.

(37) Enligt uppskattningen av den enda samarbetande kinesiska exporterande tillverkaren uppgick den totala produktionen av furfurylalkohol i Kina 2008 till 200 000 ton.

(38) I alla händelser är den kinesiska produktionskapaciteten fortsatt stor. Vidare fortsatte den kinesiska exporten till unionen att öka, trots de åtgärder som infördes. Oavsett vilken informationskälla som används, är det tydligt att den kinesiska produktionskapaciteten kraftigt överstiger unionens konsumtion.

(39) Unionsmarknaden är en stor och stabil marknad för furfurylalkohol och med tanke på att det finns höga antidumpningsåtgärder i Förenta staterna (mellan 43 och 50 procent, och förnyade i juli 2006) på import från Kina förväntas det att de kinesiska tillverkarna skulle ha ett

starkt incitament att skeppa reservkapacitet till unionen om de befintliga åtgärderna tillåts upphöra.

(40) På grundval av det ovanstående kan det slås fast att mot bakgrund av den enorma kapacitet som är tillgänglig i Kina och förekomsten av antidumpningstullar på en annan viktig marknad, Förenta staterna, finns det en stor sannolikhet för en ökning av den dumpade importen till unionen om åtgärderna tillåts upphöra.

3.3 Volym och pris på import från Kina till unionen

(41) Under översynsperioden uppgick importen av den berörda produkten från Kina till cirka 21 000 ton. Enhetspriset var 1 210 EUR per ton i genomsnitt (se skäl 57). Under samma tidsperiod låg det genomsnittliga försäljningspriset per enhet i unionen högt över detta pris, vilket gör unionsmarknaden mycket attraktiv för kinesiska exportörer om åtgärderna skulle tillåtas upphöra.

3.4 Volym och priser för kinesisk export till tredjeländer

(42) Baserat på de uppgifter som har lämnats av den samarbetande kinesiska exporterande tillverkaren fann man att detta företag exporterade större mängder till tredjeländer än till unionen och till priser som låg väsentligt under unionstillverkarnas priser på unionsmarknaden och även under de kinesiska exportpriserna till unionen.

(43) Detta bekräftas av offentligt tillgänglig kinesisk statistik som visar att kinesiska företag under större delen av undersökningsperioden främst exporterade till asiatiska länder till priser som låg långt under deras exportpriser till unionsmarknaden. Under dessa omständigheter kan de kinesiska exporterande tillverkarna, om åtgärderna tillåts upphöra, dirigera om denna försäljning till unionsmarknaden, där priserna är högre, men ändå till dumpade priser som skulle ligga under unionsindustrins.

(44) Begränsad information finns om de inhemska priserna i Kina.

(45) Baserat på svaret på frågeformuläret från det enda samarbetande kinesiska företaget, sålde dock detta företag den berörda produkten på sin inhemska marknad till ett pris som låg långt under priset för dess export till tredjeländer och till unionen.

3.5 Slutsats

(46) Undersökningen visade att importvolymerna av den berörda produkten under översynsperioden var förhållandevis stora och den dumpningsnivå som man fann för denna import betydande.

⁽¹⁾ China National Chemical Information Center (Chem China) inrättades i oktober 1992 efter ett samgående mellan Scientific and Technological Information Research Institute of the Ministry of the Chemical Industry, inrättat 1959, och Economic Information Center of the Ministry of the Chemical Industry, inrättat 1984. http://www.chemchina.com.cn/chempwas/en/7under_8.htm

(47) Med tanke på reservkapaciteten i Kina, som kraftigt överstiger unionens totala konsumtion, den stora prisskillnaden i förhållande till unionen och tredjeländer och att unionsmarknaden till följd av detta är attraktiv för de kinesiska exporterande tillverkarna (se skäl 41 ovan), dras slutsatsen att det finns en stor sannolikhet för att den dumpade importen till unionen ökar om åtgärderna tillåts upphöra.

D. DEFINITION AV UNIONSINDUSTRIN

(48) Liksom i den ursprungliga undersökningen finns det bara en tillverkare av furfurylalkohol i unionen – TransFurans Chemicals, Belgien (nedan kallad TFC). Därför utgör TFC:s produktion hela unionens tillverkning i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

(49) Unionens tillverkning är fullt integrerad i en enda ekonomisk enhet som består av tre företag och arbetar på följande sätt:

(50) TFC omvandlar råvaran, furfural, som levereras av moderbolaget Central Romana Corporation (nedan kallat CRC), Dominikanska republiken, till den berörda produkten. International Furan Chemicals (nedan kallat IFC) i Nederländerna agerar som globalt försäljningsombud för den berörda produkten som tillverkas av TFC. TFC, IFC och CRC är närstående genom ett gemensamt ägande.

(51) Baserat på det ovanstående utgör TFC och dess närstående bolag IFC unionsindustri i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen. Det bör noteras att det för meningsfull bedömning av vissa skadeindikatorer även var nödvändigt att ta vissa uppgifter från CRC i beaktande.

E. SITUATION PÅ UNIONSMARKNADEN

1. Inledande anmärkning

(52) Med tanke på att unionsindustrin endast omfattar ett företag har man indexerat specifika uppgifter som avser unionsindustrin och vilka rapporteras i de kontrollerade svaren på frågeformulären, konsumtion och marknadsandel för de kinesiska exporterande tillverkarna samt andra tredjeländers import för att bevara sekretessen för de uppgifter som har lämnats i enlighet med artikel 19 i grundförordningen.

2. Unionens konsumtion

(53) Unionens konsumtion beräknades på den totala försäljningsvolymen från unionsindustrin inom unionen av dess egenproducerade furfurylalkohol, importen från Kina samt importen från andra tredjeländer.

(54) När det gäller importvolymen från det berörda landet, och precis som under den ursprungliga undersökningen, användes kinesisk officiell exportstatistik i stället för Eurostats importstatistik, eftersom den förstnämnda föreföll mer riktig med tanke på att vissa uppgifter i Eurostat avseende denna produkt klassificerades som "hemliga" och därför inte var tillgängliga för allmänheten. När det gäller importvolymen från andra tredjeländer användes statistik från Eurostat, eftersom ingen annan mer tillförlitlig information var tillgänglig.

Tabell 1 Unionens konsumtion (baserad på försäljningsvolym)

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	108	158	166
Förändring från föregående år		8 %	47 %	5 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin, Eurostat, kinesisk officiell exportstatistik.

(55) På denna grund och som framgår av tabell 1 ovan ökade unionens konsumtion väsentligt under skadeundersökningsperioden, det vill säga med 66 procent.

(56) Det noteras att ovanstående utveckling kan påverkas av den eventuella förekomsten av hemliga uppgifter om Thailands import, såsom nämns nedan i skäl 56.

3. Volym, marknadsandel och importpriser från Kina

Tabell 2 Import från Kina i volym, marknadsandel och importpris

	2005	2006	2007	ÖP
Import i ton	16 010	10 635	19 245	21 002
Index	100	66	120	131
Marknadsandel (index)	100	62	76	79
CIF:s importpris EUR/ton	887	738	893	1 210
Index	100	83	101	136

Källa: Kinesisk officiell exportstatistik.

- (57) Importvolymen från Kina ökade med 31 procent under skadeundersökningsperioden, från 16 010 ton 2005 till 21 002 ton under översynsperioden, medan marknadsandelen minskade med 21 procent under skadeundersökningsperioden. Denna utveckling måste ses mot bakgrund av den stora ökningen i unionens konsumtion med 66 procent under samma tidsperiod.
- (58) Det bör noteras att unionsindustrin under översynsperioden själv importerade mellan 5 000 och 9 000 ton av den berörda produkten från Kina, vilken såldes vidare på unionsmarknaden. Unionsindustrin var därför även huvudimportör av den berörda produkten från Kina. Importen genomfördes av unionsindustrin, eftersom den redan producerade till sin fulla kapacitet (se skälen 64 och 65 nedan) och inte kunde möta efterfrågan på unionsmarknaden.
- (59) De genomsnittliga importpriserna från Kina ökade under skadeundersökningsperioden med 36 procent, det vill säga från 887 EUR/ton 2005 till 1 210 EUR/ton under översynsperioden.
- (60) Jämförelsen av CIF:s importpris vid unionens gräns, vilket togs ut av oberoende kunder, inklusive kostnader efter importen, med unionsindustrins priser fritt fabrik för samma produkttyper visade att de kinesiska importpriserna inte låg under unionsindustrins försäljningspris under översynsperioden.

4. Volym, marknadsandel och importpriser från andra tredjeländer

Tabell 3 Importer från andra marknader i tredjeländer

	2005	2006	2007	ÖP
Thailand				
Ton	673	208	10 660	11 450
Index	100	31	1 584	1 701
Indexerad marknadsandel	100	28	1 017	1 044
Importpris i EUR/ton	1 059	822	1 086	1 302
Index	100	78	103	123
Sydafrika				
Ton	890	0	123	2 695
Index	100	0	14	303
Indexerad marknadsandel	100	0	8	183

	2005	2006	2007	ÖP
Importpris i EUR/ton	682	0	930	1 301
Index	100	0	136	191
Andra tredjeländer				
Ton	160	11	193	239
Index	100	7	120	149
Indexerad marknadsandel	100	0	75	100
Importpris i EUR/ton	1 790	7 500	3 051	3 368
Index	100	419	170	188

Källa: Eurostat.

- (61) Det konstateras att Eurostats uppgifter för Thailand visar en ökning av importvolymen från obetydliga mängder 2005 och 2006 till 10 660 ton 2007 och 11 450 ton under översynsperioden, med en betydande ökning av marknadsandelen från ett index på 100 till 1 044 under skadeundersökningsperioden. Det konstateras dock att Eurostats uppgifter innehöll en del hemliga uppgifter med avseende på den thailändska importen under 2005 och 2006, och ökningen av importen och marknadsandelen var i själva verket lägre, såsom framgår ovan. Importpriserna från Thailand ökade med 23 procent under skadeundersökningsperioden och låg över de kinesiska priserna samt över unionsindustrins priser under översynsperioden.
- (62) Trots att importen från Sydafrika ökade under skadeundersökningsperioden låg den kvar på en förhållandevis låg nivå med prisnivåer som liknar den thailändska importen.
- (63) Importen från andra tredjeländer utgjorde inga betydande volymer.

5. Unionsindustrins ekonomiska situation

5.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (64) Unionsindustrins produktion ökade med 8 procent under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins produktionskapacitet låg still under denna tidsperiod.
- (65) Kapacitetsutnyttjandet ökade med 8 procent under skadeundersökningsperioden, och nådde därmed sin fulla kapacitet. Unionsindustrin producerade från 2006 och framåt över sin teoretiska installerade kapacitet.

Tabell 4 Unionens produktion

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	104	106	108
Förändring från föregående år		4 %	1 %	2 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

Tabell 5 Unionens produktionskapacitet

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	100	100	100
Förändring från föregående år		0 %	0 %	0 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

Tabell 6 Kapacitetsutnyttjande

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	104	106	108
Förändring från föregående år		4 %	1 %	2 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

5.2 Lager

- (66) Lagren minskade med 50 procent under skadeundersökningsperioden, vilket berodde på den höga efterfrågan under denna tidsperiod, särskilt under översynsperioden, och unionsindustrins otillräckliga kapacitet att försörja unionsmarknaden. Till följd av detta minskade lagren kontinuerligt.

Tabell 7 Lager

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	81	89	50
Förändring från föregående år		- 19 %	10 %	- 44 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

5.3 Försäljning, marknadsandel och priser

Tabell 8 Försäljningsvolym och försäljningsvärden

	2005	2006	2007	ÖP
Försäljning i volym – index	100	151	147	134
Förändring från föregående år		51 %	- 2 %	9 %

	2005	2006	2007	ÖP
Försäljning i värde – index	100	127	156	175
Förändring från föregående år		27 %	23 %	12 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

- (67) Unionsindustrins försäljningsvolym ökade med 51 procent från 2005 till 2006, och nådde sin topp 2006, men minskade därefter kontinuerligt. Samtidigt minskade unionsindustrins marknadsandel med 19 procent. Det beror på att efterfrågan till unionsindustrin ökade mer än den totala ökningen av försäljningsvolymen. Såsom nämns ovan kunde unionsindustrin, eftersom den redan producerade till sin fulla kapacitet, inte öka sin försäljningsvolym i samma utsträckning som konsumtionsökningen.

Tabell 9 Unionsindustrins marknadsandel

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	140	93	81
Förändring från föregående år		40 %	- 34 %	- 13 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin, Eurostat, kinesisk exportstatistik.

- (68) Unionsindustrins försäljningspriser per enhet minskade först med 16 procent från 2005 till 2006, och ökade därefter kontinuerligt. Under hela skadeundersökningsperioden ökade unionsindustrins genomsnittliga priser därmed med 31 procent.

Tabell 10 Unionsindustrins försäljningspris

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	84	106	131
Förändring från föregående år		- 16 %	26 %	23 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

5.4 Faktorer som påverkar unionspriserna

- (69) Trycket från efterfrågan under hela skadeundersökningsperioden har lett till en betydande prisökning. Den höga efterfrågan under översynsperioden orsakade till och med tillfälliga underskott på unionsmarknaden.
- (70) Prisnivåerna på unionsmarknaden var generellt höga under hela skadeundersökningsperioden. Den dumpade importen från Kina utövade ingen betydande prispress under denna tidsperiod. Därmed kan samma ökande tendens även noteras för den kinesiska importen och importen från andra tredjeländer, med undantag för 2006, då både volymer och priser minskade.

- (71) Försäljningsmarginalerna påverkades mindre av hela produktionskostnaden, och prisökningarna berodde främst på marknadsutvecklingen. Det bevisades även genom den exceptionella kostnadsökningen 2006 (på grund av en exceptionell ökning i kostnaderna för brännolja för produktionen av furfural), vilken inte hade någon direkt påverkan på unionsindustrins försäljningspris, som minskade under samma år.

5.5 Sysselsättning, produktivitet och löner

- (72) Sysselsättningen låg generellt still under skadeundersökningsperioden, medan produktiviteten ökade med 6 procent under samma tidsperiod, vilket berodde på ökningen av produktionsvolymen. Bearbetningen av furfural till furfurylalkohol är en ganska enkel process och därför inte särskilt arbetskraftsintensiv. Genomsnittslönerna minskade med 4 procent under skadeundersökningsperioden.

Tabell 11 Sysselsättning

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	106	105	102
Förändring från föregående år		6 %	- 1 %	- 3 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

Tabell 12 Produktivitet

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	98	100	106
Förändring från föregående år		- 2 %	2 %	6 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

Tabell 13 Löner

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	102	95	96
Förändring från föregående år		2 %	- 6 %	1 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

5.6 Lönsamhet

- (73) Unionsindustrins totala lönsamhet ökade med hela 43 procent från 2005 till översynsperioden och nådde en mycket hög nivå under översynsperioden, då den kraftigt överskred det vinstmål som hade fastställts under den ursprungliga undersökningen (15,17 %). Det noteras att

unionsindustrins lönsamhet nådde höga nivåer under hela skadeundersökningsperioden med undantag för 2006. År 2006 ledde de exceptionellt höga kostnaderna för brännolja, som är en av de viktigaste kostnadsfaktorerna för produktionen av furfural, i kombination med låga försäljningspriser, till förluster för unionsindustrin.

Tabell 14 Lönsamhet

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	- 27	125	143
Förändring från föregående år		- 127 %	562 %	14 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

5.7 Investeringar, avkastning på investeringar och kapitalanskaffningsförmåga

- (74) Investeringarna ökade under skadeundersökningsperioden även om den totala summan inte var betydande, utan endast motsvarade en liten andel av de erhållna vinsterna. Unionsindustrin investerade inte i ny kapacitet, utan dessa investeringar skedde i stället i reparationer och underhåll. Undersökningen visade också att avkastningen på investeringar, det vill säga nettovinsten före skatt för den likadana produkten uttryckt som en andel av det bokförda nettovärdet på anläggningstillgångar som har avsatts för den likadana produkten, ökade markant under skadeundersökningsperioden.

Tabell 15 Investeringar

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	116	150	187
Förändring från föregående år		16 %	29 %	25 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

Tabell 16 Avkastning på investeringar

	2005	2006	2007	ÖP
Avkastning på investeringar	4,3 %	- 6,1 %	8,3 %	18,4 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

- (75) Undersökningen gav inga bevis för att unionsindustrin har stora problem med att skaffa kapital.

5.8 Kassaflöde

- (76) Kassaflödet följde en liknande tendens som lönsamheten, och ökade väsentligt under skadeundersökningsperioden.

Tabell 17 Kassaflöde

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	- 167	294	661
Förändring från föregående år		- 267 %	276 %	125 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

5.9 Tillväxt

- (77) Unionsindustrin gynnades inte direkt av tillväxten på marknaden under skadeundersökningsperioden, eftersom den, samtidigt som den ökade sin försäljningsvolym, även förlorade marknadsandelar totalt sett. Denna situation beror dock på unionsindustrins beslut att behålla sin produktionskapacitet på samma nivåer under hela skadeundersökningsperioden. Trots att lönsamheten var hög och efterfrågan ökade gjordes ändå inga investeringar för att öka kapaciteten.

5.10 Dumpningsmarginalens omfattning

- (78) Trots de gällande åtgärderna fortsatte en betydande dumpning under översynsperioden, om än på lägre nivåer än i den ursprungliga undersökningen, baserat både på uppgifterna från den enda deltagande exporterande tillverkaren och beräkningarna baserade på tillgängliga fakta (kinesisk statistik).

5.11 Återhämtning från effekterna av tidigare dumpning

- (79) Även om unionsindustrin har haft möjlighet att återhämta sig från tidigare dumpning, särskilt när det gäller försäljningsvolym, försäljningspriser och lönsamhet, är dumpningsmarginalerna fortfarande betydande.

5.12 Unionsindustrins exportverksamhet

Tabell 18 Unionsindustrins exportvolym

	2005	2006	2007	ÖP
Index	100	82	78	96
Förändring från föregående år	—	- 18 %	- 5 %	23 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformulär från unionsindustrin.

- (80) Unionsindustrins viktigaste exportmarknad är Förenta staterna. Trots att exportnivåerna minskade under 2006

och 2007, uppnådde man nästan 2005 års exportnivåer under översynsperioden. Det bör noteras att den volym som exporterades till Förenta staterna var stor, det vill säga den motsvarade 25 procent av dess totala produktionsvolym under översynsperioden, trots att stora volymer av den berörda produkten även importerades av unionsindustrin från Kina för att uppfylla efterfrågan från de egna kunderna i unionen. Unionsindustrins egen produktion av furfurylalkohol exporterades till den mer lukrativa Förenta staterna-marknaden, där priserna låg på ännu högre nivåer än på unionsmarknaden.

6. Slutsats beträffande unionsindustrins situation

- (81) Antidumpningsåtgärderna hade en tydlig positiv påverkan på unionsindustrins situation. Alla huvudsakliga skadeindikatorer, exempelvis produktion (+ 8 %) och försäljningsvolym (+ 34 %), försäljningsvärde (+ 75 %), genomsnittligt försäljningspris (+ 31 %), investeringar (+ 87 %), lönsamhet (+ 43 %), kassaflöde (+ 561 %), lager (- 50 %) och produktivitet (+ 6 %) har visat en positiv utveckling. Unionsindustrins vinstnivåer var särskilt höga under hela skadeundersökningsperioden med undantag för 2006.
- (82) När det gäller unionsindustrins marknadsandel, kunde den minskande tendensen inte anses tyda på skada. Unionsindustrin, som redan producerar till sin maximala kapacitet, kunde faktiskt inte tillgodose den ökande efterfrågan, vilket trots ökande försäljningsvolymerna hade en negativ effekt på dess marknadsandel.
- (83) Mot bakgrund av den positiva utvecklingen av indikatorerna för unionsindustrin, får den anses vara i en bra situation och det kunde inte fastställas att vällandet av väsentlig skada har fortsatt. Det undersöktes därför huruvida det var sannolikt att skadan skulle återuppträffa om åtgärderna tilläts upphöra.

F. SANNOLIKHET FÖR ATT SKADAN ÅTERUPPTRÄFFAR

1. Sammanfattning av analysen av sannolikheten att dumpningen fortsätter och skadlig dumpning återuppträffar

- (84) Det erinras om att trots gällande åtgärder dumpade de exporterande tillverkarna på betydande nivåer, såsom förklaras i skäl 31 ovan. Om åtgärderna togs bort och exportpriserna sänktes i motsvarande grad, skulle detta kunna leda till ännu högre dumpningsmarginaler.
- (85) Såsom nämns ovan är incitamentet att öka exportvolymerna till unionen betydande, eftersom den andra stora exportmarknaden för Kina, det vill säga Förenta staterna, har höga antidumpningsåtgärder mot Kina av förbjudande karaktär och denna marknad är därför i princip inte tillgänglig för kinesisk export.

- (86) Vidare fann man att de kinesiska tillverkarna hade en betydande reservkapacitet på grund av en strukturell överkapacitet i Kina orsakad av en minskning av den inhemska efterfrågan på grund av en krympande marknad efter Olympiska spelen 2008 och effekten av den globala ekonomiska krisen.
- (87) Man fann även att de kinesiska exportpriserna till tredje-länder låg på lägre nivåer än priserna till unionen.
- (88) Det slogs därför fast att det fanns en sannolikhet för fortsatt dumpning och en risk för att en ökning av importvolymen skulle utöva press nedåt på priserna i unionen, åtminstone på kort sikt, om åtgärderna drogs in.
- (89) I normalfallet skulle en ökning av den dumpade importen utöva press nedåt på försäljningsprisnivån och ha en negativ påverkan på unionsindustrins lönsamhet, liksom dess ekonomiska återhämtning som noterades under översynsperioden.
- 2. Påverkan av den dumpade importen på unionsindustrin – indikationer och trolig utveckling under tiden efter översynsperioden**
- (90) Unionsindustrins marknadsandel gick ned redan med början 2006, och det under en tidsperiod med ökande konsumtion, medan marknadsandelen för den kinesiska importen ökade med början samma år. Med tanke på dessa blandade indikatorer (det vill säga generell återhämtning för unionsindustrin, men med förlust av marknadsandel), undersökte man utvecklingen efter översynsperioden för att få en tydligare bild av de troliga framtida trenderna. Det bör även erinras om att sannolikheten för att en skada ska återuppstå till följd av prispress nedåt också kan påverkas eller förstärkas av den globala ekonomins utveckling och dess effekter på efterfrågan och konsumtion.
- (91) Ytterligare information samlades in för att avgöra om de slutsatser som hade dragits på grundval av analysen av skadeundersökningsperioden och särskilt översynsperioden fortfarande gällde efter översynsperioden. I detta avseende lämnade unionsindustrin information om utvecklingen för deras försäljningspriser i unionen mellan oktober 2008 och april 2009 samt om kinesiska importvolymerna och genomsnittliga importpriser under samma tidsperiod.
- (92) På denna grund kunde en tydlig och kontinuerlig nedåtgående tendens noteras för unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden, det vill säga försäljningspriserna minskade i april 2009 med 35 procent jämfört med det genomsnittliga försäljningspriset under översynsperioden. Trots att det inte finns någon kontinuerlig nedåtgående tendens när det gäller unionsindustrins försäljningsvolymerna, var försäljningen i april 2009 33 procent lägre än i mars 2009. Det fanns tecken på att beställningarna till unionsindustrin har minskat.
- (93) När det gäller unionsindustrins lönsamhet, har den negativa utvecklingen varit stor. Vinstnivåerna krympte kontinuerligt och föll med nästan 80 procent i april 2009 jämfört med den vinstnivå som uppnåddes under översynsperioden. Därmed har unionsindustrins vinstnivåer inte nått det vinstmål som ställdes upp under den ursprungliga undersökningen sedan mars 2009 och i april 2009 föll nivåerna långt under denna.
- (94) När det gäller den kinesiska importen, följde de kinesiska importpriserna en kontinuerlig trend nedåt, vilken dock var mindre uttalad än minskningen av importvolymerna och minskningen av unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden. Trots att de kinesiska importpriserna fortfarande i huvudsak ligger något över unionsindustrins försäljningspris underskred de vissa månader unionsindustrins priser, vilket visar att prispressen på marknaden från denna import har ökat. På liknande sätt fann man att de kinesiska priserna i slutet av denna tidsperiod låg under unionsindustrins priser.
- (95) På grundval av det ovanstående, och med tanke på den tydliga nedåtgående tendensen för unionsindustrins ekonomiska situation, drog man slutsatsen att det är troligt att skadan skulle återuppstå om åtgärderna tilläts upphöra.
- (96) Det noteras att på grund av den globala ekonomiska krisen har efterfrågan i unionen minskat betydligt, vilket har haft en negativ påverkan på försäljningsvolymerna, försäljningspriserna och lönsamheten på unionsmarknaden. Unionsindustrins ekonomiska ställning har försämrats, vilket gör unionsindustrin särskilt sårbar och därför mer lättpåverkad av dumpad import från Kina. Denna situation kommer troligen att försämrats ytterligare vid en ökning av den dumpade importen, om åtgärderna tilläts upphöra.
- 3. Slutsatser om sannolikheten för att skadan återuppstår**
- (97) Sammanfattningsvis anses det finnas en sannolikhet på kort sikt för en betydande ökning av den dumpade importen från Kina till unionen med prispress nedåt som följd och att skadan för unionsindustrin då återuppstår.

(98) Det noteras dock att unionsindustrins situation under skadeundersökningsperioden generellt var positiv. Den kunde därför överlag återhämta sig från tidigare dumpning och gjorde stora vinster mot slutet av tidsperioden. Det anses därför att mindre tid än de normala fem åren kan behövas för att unionsindustrin ska kunna återhämta sig från sin nuvarande prekära situation, vilket i alla händelser kan vara ett tillfälligt fenomen, och förhindra att skadan återuppstår om åtgärderna skulle tillåtas upphöra. På medellång sikt kan efterfrågan för unionsindustrin öka igen. Om det blir fallet, och på grundval av unionsmarknadens särdrag, särskilt det behov som användare i unionen har av en snabb och pålitlig försörjningskälla, anses det att unionsindustrin på medellång sikt skulle kunna återhämta sig från vilken skada som helst, eller att det inte längre skulle vara sannolikt att skadan återuppstår. Situationen skulle därefter kunna ses över.

G. UNIONENS INTRESSE

1. Inledande anmärkning

- (99) Enligt artikel 21 i grundförordningen undersöktes det huruvida en förlängning av de befintliga antidumpningsåtgärderna skulle strida mot unionsindustrins intresse som helhet. Fastställandet av unionens intresse baserades på en uppskattning av alla de olika inblandade intressena, det vill säga intresset för unionsindustrin, importörerna/handlarna och användarna av den berörda produkten.
- (100) Det bör erinras om att införandet av åtgärder i den ursprungliga undersökningen inte ansågs strida mot unionens intresse. Vidare är denna undersökning en översyn vid giltighetstidens utgång, som därmed analyserar en situation då antidumpningsåtgärder finns på plats.
- (101) Mot denna bakgrund gjordes en undersökning av om det, trots slutsatserna om fortsatt dumpning och skadans sannolika återkomst, fanns tvingande skäl som skulle leda till slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att behålla åtgärderna i detta särskilda fall.

2. Unionsindustrins intresse

- (102) Det erinras om att dumpning fortfarande förekom under översynsperioden och att det finns en sannolikhet för fortsatt dumpning av den berörda produkten med ursprung i Kina och en sannolikhet för att skadan för unionsindustrin ska återuppstå.
- (103) Unionsindustrin har bevisat att den är en livskraftig och konkurrenskraftig industri, vilket bekräftas av den positiva utvecklingen för alla huvudsakliga skadeindikatorer under skadeundersökningsperioden. De tidigare införda

antidumpningsåtgärderna har bidragit till den nuvarande prisnivån som har gjort att unionsindustrin har kunnat återfå sin lönsamhet.

- (104) Det ligger därför i unionsindustrins intresse att bibehålla åtgärderna mot den dumpade importen från Kina.

3. Importörers/handlars intressen

- (105) Kommissionen skickade frågeformulär till alla kända ej närstående importörer/handlare. Endast en importör/handlare samarbetade i undersökningen.
- (106) Undersökningen visade att de volymer som den samarbetande ej närstående importören handlade med under skadeundersökningsperioden inte var betydande, och att försäljningen av den berörda produkten endast utgjorde en liten del av dennes totala försäljning.
- (107) Ett bibehållande av åtgärderna anses inte kunna förändra den rådande situationen för importörerna/handlarna. Det är tydligt att importörerna även kan förlita sig på andra försörjningskällor, såsom framgår av den marknadsandel som innehas av andra tredjeländer, särskilt Thailand, vilket visat att konkurrensen på unionsmarknaden är säkrad.

- (108) På grundval av det ovanstående ansågs det att ett bibehållande av åtgärderna inte skulle påverka importörerna/handlarna väsentligt.

4. Användarnas intressen

- (109) Kommissionen skickade frågeformulär till alla kända ej närstående användare. Åtta användare samarbetade i undersökningen och de stod för 44 procent av den totala importen från Kina. Undersökningen visade att dessa användare importerade den berörda produkten direkt från Kina. Dessutom svarade två intresseorganisationer för användare och lämnade sina kommentarer.
- (110) De viktigaste industriella användarna av furfurylalkohol i unionen är tillverkarna av furylharts. Undersökningen visade att trots de åtgärder som var i kraft uppnådde åtminstone en del av användarna fortfarande ganska höga vinstmarginaler under översynsperioden.
- (111) Användarna påpekade även att unionsindustrin bör fortsätta att vara en viktig försörjningskälla för att ge snabb tillgång till den berörda produkten och en viss pålitlighet och konsekvens i försörjningen.
- (112) Med hänsyn till det ovanstående ansågs det att ett bibehållande av åtgärderna inte skulle ha någon betydande negativ effekt på de industriella användarna.

5. Slutsats beträffande unionsintresset

- (113) Med tanke på det ovanstående slås det fast att det inte finns några tvingande skäl på grund av unionsintresset att inte bibehålla de befintliga antidumpningsåtgärderna.

H. ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

- (114) Alla berörda parter informerades om de fakta och hänsyn som låg till grund för avsikten att rekommendera att de befintliga åtgärderna behålls. Parterna beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna in synpunkter efter meddelandet av uppgifter.

- (115) Det är tydligt att unionsindustrin kunde dra nytta av de gällande åtgärderna och dess situation förbättrades väsentligt under skadeundersökningsperioden med avseende på de flesta skadeindikatorer. Unionsindustrin hade höga vinstmarginaler under översynsperioden och försäljnings- och produktionsvolymerna nådde sina högsta nivåer. På grundval av den positiva ekonomiska utvecklingen av unionsindustrin under skadeundersökningsperioden kunde det inte fastställas att den fortsatte att lida väsentlig skada.

- (116) Undersökningen visade emellertid å ena sidan att unionsindustrin trots en ökning av konsumtionen förlorade marknadsandelar, medan den kinesiska importen ökade sin marknadsandel. Å andra sidan visade undersökningen också att det finns reservkapacitet i Kina och att en hög dumpning fortsatte under översynsperioden.

- (117) Dessutom visade undersökningen av sannolikheten för att en skada skulle återuppträffa att unionsindustrins situation försämrades efter översynsperioden och ledde till skada i början av andra kvartalet 2009. Den avslöjade också att det finns en betydande reservkapacitet i Kina och ett incitament att dirigera om denna reservkapacitet till unionen om åtgärderna skulle tillåtas upphöra. Denna förväntade ökning av den dumpade importen kommer sannolikt att öka prispresen i unionen med en negativ effekt på unionsindustrins pris- och vinstnivåer. Det fastställdes därför att det finns en sannolikhet för att skadan skulle återuppträffa om åtgärderna tillåts upphöra, åtminstone på kort sikt.

- (118) Detta skulle få en ännu mer negativ påverkan mot bakgrund av den rådande ekonomiska krisen, som har lett till en minskning av konsumtionen efter översynsperioden. I en sådan situation skulle påverkan av en ökad dumpad import multiplicera dess negativa effekter på unionsindustrin.

- (119) Slutligen anses det att om ekonomin återhämtar sig på medellång sikt, kommer efterfrågan på furfurylalkohol i unionen att öka. Under dessa omständigheter kommer unionsindustrin att kunna öka sin försäljningsvolym i enlighet med det.

- (120) Det följer därför av det ovanstående att i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen bör antidumpningstullarna på import av furfurylalkohol från Kina, som har införts genom förordning (EG) nr 1905/2003, bibehållas i ytterligare två år utan att det påverkar övriga bestämmelser i artikel 11 i grundförordningen.

- (121) Efter meddelandet av uppgifter hävdade unionsindustrin att de slutgiltiga åtgärderna bör förlängas med fem år, eftersom man anser att de plötsliga förändringarna i marknadsförhållandena efter översynsperioden visar att den framtida utvecklingen på marknaden är osäker och mycket svår att förutsäga. Unionsindustrin anser således att unionsinstitutionernas bedömning, dvs. att ekonomin kan komma att återhämta sig på medellång sikt och att efterfrågan på furfurylalkohol i unionen följaktligen kan komma att öka, inte är tillräckligt tillförlitlig. Såsom anges i skäl 117–119 ovan, menar kommissionen att utvecklingen efter översynsperioden, inklusive effekterna av den ekonomiska krisen, får anses vara av kort varaktighet och att det därför bara är befogat med åtgärder i högst två år. Unionsindustrins påståenden angående detta måste därför avvisas.

- (122) För att minimera riskerna för kringgående på grund av den stora skillnaden i tullsatserna, anses särskilda åtgärder behövas i detta fall för att säkerställa en korrekt tillämpning av antidumpningstullarna. Dessa särskilda åtgärder innefattar följande:

Presentation för medlemsstaternas tullmyndigheter av en giltig faktura, vilken ska uppfylla de krav som anges i bilagan till denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura ska ske med den övriga antidumpningstull som gäller för alla andra exportörer.

- (123) Om exportvolymen från ett av de fyra företag som gynnas av lägre individuella tullar ökar väsentligt efter införandet av de aktuella åtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret på grund av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter och förutsatt att villkoren uppfylls, kan en undersökning av kringgående inledas. I en sådan undersökning kan man bland annat komma att granska behovet av att avlägsna individuella tullar och det senare införandet av en landsomfattande tull.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av furfurylalkohol, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2932 13 00 (TARIC-nummer 2932 13 00 90), med ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullar ska tillämpas på den produkt som beskrivs i punkt 1:

Företag	Antidumpnings-tull (EUR per ton)	TARIC-tilläggs-nummer
Gaoping Chemical Industry Co. Ltd	160	A442
Linzi Organic Chemical Inc.	84	A440
Zhucheng Taisheng Chemical Co. Ltd	97	A441
Henan Huilong Chemical Industry Co. Ltd	156	A484
Alla övriga företag	250	A999

3. Om varor har skadats innan de har övergått till fri omsättning och det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas

därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 145 i rådets förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, ska storleken på antidumpningstullen, beräknad på grundval av punkt 2 ovan, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.

4. Tillämpningen av de individuella tullsatsen som anges för de fyra företag som nämns i punkt 2 ska ske på villkor att det för medlemsstaternas tullsatsen uppvisas en giltig faktura som uppfyller de krav som föreskrivs i bilagan till denna förordning. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den tullsats som gäller för alla övriga företag tillämpas.

5. Om inte annat anges, ska de gällande bestämmelserna om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska upphöra att gälla den 10 december 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 december 2009.

På rådets vägnar
C. MALMSTRÖM
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

BILAGA

Den giltiga faktura som avses i artikel 1.4 i denna förordning måste innehålla en försäkran som har undertecknats av en tjänsteman vid företaget och ha följande form:

1. Den anställdes namn och funktion vid det företag som har utfärdat fakturan.
 2. Följande försäkran: "Jag, undertecknad, intygar att den [volym] furfurylalkohol som för närvarande klassificeras enligt av KN-nummer ex 2932 13 00 (TARIC-tilläggsnummer), som säljs för export till Europeiska unionen och som avses i denna faktura, har tillverkats av [företagets namn och adress] i Folkrepubliken Kina. Jag intygar att den information som lämnas i denna faktura är fullständig och korrekt."
 3. Datum och namnteckning.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1203/2009**av den 9 december 2009****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 december 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 2009.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	AL	37,7
	MA	48,4
	TN	81,6
	TR	64,4
	ZZ	58,0
0707 00 05	MA	52,9
	TR	78,0
	ZZ	65,5
0709 90 70	MA	48,2
	TR	131,1
	ZZ	89,7
0805 10 20	AR	70,4
	MA	49,0
	TR	49,3
	ZA	57,8
	ZZ	56,6
0805 20 10	MA	71,9
	ZZ	71,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	132,8
	HR	55,6
	IL	75,3
	TR	73,7
	ZZ	84,4
0805 50 10	TR	73,4
	ZZ	73,4
0808 10 80	AU	161,8
	CA	65,1
	CN	81,4
	MK	24,5
	US	92,9
	ZZ	85,1
0808 20 50	CN	45,0
	US	242,2
	ZZ	143,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1204/2009

av den 4 december 2009

om ändring av förordning (EG) nr 968/2006 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 320/2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 320/2006 av den 20 februari 2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen och om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 12, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 968/2006 ⁽²⁾ fastställs vissa tidsfrister för genomförandet av åtgärder inom ramen för omstruktureringsplanerna och de nationella diversifieringsprogrammen. Sedan dess har det blivit uppenbart att det behövs en ny tidtabell för den tillfälliga ordningen för omstrukturering av sockerindustrin för att beakta den globala finansiella krisens konsekvenser för vissa medlemsstaters ekonomier och de plötsliga viktiga förändringar i de nationella omstruktureringsprogrammen som inleddes år 2008 och fortfarande pågår.
- (2) I artikel 1.3 andra stycket i förordning (EG) nr 320/2006 föreskrivs att alla medel som finns kvar i den tillfälliga omstruktureringensfonden efter det att åtgärderna finansierats överförs till Europeiska garantifonden för jordbruket. För att försäkra en god ekonomisk förvaltning och en god budgetförvaltning av de kvarstående medlen är det skäl att skjuta upp de nuvarande tidsfristerna för berättigande av sådana betalningar som görs inom ramen för omstruktureringensfonden för det fall att de berörda företagen förnyar sina omstruktureringsplaner.
- (3) Förordning (EG) nr 968/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för jordbruksfonderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 968/2006 ska ändras på följande sätt:

⁽¹⁾ EUT L 58, 28.2.2006, s. 42.⁽²⁾ EUT L 176, 30.6.2006, s. 32.

1. I artikel 6.1 ska följande stycke läggas till som andra stycke:

”Genom avvikelser från led b i första stycket kan medlemsstaterna på motiverad begäran av det berörda företaget bevilja förlängning av den tidsfrist som fastställs i detta led, senast till den 30 september 2011. I sådana fall ska företaget lämna in en ändrad omstruktureringsplan enligt artikel 11.”

2. Artikel 14.3 ska ersättas med följande:

”3. De insatser och åtgärder som anges i ett nationellt omstruktureringsprogram ska vara genomförda senast den 30 september 2011.”

3. Artikel 17.2 ska ersättas med följande:

”2. Den första utbetalningen ska ske i september 2007. Diversifieringsstödet, det extra diversifieringsstödet och övergångsstödet till vissa medlemsstater ska betalas ut senast den 30 september 2012.”

4. Artikel 22.3 ska ersättas med följande:

”3. Utom i fall av force majeure ska säkerheten anses vara förverkad om de villkor som anges i punkt 1 inte har uppfyllts senast den 30 september 2012.”

5. I artikel 24.2 ska första stycket ersättas med följande:

”Senast den 30 juni 2012 ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in en slutlig lägesrapport där de faktiska insatserna, åtgärderna och utgifterna jämförs med dem som planerats i omstruktureringsplanerna, de nationella omstruktureringensprogrammen och affärsplanerna, och där eventuella avvikelser förklaras.”

6. En ny artikel ska läggas till som artikel 22b i kapitel V:

*”Artikel 22b***Stödberättigande**

Utgifterna berättigar till gemenskapsfinansiering endast om medlemsstaten betalat ut dem till stödmottagaren före den 30 september 2012.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 2009.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

RÄTTSAKTER VARS OFFENTLIGGÖRANDE INTE ÄR OBLIGATORISKT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 december 2009

om att förlänga tillgänglighetsperioden för exceptionellt ekonomiskt stöd från gemenskapen till Kosovo

(2009/918/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets beslut 2006/880/EG av den 30 november 2006 om exceptionellt ekonomiskt stöd från gemenskapen till Kosovo ⁽¹⁾, särskilt artikel 1.3, och

av följande skäl:

- (1) Det exceptionella ekonomiska stödet från gemenskapen till Kosovo ⁽²⁾ är inte längre tillgängligt efter den 11 december 2009, enligt ovan nämnda beslut 2006/880/EG.
- (2) I artikel 1.3 i beslut 2006/880/EG ges en möjlighet att förlänga tillgänglighetsperioden med högst ett år.
- (3) Tillgänglighetsperioden bör förlängas med ett år för att förlänga programmet för ekonomiskt stöd.

- (4) Samråd har i vederbörlig ordning ägt rum med Ekonomiska och finansiella kommittén om denna förlängning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillgänglighetsperioden för det exceptionella ekonomiska stödet från gemenskapen till Kosovo förlängs med ytterligare ett år, till den 11 december 2010.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 7 december 2009.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 339, 6.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ I enlighet med Förenta nationernas säkerhetsråds resolution nr 1244/1999 (UNSCR 1244/99), 10.6.1999.

- V Rättsakter som från och med den 1 december 2009 antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och Euratomfördraget

RÄTTSAKTER VARS OFFENTLIGGÖRANDE ÄR OBLIGATORISKT

- ★ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1202/2009 av den 7 december 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av furfurylalkohol med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 48
- Kommissionens förordning (EU) nr 1203/2009 av den 9 december 2009 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 62
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 1204/2009 av den 4 december 2009 om ändring av förordning (EG) nr 968/2006 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 320/2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen 64

RÄTTSAKTER VARS OFFENTLIGGÖRANDE INTE ÄR OBLIGATORISKT

2009/918/EU:

- ★ Kommissionens beslut av den 7 december 2009 om att förlänga tillgänglighetsperioden för exceptionellt ekonomiskt stöd från gemenskapen till Kosovo 66

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV